EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 15.12.2020
COM(2020) 825 final

2020/0361 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2020) 432 final} - {SWD(2020) 348 final} - {SWD(2020) 349 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Od sprejetja Direktive 2000/31/ES[1] (Direktiva o elektronskem poslovanju) so nastale nove in inovativne storitve informacijske družbe (digitalne storitve), ki so spremenile vsakdanje življenje državljanov Unije ter preoblikovale njihov način komuniciranja, povezovanja, potrošnje in poslovanja. Navedene storitve so pomembno prispevale k družbenim in gospodarskim preobrazbam v Uniji in po svetu. Hkrati pa je uporaba navedenih storitev postala tudi vir novih tveganj in izzivov, in sicer za družbo kot celoto ter za posameznike, ki take storitve uporabljajo. Digitalne storitve so lahko v pomoč pri doseganju ciljev trajnostnega razvoja, saj prispevajo h gospodarski, družbeni in okoljski trajnostnosti. V koronavirusni krizi se je pokazal pomen digitalnih tehnologij v vseh vidikih modernega življenja. Jasno so se pokazali odvisnost našega gospodarstva in družbe od digitalnih storitev, pa tudi koristi in tveganja, ki izhajajo iz sedanjega okvira delovanja digitalnih storitev.

V sporočilu o oblikovanju digitalne prihodnosti Evrope[2] se je Komisija zavezala posodobiti horizontalna pravila, ki opredeljujejo odgovornosti in obveznosti ponudnikov digitalnih storitev, zlasti spletnih platform.

Pri tem je Komisija upoštevala težave, ki jih je Evropski parlament navedel v samoiniciativnih poročilih, in analizirala v njih navedene predloge. Evropski parlament je na podlagi člena 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejel dve resoluciji: o aktu o digitalnih storitvah: izboljšanje delovanja enotnega trga[3] in o aktu o digitalnih storitvah: prilagoditev pravil poslovnega in civilnega prava za poslovne subjekte, ki poslujejo na spletu[4]. Evropski parlament je sprejel tudi resolucijo na podlagi nezakonodajnega postopka o aktu o digitalnih storitvah in vprašanjih, ki se zastavljajo na področju temeljnih pravic[5]. Z vsebinskega vidika se resolucije v številnih pogledih dopolnjujejo. Vsebujejo jasen poziv k ohranjanju temeljnih načel iz Direktive o elektronskem poslovanju in k varstvu temeljnih pravic v spletnem okolju, pa tudi k spletni anonimnosti, kadar koli je to tehnično mogoče. Pozivajo k preglednosti, obveznosti zagotavljanja informacij in odgovornosti ponudnikov digitalnih storitev ter zagovarjajo vzpostavitev učinkovitih obveznosti za spoprijemanje z nezakonito vsebino na spletu. Zagovarjajo tudi javni nadzor na ravni EU in nacionalni ravni ter sodelovanje med pristojnimi organi držav članic pri izvrševanju zakonodaje, zlasti ko gre za čezmejne zadeve.

Resolucija o aktu o digitalnih storitvah: izboljšanje delovanja enotnega trga poziva k ambiciozni reformi obstoječega pravnega okvira EU o elektronskem poslovanju, ob ohranjanju temeljnih načel ureditve odgovornosti iz navedenega okvira, prepovedi splošnega

[1] Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0067&qid=1608548753260&from=EN.

[3] Resolucija Evropskega parlamenta o aktu o digitalnih storitvah: izboljšanje delovanja enotnega trga (2020/2018(INL)).

[4] Resolucija Evropskega parlamenta o aktu o digitalnih storitvah: prilagoditev pravil poslovnega in civilnega prava za poslovne subjekte, ki poslujejo na spletu (2020/2019(INL)).

[5] Resolucija Evropskega parlamenta o aktu o digitalnih storitvah in vprašanjih, ki se zastavljajo na področju temeljnih pravic (2020/2022(INI)).

nadzora in klavzule o notranjem trgu, ki po mnenju Evropskega parlamenta še vedno velja. Ob potrditvi ciljev Direktive o elektronskem poslovanju resolucija poziva k sprejetju ukrepov, katerih bistvo bo varstvo potrošnikov, tako da se vključi podroben oddelek o spletnih tržnicah; ukrepi pa naj ob upoštevanju temeljnih pravic uporabnikov zagotavljajo zaupanje potrošnikov v digitalno gospodarstvo. Resolucija tudi zagovarja sprejetje pravil, ki bodo omogočila konkurenčno digitalno okolje v Evropi, in predvideva, da bo akt o digitalnih storitvah postavil standarde na tem področju na svetovni ravni.

Resolucija o aktu o digitalnih storitvah: prilagoditev pravil poslovnega in civilnega prava za poslovne subjekte, ki poslujejo na spletu, poziva k večji poštenosti, preglednosti in odgovornosti postopkov za moderiranje vsebine digitalnih storitev, ob zagotavljanju temeljnih pravic in neodvisnih pravnih sredstev. Resolucija vsebuje tudi zahtevo za uvedbo podrobnega mehanizma prijave in ukrepanja glede nezakonitih vsebin, celovitih pravil o spletnem oglaševanju, vključno s ciljnim oglaševanjem, ter za omogočanje razvoja in uporabe pametnih pogodb.

Nezakonodajna resolucija o aktu o digitalnih storitvah in vprašanjih, ki se zastavljajo na področju temeljnih pravic, poudarja, da sta na področju platform in uporabnikov zaradi hitrega razvoja tehnologije potrebna pravna jasnost in upoštevanje temeljnih pravic. Poziva k harmoniziranim pravilom glede obravnave nezakonitih vsebin na spletu ter v zvezi z moderiranjem vsebin in izjemami od odgovornosti. Resolucija vključuje tudi jasne odgovornosti platform in organov glede poročanja in preglednosti. Svet je v svojih sklepih[6] pozdravil tudi napoved Komisije glede sprejetja akta o digitalnih storitvah ter poudaril „potrebo po jasnih in usklajenih ter na dokazih temelječih pravilih o odgovornostih v zvezi z digitalnimi storitvami, ki bi internetnim posrednikom zagotavljala ustrezno raven pravne varnosti“, poudaril pa je tudi, „da je treba okrepiti evropske zmogljivosti in sodelovanje nacionalnih organov, ob ohranitvi in krepitvi temeljnih načel enotnega trga, ter da je treba izboljšati varnost državljanov in zaščititi njihove pravice na digitalnem področju na enotnem trgu“. Ta poziv k ukrepanju je Svet ponovno izrazil v svojih sklepih z dne 2. oktobra 2020[7].

Ta predlog temelji na ključnih načelih iz Direktive o elektronskem poslovanju, ki še vedno veljajo, njegov namen pa je zagotoviti najboljše pogoje za zagotavljanje inovativnih digitalnih storitev na notranjem trgu, prispevati k spletni varnosti in zaščiti temeljnih pravic ter vzpostaviti trdno in trajno strukturo upravljanja za učinkovit nadzor nad ponudniki posredniških storitev.

Predlog opredeljuje jasne odgovornosti ponudnikov posredniških storitev, zlasti spletnih platform, kot so družbeni mediji in tržnice. Z določitvijo jasnih obveznosti glede ustrezne skrbnosti za nekatere posredniške storitve, vključno s postopki prijave in ukrepanja v primeru nezakonite vsebine in možnostjo ugovora na odločitve platforme glede moderiranja vsebin, je namen predloga izboljšati spletno varnost uporabnikov v vsej Uniji in izboljšati zaščito njihovih temeljnih pravic. Nadalje, z obveznostjo nekaterih spletnih platform, da morajo sprejemati, hraniti ter delno preverjati in objavljati informacije o trgovcih, ki uporabljajo njihove storitve, se bo zagotovilo bolj varno in pregledno spletno okolje za potrošnike. Predlog priznava poseben vpliv zelo velikih spletnih platform na naše gospodarstvo in družbo, zato vzpostavlja višji standard preglednosti in odgovornosti glede moderiranja vsebine na takih platformah ter glede oglaševanja in algoritemskih procesov. Vzpostavlja obveznosti za

[6] Sklepi Sveta o oblikovanju digitalne prihodnosti Evrope, 8711/20 z dne 9. junija 2020, https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/sl/pdf.
[7] https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13-2020-INIT/sl/pdf.

oceno tveganj, ki jih njihovi sistemi pomenijo, da se razvijejo ustrezna orodja za obvladovanje tveganj in zaščiti celovitost njihovih storitev pred uporabo manipulativnih tehnik. Operativni prag za ponudnike storitev glede teh obveznosti vključuje tiste spletne platforme, ki imajo pomemben doseg v Uniji in za katere se trenutno domneva, da dosegajo več kot 45 milijonov prejemnikov storitev. Ta prag je sorazmeren s tveganji, ki jih prinaša doseg platform v Uniji; ko se bo število prebivalcev v Uniji spremenilo za določen odstotek, bo Komisija prilagodila število prejemnikov, ki se upošteva pri določanju praga, tako da bo vedno ustrezalo 10 % prebivalstva Unije. Poleg tega bo akt o digitalnih storitvah vzpostavil koregulativni varovalni mehanizem, tudi na podlagi obstoječih prostovoljnih pobud.

Predlog ohranja pravila glede odgovornosti ponudnikov posredniških storitev iz Direktive o elektronskem poslovanju, ki se je uveljavila kot temelj digitalnega gospodarstva in je ključnega pomena za zaščito temeljnih pravic na spletu. Navedena pravila je obravnavalo tudi Sodišče Evropske unije, ki je zagotovilo dragocena pojasnila in smernice. Kljub temu je navedena pravila treba vključiti v uredbo, da se zagotovi učinkovita harmonizacija po vsej Uniji in prepreči pravna razdrobljenost. Prav tako je treba pojasniti nekatere vidike navedenih pravil, da se odpravijo sedanji odvračilni dejavniki za ponudnike posredniških storitev glede prostovoljnega izvajanja preiskav, s ciljem zagotavljati varnost uporabnikov, in da se pojasni njihova vloga z vidika potrošnikov v nekaterih okoliščinah. Navedena pojasnila bi morala biti v pomoč manjšim, inovativnim ponudnikom pri širitvi in rasti, saj jim bodo zagotavljala večjo pravno varnost.

Poglobljen enotni trg digitalnih storitev brez notranjih mej zahteva okrepljeno sodelovanje med državami članicami, da se zagotovita učinkovit nadzor in izvrševanje novih pravil, opredeljenih v predlagani uredbi. Predlog vzpostavlja jasno odgovornost držav članic glede nadzora, kako ponudniki storitev, ustanovljeni na njihovem ozemlju, izpolnjujejo obveznosti iz predlagane uredbe. S tem se zagotavljata najhitrejše in najbolj učinkovito izvrševanje pravil ter zaščita vseh državljanov EU. Njegov namen je zagotoviti preproste in jasne postopke za državljane in ponudnike storitev, da lahko poiščejo pomoč pri stikih z nadzornimi organi. Predlagana uredba zagotavlja nadzor in izvrševanje na ravni Unije, če se v vsej Uniji pojavijo sistemska tveganja.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Temelj sedanjega pravnega okvira EU, ki ureja digitalne storitve, je najprej in predvsem Direktiva o elektronskem poslovanju. Ta predlog uredbe ne posega v Direktivo o elektronskem poslovanju in temelji na določbah iz navedene direktive, predvsem na načelu notranjega trga iz člena 3. Predlagana uredba zagotavlja mehanizem sodelovanja in usklajevanja za nadzor nad obveznostmi, ki jih nalaga. Glede horizontalnega okvira izjem od odgovornosti ponudnikov posredniških storitev se s to uredbo črtajo členi 12 do 15 Direktive o elektronskem poslovanju, ki se nato povzamejo v uredbi, pri čemer se ohranja izjema od odgovornosti tistih ponudnikov, ki ustrezajo razlagi Sodišča Evropske unije.

Odvisno od pravnega sistema posamezne države članice in zadevnega pravnega področja lahko nacionalni sodni ali upravni organi ponudnikom posredniških storitev odredijo, da morajo ukrepati zoper nekatere specifične vrste nezakonitih vsebin. Take odločbe, zlasti kadar zahtevajo, da ponudnik prepreči ponovno pojavljanje nezakonitih vsebin, morajo biti izdane v skladu s pravom Unije, zlasti v skladu s prepovedjo splošne obveznosti nadzora, kot jo razlaga Sodišče Evropske unije[8]. Ta predlog, zlasti njegov člen 8, ne posega v navedeno

[8] Na primer sodba z dne 3. oktobra 2019, Glawischnig-Piesczek, C-18/18.

sodno prakso. Ta predlog bi moral pomeniti ustrezno podlago za razvoj robustnih tehnologij za preprečevanje ponovnega pojavljanja nezakonitih informacij, ob zagotavljanju najstrožjih zaščitnih ukrepov, da se prepreči zmoten izbris zakonite vsebine; taka orodja bi bilo mogoče razviti na podlagi prostovoljnih dogovorov med vsemi zadevnimi stranmi in bi jih države članice morale spodbujati; v interesu vseh udeleženih strani pri zagotavljanju posredniških storitev je sprejeti in izvajati take postopke; določbe o odgovornosti iz te uredbe ne bi smele ovirati različnih zainteresiranih strani pri razvijanju in učinkoviti uporabi tehničnih sistemov za zaščito in identifikacijo ter samodejno prepoznavanje, ki jih omogoča digitalna tehnologija v okviru omejitev iz Uredbe (EU) 2016/679.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlagana uredba uvaja horizontalni okvir za vse kategorije vsebin, proizvodov, storitev in dejavnosti v okviru posredniških storitev. Nezakonita narava takih vsebin, proizvodov ali storitev ni opredeljena v tej uredbi, ampak izhaja iz prava Unije ali nacionalnega prava v skladu s pravom Unije.

Instrumenti s posameznih področij ne pokrivajo vseh regulativnih vrzeli, opredeljenih v poročilu o oceni učinka: ne zagotavljajo popolnih pravil o procesnih obveznostih v zvezi z nezakonito vsebino ter vključujejo le osnovna pravila o preglednosti in odgovornosti ponudnikov storitev ter omejene mehanizme nadzora. Poleg tega zakonodaja s posameznih področij pokriva okoliščine, v katerih so potrebni prilagojeni pristopi. Glede na področje uporabe so ti omejeni z dveh vidikov. Prvič, posredovanja s posameznega področja obravnavajo manjši nabor vprašanj (npr. kršitve avtorskih pravic, teroristične vsebine, gradivo o spolni zlorabi otrok ali nezakonit sovražni govor, nekatere nezakonite proizvode). Drugič, nanašajo se le na razširjanje take vsebine na določeni vrsti storitev (npr. na določeno vrsto spletnih platform za kršitve avtorskih pravic, le na platforme za izmenjavo videoposnetkov in le glede avdiovizualnih terorističnih vsebin ali sovražnega govora). Pomembno je pojasniti razmerje med predlagano novo uredbo in instrumenti s posameznih področij.

Predlagana uredba dopolnjuje sedanjo zakonodajo s posameznih področij ter ne vpliva na uporabo obstoječe zakonodaje EU, ki ureja nekatere vidike zagotavljanja storitev informacijske družbe in ki se uporablja kot *lex specialis*. Na primer obveznosti iz Direktive 2010/13/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808, o ponudnikih platform za izmenjavo videov (direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede avdiovizualnih vsebin in avdiovizualnih komercialnih sporočil se še vedno uporabljajo. Vendar pa se ta uredba za navedene ponudnike uporablja le, če direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah ali drugi pravni akti Unije, kot je predlog uredbe o preprečevanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin, ne vsebujejo podrobnejših določb, ki se zanje uporabljajo.

Okvir, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2019/1150 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev, s ciljem zagotoviti ustrezno preglednost, poštenost in učinkovita pravna sredstva poslovnim uporabnikom takih storitev in uporabnikom s poslovnim spletiščem v zvezi s spletnimi iskalniki, se uporablja kot *lex specialis*.

Nadalje, pravila iz tega predloga bodo dopolnjevala zakonodajo o varstvu potrošnikov, zlasti Direktivo (EU) 2019/2161 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU, ki vzpostavljajo posebna pravila za izboljšanje preglednosti nekaterih funkcij, ki jih ponujajo nekatere storitve informacijske družbe.

Ta predlog ne posega v Uredbo (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov) ter v druga pravila Unije o varstvu osebnih podatkov in zasebnosti komunikacij. Ukrepi glede oglaševanja na spletnih platformah na primer dopolnjujejo, vendar ne spreminjajo obstoječih pravil o soglasju in pravici do ugovora obdelavi osebnih podatkov. Vzpostavljajo obveznosti do uporabnikov spletnih platform v zvezi s preglednostjo, te informacije pa bodo tem uporabnikom omogočale tudi, da bodo uresničevali svoje pravice kot posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki. Poleg tega omogočajo nadzor organov in preverjenih raziskovalcev o tem, kako se oglasi prikazujejo in kako so usmerjeni na naslovnike.

Ta predlog dopolnjujejo nadaljnji ukrepi na podlagi akcijskega načrta za evropsko demokracijo (COM(2020) 790 final), s ciljem opolnomočiti državljane in vzpostaviti odpornejše demokracije v Uniji. Pravila o kodeksih ravnanja, vzpostavljena v tej uredbi, bi se lahko uporabila kot temelj, ki bi ga dopolnil revidiran in okrepljen kodeks ravnanja EU glede dezinformacij, na podlagi smernic Komisije.

Prav tako je predlog v celoti skladen s strategijami o enakosti, ki jih je sprejela Komisija v okviru Unije enakosti, in jih nadalje podpira. Predlog ne posega v pobudo Komisije, katere cilj je izboljšati delovne pogoje oseb, ki delajo prek digitalnih platform.

Nazadnje, predlagana uredba temelji na priporočilu o nezakonitih spletnih vsebinah iz leta 2018[9]. V njem so upoštevane izkušnje na podlagi samoregulativnih prizadevanj ob podpori Komisije, kot so zaveza o varnosti proizvodov[10], memorandum o soglasju zoper ponarejanje blaga[11], kodeks ravnanja za odpravo nezakonitega sovražnega govora na spletu[12] in internetni forum EU o terorističnih vsebinah.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga predloga je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa uvedbo ukrepov za zagotovitev delovanja notranjega trga.

Primarni cilj tega predloga je zagotoviti ustrezno delovanje notranjega trga, zlasti v zvezi z zagotavljanjem čezmejnih digitalnih storitev (natančneje, posredniških storitev). V skladu s tem ciljem je namen predloga zagotoviti harmonizirane pogoje za razvoj inovativnih čezmejnih storitev v Uniji z obravnavo in preprečevanjem nastanka ovir za tako gospodarsko dejavnost, ki izhajajo iz razlik v načinu, kako se razvijajo nacionalne zakonodaje, ob upoštevanju tega, da je več držav članic že sprejelo zakonodajo oziroma jo namerava sprejeti o vprašanjih, kot so odstranjevanje nezakonitih spletnih vsebin, skrbnost, postopki prijave in ukrepanja ter preglednost. Hkrati predlog zagotavlja ustrezen nadzor digitalnih storitev in sodelovanje med organi na ravni Unije, s čimer se spodbujajo zaupanje, inovacije in rast na notranjem trgu.

[9] Priporočilo Komisije z dne 1. marca 2018 o ukrepih za učinkovito preprečevanje nezakonitih spletnih vsebin (C(2018) 1177 final).

[10] https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/product-safety-and-requirements/product-safety/product-safety-pledge_sl.

[11] https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property/enforcement/memorandum-understanding-sale-counterfeit-goods-internet_sl.

[12] https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combatting-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_sl.

- **Subsidiarnost**

Ob upoštevanju, da je splet po svoji naravi čezmejen, zgoraj navedena zakonodajna prizadevanja na nacionalni ravni ovirajo zagotavljanje in prejemanje storitev v vsej Uniji, poleg tega so neučinkovita pri zagotavljanju varnosti in enotni zaščiti pravic državljanov Unije ter podjetij na spletu. Harmonizacijo pogojev za razvoj inovativnih čezmejnih digitalnih storitev v Uniji, ob hkratnem zagotavljanju varnega spletnega okolja, je mogoče zagotoviti le na ravni Unije.

Ukrepanje na ravni Unije zagotavlja predvidljivost in pravno varnost ter zmanjšuje stroške zagotavljanja skladnosti v vsej Uniji. Hkrati spodbuja enako varstvo vseh državljanov Unije, saj zagotavlja, da ponudniki posredniških storitev dosledno ukrepajo zoper nezakonite spletne vsebine ne glede na to, kje imajo sedež. Dobro usklajen nadzorni sistem, okrepljen na ravni Unije, tudi zagotavlja skladen pristop, ki se uporablja za ponudnike posredniških storitev v vseh državah članicah.

Za učinkovito zaščito uporabnikov spleta in da se prepreči slabši konkurenčni položaj ponudnikov digitalnih storitev v Uniji, je treba vključiti tudi zadevne ponudnike storitev, ki so ustanovljeni zunaj Unije in delujejo na notranjem trgu.

- **Sorazmernost**

Namen predloga je spodbujati odgovorno in skrbno ravnanje ponudnikov posredniških storitev, da se zagotovi varno spletno okolje, ki državljanom Unije in drugim stranem omogoča svobodno uresničevanje njihovih temeljnih pravic, zlasti svobodo izražanja in obveščanja. Ključne značilnosti predloga omejujejo uredbo na tisto, kar je nujno potrebno, da se dosežejo navedeni cilji.

Predlog zlasti vzpostavlja asimetrične obveznosti glede zagotavljanja potrebne skrbnosti pri različnih vrstah ponudnikov digitalnih storitev, odvisno od narave njihovih storitev in njihove velikosti, da se zagotovi, da se njihove storitve ne zlorabljajo za nezakonite dejavnosti ter da ponudniki delujejo odgovorno. S tem pristopom se nekatere opredeljene težave obravnavajo le tam, kjer se pojavljajo, da se prepreči preobremenjevanje ponudnikov, na katere se take težave ne nanašajo. Nekatere večje obveznosti so omejene le na zelo velike spletne platforme, ki so si zaradi svojega dosega zagotovile osrednjo, sistemsko vlogo pri omogočanju javne razprave in gospodarskih transakcijah. Zelo majhni ponudniki so obveznosti popolnoma oproščeni.

V zvezi s ponudniki digitalnih storitev, ki so ustanovljeni zunaj Unije in storitve ponujajo v Uniji, uredba zahteva imenovanje pravnega zastopnika v Uniji, da se zagotovi ustrezen nadzor in izvrševanje, če je potrebno.

Predlog bo sorazmerno z obveznostmi in ob upoštevanju čezmejne narave digitalnih storitev uvedel mehanizem sodelovanja med državami članicami z okrepljenim nadzorom zelo velikih spletnih platform na ravni Unije. Poleg tega predlog ne spreminja zakonodaje s posameznih področij ali mehanizmov izvrševanja in upravljanja, določenih na njihovi podlagi, ampak zagotavlja horizontalni okvir, ki se lahko uporabi tudi, kadar ne gre za posebno vrsto vsebine ali podkategorije storitev, urejenih v aktih s posameznih področij.

Cilj tega predloga je z vzpostavitvijo jasnega okvira ter ob sodelovanju med državami članicami in z njimi, pa tudi s samoregulacijo, izboljšati pravno varnost in okrepiti zaupanje, ob tem pa s prilagodljivostjo okvira sodelovanja zagotoviti dolgoročno relevantnost in učinkovitost.

- **Izbira instrumenta**

Člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije omogoča zakonodajalcu sprejemanje uredb in direktiv.

Komisija se je odločila pripraviti predlog uredbe, da se zagotovi doslednost zaščite v vsej Uniji in da se preprečijo razlike, ki ovirajo prosto zagotavljanje zadevnih storitev na notranjem trgu, pa tudi da se zagotovi enotna zaščita pravic in enotne obveznosti za podjetja in potrošnike na celotnem notranjem trgu. To je potrebno za zagotovitev pravne varnosti in preglednosti za gospodarske subjekte in potrošnike. Predlagana uredba tudi zagotavlja stalno spremljanje pravic in obveznosti ter enakovredne sankcije v vseh državah članicah, pa tudi učinkovito sodelovanje med nadzornimi organi različnih držav članic in na ravni Unije.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Ta predlog temelji na oceni Direktive o elektronskem poslovanju, izvedene vzporedno z oceno učinka, ki je priloga k temu predlogu. Posebni cilji Direktive o elektronskem poslovanju so bili zagotoviti (i) dobro delujoč notranji trg digitalnih storitev, (ii) učinkovito odstranjevanje nezakonitih spletnih vsebin ob polnem upoštevanju temeljnih pravic ter (iii) ustrezno raven obveščanja in preglednosti za potrošnike.

Glede **učinkovitosti** Direktive o elektronskem poslovanju iz ocene izhaja, da čeprav je navedena direktiva zagotovila pomembno spodbudo za rast notranjega trga digitalnih storitev ter omogočila vstop in razširitev novih ponudnikov takih storitev, prvotni cilji niso bili v celoti doseženi.

Zlasti dinamična rast digitalnega gospodarstva in pojav novih vrst ponudnikov storitev predstavljata nekatere nove izzive, s katerimi se države članice različno spoprijemajo, zato je treba pojasniti prvotno postavljene cilje. Poleg tega navedeno pomeni dodaten pritisk na doseganje že postavljenih ciljev, kot je razvidno iz vse večje pravne razdrobljenosti.

Iz ocene izhaja tudi, da čeprav več novih regulativnih instrumentov pomembno prispeva k doseganju nekaterih ciljev politike, opredeljenih v Direktivi o elektronskem poslovanju, pa ti rešitve za nekatere težave zagotavljajo le na posameznih področjih (npr. z obravnavo vse pogostejšega pojava posebnih vrst nezakonitih dejavnosti). Teh vprašanj torej ne obravnavajo dosledno v celotnem digitalnem ekosistemu, saj so omejena na nekatere vrste storitev ali nezakonitih vsebin. Nadalje, čeprav so samoregulativne pobude na splošno imele pozitivne učinke, jih ni mogoče pravno uveljaviti, poleg tega ne vključujejo vseh udeležencev digitalnega gospodarstva. Glede **uspešnosti** Direktive o elektronskem poslovanju velja, da je direktiva uvedla le omejene dodatne stroške organov držav članic in ponudnikov storitev informacijske družbe. Ocena ni razkrila posebno visokih ali nesorazmernih stroškov, prav tako niso bili izraženi pomembni pomisleki glede učinka na mala in srednja podjetja. Glavni pomislek glede tega se nanaša na pomanjkanje jasnosti v zvezi z mehanizmom sodelovanja v državah članicah, kar povzroča breme in podvaja stroške, kljub nasprotnemu cilju direktive, zlasti glede nadzora nad spletnimi platformami. S tem se je v bistvu zmanjšala njena uspešnost pri ohranjanju delovanja notranjega trga.

V zvezi z vprašanji glede nadaljnje **ustreznosti** ciljev iz Direktive o elektronskem poslovanju iz ocene izhaja, da so cilji navedene direktive še vedno veljavni, ob tem pa je prišlo do novih pojavov, ki v sedanjih ciljih javne politike niso ustrezno upoštevani.

Prvič, odprto javno posvetovanje, ciljne vloge deležnikov, poročila Evropskega parlamenta[13] in Sklepi Sveta[14] potrjujejo, da so načela in cilji Direktive o elektronskem poslovanju še vedno veljavni. Vendar pa so od začetka veljavnosti Direktive nastale nove informacijske asimetrije in tveganja, predvsem v zvezi z nastankom spletnih platform, zlasti zelo velikih, ter v zvezi z obsegom digitalne preobrazbe. To na primer velja na področjih odločanja na podlagi algoritmov (ki vpliva na to, kako se informacijski tokovi posredujejo prek spleta) ali na področjih spletnih sistemov oglaševanja.

Iz ocene izhaja, da je Direktiva o elektronskem poslovanju **skladna** z drugimi posredovanji EU, izvedenimi od njenega sprejetja. Iz ocene tudi ne izhajajo nobene notranje neskladnosti Direktive o elektronskem poslovanju.

Nazadnje, vsaj deli dejanskih koristi Direktive o elektronskem poslovanju, opredeljenih v oceni, se lahko štejejo kot **dodana vrednost EU**. Verjetno je, da bodo države članice še naprej uporabljale svoje regulativne sisteme, brez opredelitve skupnih načel, nekatere države članice pa verjetno tudi v prihodnje ne bodo določile horizontalnih pravil. Vendar pa ob pomanjkanju trdnih dokazov ni mogoče sprejeti trdnih zaključkov o obsegu te dodane vrednosti EU.

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija se je v zadnjih petih letih posvetovala z veliko različnimi deležniki, vključno s ponudniki digitalnih storitev, kot so spletne platforme in drugi ponudniki posredniških storitev, podjetji, ki trgujejo prek spleta, medijskimi založniki, lastniki blagovnih znamk in drugimi podjetji, socialnimi partnerji, uporabniki digitalnih storitev, organizacijami civilne družbe, nacionalnimi organi, akademskimi krogi, tehnično skupnostjo, mednarodnimi organizacijami in splošno javnostjo. V zadnjih letih so številna ciljno usmerjena posvetovanja temeljito zajela mnenja deležnikov o vprašanjih, povezanih z digitalnimi storitvami in platformami.

Odprto javno posvetovanje o aktu o digitalnih storitvah je potekalo 14 tednov, in sicer med 2. junijem in 8. septembrom; prejetih je bilo 2 863 odzivov in približno 300 dokumentov o stališču zelo raznolikih skupin deležnikov. Večino povratnih informacij so dali splošna javnost (66 % državljani Unije, 8 % državljani tretjih držav), družbe/podjetja (7,4 %), podjetniška združenja (6 %) in nevladne organizacije (5,6 %). Sledijo jim javni organi (2,2 %), akademski krogi / raziskovalne institucije (1,2 %), sindikati (0,9 %) ter potrošniške in okoljske organizacije (0,4 %).

Deležniki se na splošno strinjajo, da je treba ukrepati, in sicer tako glede spletne varnosti kot tudi napredovanja notranjega trga na področju digitalnih storitev.

Mnenja deležnikov o nadaljnji relevantnosti glavnih načel Direktive o elektronskem poslovanju pa se razlikujejo, pri čemer se strinjajo, da jih je treba ohraniti, vključno z načelom notranjega trga, za nadzor digitalnih storitev, ureditev odgovornosti in prepoved splošne obveznosti nadzora.

Deležniki se tudi na splošno strinjajo, da je treba okvir glede na današnje izzive posodobiti z opredelitvijo jasnih obveznosti ponudnikov storitev, ki bi bile harmonizirane po vsej EU. Večina vprašanih (iz vseh kategorij) je navedla, da so na spletu že naleteli na škodljivo in nezakonito vsebino, blago ali storitve, zlasti pa so opozorili na zastrašujoč porast med

[13] Evropski parlament, prav tam.
[14] Oblikovanje digitalne prihodnosti Evrope, na voljo na naslovu: https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/sl/pdf.

pandemijo COVID-19. Velik delež vprašanih, ki so navedli, da so nezakonito vsebino ali blago prijavili ponudnikom digitalnih storitev, je izrazilo nezadovoljstvo z odzivom in neučinkovitostjo mehanizmov za poročanje po zaznavi. Poleg tega uporabniki menijo, da se dejanski ukrepi ponudnikov razlikujejo od njihovih navedenih politik.

Obstaja široko soglasje, tudi med ponudniki storitev, ki so se udeležili posvetovanja, da so potrebne preproste, standardizirane in pregledne obveznosti glede prijave in ukrepanja, ki bi bile harmonizirane na celotnem notranjem trgu. Menijo, da je to bistvenega pomena, da se omogoči hiter odziv na nezakonito vsebino ter izboljša pravna jasnost za uporabnike platform in male platforme, ki bi se želele razširiti na notranjem trgu. Vprašani se strinjajo tudi o pomenu mehanizmov za nadomestilo škode.

V zvezi s spletnimi tržnicami je več deležnikov opozorilo, da bi bilo treba sprejeti bolj ciljne ukrepe, kot je identifikacija prodajalcev.

Vprašani se tudi na splošno strinjajo, da bi moralo ozemeljsko področje uporabe teh obveznosti vključevati vse akterje, ki ponujajo blago, informacije ali storitve v Uniji, ne glede na to, kje imajo sedež. Velik delež vprašanih je tudi poudaril pomembnost teh vprašanj, zlasti glede velikih platform.

Med deležniki velja splošno soglasje, da „škodljiva“ (vendar ne, oziroma vsaj ne nujno, nezakonita) vsebina ne bi smela biti opredeljena v aktu o digitalnih storitvah in zanjo ne bi smela veljati obveznost odstranitve, saj je to občutljivo področje z resnimi posledicami za zaščito svobode izražanja.

Vendar pa številne deležnike skrbi način, kako algoritemski sistemi oblikujejo informacijske tokove na spletu. Več deležnikov, zlasti s področja civilne družbe in iz akademskih krogov, je poudarilo, da so potrebna preverjanja algoritemske odgovornosti in preglednosti, zlasti glede vprašanja, kako se informacije prednostno razvrščajo in ciljno usmerjajo. Podobno so deležniki glede spletnega oglaševanja izražali veliko zaskrbljenost glede odsotnosti moči uporabnikov ter glede odsotnosti smiselnega nadzora in izvrševanja.

V zvezi z izvrševanjem se deležniki strinjajo, da je treba izboljšati sodelovanje med organi, in sicer tako čezmejno kot tudi znotraj vsake države članice. Menijo, da je nadzor EU ključnega pomena, večina vprašanih pa podpira enoten organ nadzora.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Priprave na oblikovanje predloga so temeljile na več študijah in strokovnih mnenjih, vključno z več pravnimi študijami o izvajanju Direktive o elektronskem poslovanju ter o pravni razdrobljenosti[15], študijami algoritemske preglednosti in odgovornosti[16] ter notranjimi študijami o stroških moderiranja vsebin, ureditvi odgovornosti posrednikov in stroških neukrepanja na ravni EU, ob pomoči skupnega raziskovalnega središča Evropske komisije.

[15] Van Hoboken, J., in drugi (2018), *Hosting Intermediary Services and Illegal Content Online* (Posredniške storitve gostovanja in nezakonite vsebine na spletu), ter Schwemer, S., Mahler, T., in Styri, H. (2020), *Legal analysis of the intermediary service providers of non-hosting nature* (Pravna analiza ponudnikov posredniških storitev, ki ne pomenijo gostovanja), ICF, Grimaldi, *The Liability Regime and Notice-and-Action Procedures* (Ureditev odgovornosti ter postopki prijave in ukrepanja), SMART 2016/0039.

[16] Podjetje Optimity Advisors, SMART 2017/ 0055 *Algorithmic Awareness building – State of the art report* (Algoritemsko ozaveščanje – poročilo o trenutnem stanju) ter LNE, *Governance and Accountability Mechanisms for Algorithmic Systems* (Mehanizmi upravljanja in odgovornosti algoritemskih sistemov; v pripravi), SMART 2018/37.

Komisija je leta 2018 za zbiranje mnenj in stališč splošne javnosti opravila raziskavo Eurobarometer na reprezentativnem vzorcu več kot 33 000 vprašanih iz vseh držav članic[17].

Tudi pravna analiza temelji na bogati zbirki sodne prakse, zlasti Sodišča Evropske unije, na več določbah Direktive o elektronskem poslovanju in sorodnih aktov, kot so določbe o razlagi pojma „storitve informacijske družbe“[18] ali določbe o odgovornosti ponudnikov posredniških storitev[19]. Komisija je zbrala tudi strokovna mnenja na podlagi ciljnih posvetovanj in dejavnosti vključevanja, vključno z več delavnicami, konferencami, intervjuji s strokovnjaki in sodniki, posvetovanji s strokovno skupino za elektronsko poslovanje ter številnimi dvostranskimi srečanji, pa tudi z analizo priložnostnih dokumentov o stališču in raziskovalnih člankov organizacij, predstavnikov industrije, civilne družbe in akademskih krogov.

Nazadnje, analiza temelji na dodatnem pregledu literature, študij in raziskovalnih člankov, ki so jih v okviru odprtega javnega posvetovanja predložili akademiki, ter drugih neodvisnih študij, vključno z zbirko študij, opravljenih za Evropski parlament[20].

- **Ocena učinka**

Odbor za regulativni nadzor je o oceni učinka izdal pozitivno mnenje z zadržkom, ki vključuje predloge za izboljšanje[21]. Poročilo o oceni učinka je bilo nadalje revidirano v skladu z navedenim, predvsem glede pojasnjevanja povezav med aktom o digitalnih storitvah in širšim regulativnim okvirom; podrobneje so opisane možnosti politike, vključena pa je tudi podrobnejša analiza temeljnih dokazov, obravnavanih v revidiranem poročilu o oceni učinka.

Pomen digitalnih storitev za našo družbo in gospodarstvo ter s tem povezana tveganja bodo še naprej naraščali. Komisija bo v osnovnem scenariju še naprej izvrševala sedanja pravila, tudi glede vprašanj s posameznih področij, in podpirala uveljavljena samoregulativna prizadevanja. Vendar pa bodo ob vedno novih težavah države članice še naprej sprejemale vsaka svojo zakonodajo. Pravna razdrobljenost zaradi raznolikih nacionalnih ukrepov ne bo pomenila le neučinkovitega spoprijemanja z nezakonitimi dejavnostmi in nezmožnosti zaščite temeljnih pravic državljanov v vsej EU, ampak bo tudi ovirala razširjanje novih, inovativnih storitev na notranjem trgu, s čimer se bo okrepil položaj peščice akterjev, ki si lahko privoščijo dodatne stroške za zagotavljanje skladnosti. S tem bosta določanje pravil in izvrševanje prepuščena večinoma zelo velikim zasebnim družbam, informacijska asimetrija med spletnimi storitvami, uporabniki in javnimi organi pa bo vse večja.

[17] Eurobarometer TNS (julija 2018). Raziskava *Flash Eurobarometer 469: Illegal content online* (Nezakonita vsebina na spletu).

[18] Na primer zadeva C-108/09, Ker-Optika, EU:C:2010:725, zadeva C-291/13, Papasavvas, EU:C:2014:2209, zadeva C-484/14, Tobias Mc Fadden proti Sony Music, EU:C:2016:689; zadeva C-434/15, Asociación Profesional Élite Taxi, EU:C:2017:981 ali zadeva C-390/18, Airbnb Ireland UC, EU:C:2019:1112.

[19] Zadeve C-236/08 do C-238/08, Google France in Google proti Vuitton, EU:C:2010:159; zadeva C-324/09, eBay, EU:C:2011:474; zadeva C-70/10, Scarlet, EU:C:2011:771; zadeva C-360/10, Netlog, EU:C:2012:85; zadeva C-314/12, UPC Telekabel Wien, EU:C:2014:192; zadeva C-484/14, Tobias McFadden proti Sony Music, EU:C:2016:689 ali zadeva C- 18/18, Glawischnig, EU:C:2019:821.

[20] Akt o digitalnih storitvah: izboljšanje delovanja notranjega trga, na voljo na: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0272_SL.html. Akt o digitalnih storitvah: prilagoditev pravil poslovnega in civilnega prava za poslovne subjekte, ki poslujejo na spletu, na voljo na: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0273_SL.html. Akt o digitalnih storitvah in vprašanja, ki se zastavljajo na področju temeljnih pravic, na voljo na: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0274_SL.html.

[21] Povezavi do povzetka in pozitivnega mnenja Odbora za regulativni nadzor bosta vključeni po njuni objavi.

Poleg osnovne so bile proučene še tri glavne možnosti politike. V okviru prve možnosti bi se kodificiralo priporočilo iz leta 2018: določilo bi se več postopkovnih obveznosti spletnih platform za spoprijemanje z nezakonitimi dejavnostmi uporabnikov. Obveznosti bi vključevale tudi potrebne zaščitne ukrepe za zaščito temeljnih pravic uporabnikov in zagotavljanje preglednosti. S tem bi se tudi izboljšali mehanizmi upravnega sodelovanja, da lahko organi rešujejo čezmejne težave prek digitalnega posredovalnega mehanizma, s čimer bi se olajšal pretok informacij. V okviru druge možnosti bi se poleg ukrepov iz prve možnosti odpravili odvračilni dejavniki za ponudnike storitev glede sprejemanja prostovoljnih ukrepov zoper nezakonite vsebine, uvedli pa bi se tudi ukrepi za izboljšanje preglednosti na področju priporočilnih sistemov in oglaševanja. Mehanizem izvrševanja in sodelovanja bi se izboljšal z imenovanjem osrednjega koordinatorja v vsaki državi članici. V okviru tretje možnosti bi se na podlagi ukrepov, opredeljenih v predhodnih možnostih, vključili ciljni, asimetrični ukrepi s strožjimi obveznostmi za zelo velike spletne platforme, ki so izpostavljene največjim tveganjem za družbo in gospodarstvo EU, pa tudi nekatera omejena pojasnila ureditve odgovornosti ponudnikov posredniških storitev in sistema upravljanja EU, z okrepljenimi pristojnostmi za nadzor in izvrševanje.

Iz ocene opredeljenih gospodarskih in družbenih učinkov ter iz primerjave njihove učinkovitosti, uspešnosti, skladnosti in sorazmernosti izhaja, da bi bilo mogoče v okviru tretje možnosti najučinkoviteje doseči cilje posredovanja, in sicer z vzpostavitvijo sorazmernega okvira, primernega za prilagajanje na nove izzive v dinamičnem digitalnem svetu. Elementi iz tretje možnosti imajo tudi široko podporo deležnikov, vključno s stališči Evropskega parlamenta in držav članic.

S prednostno možnostjo bi se podprl dostop do notranjega trga za ponudnike posredniških storitev iz Evropske unije in okrepila njihova zmožnost razširitve z zmanjšanjem stroškov, povezanih s pravno razdrobljenostjo. Čeprav se pričakujejo stroški zagotavljanja skladnosti z obveznostmi zagotavljanja potrebne skrbnosti, se predvideva, da se bo to izravnalo s harmonizacijo in zmanjšanjem sedanje razdrobljenosti. Predvideva se pozitiven učinek na konkurenčnost, inovacije in naložbe v digitalne storitve, zlasti na zagonska podjetja in podjetja v razširitveni fazi iz Evropske unije, ki ponujajo poslovne modele na podlagi platforme, ob tem pa v različni meri tudi na sektorje, ki temeljijo na digitalnem poslovanju in ki jih to poganja.

Namen prednostne možnosti je opredeliti ustrezno delitev odgovornosti med posredniškimi storitvami, njihovimi prejemniki in organi v zvezi z bojem zoper nezakonito spletno vsebino. V ta namen se uvaja asimetričen pristop k obveznosti zagotavljanja potrebne skrbnosti, ki se nalaga zelo velikim spletnim platformam; gre za pristop nadzorovanega obvladovanja tveganj, pri katerem ima sistem upravljanja pomembno vlogo pri izvrševanju. Asimetrične obveznosti se uvajajo le za zelo velike spletne platforme, ki imajo na podlagi trenutnih podatkov najširši doseg in so tudi največje družbe z velikim prometom. Ciljni ukrepi so zato sorazmerni z zmožnostjo družbe, da zagotovi skladnost z njimi, saj bolj omejujejo te družbe kot druge.

Predlagana možnost bi zmanjšala stroške javnih organov, ki jih povzročata neučinkovitost in podvajanje v sedanji ureditvi sodelovanja organov. Čeprav bi države članice prevzele stroške imenovanja novega ali že ustanovljenega pristojnega organa, se pričakuje, da bodo prevladale koristi zaradi večje učinkovitosti: za posamezne organe to pomeni združevanje virov, boljši pretok informacij ter preproste postopke sodelovanja z drugimi organi na notranjem trgu in s ponudniki storitev.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

V oceni učinka, ki je priloga k temu predlogu, je opredeljena edina dodana vrednost posredovanja Unije, ki se nanaša na tveganje pravne razdrobljenosti zaradi različnih

regulativnih in nadzornih pristopov (brez upoštevanja večje varnosti in zaupanja v digitalne storitve), ob možnem povečanju čezmejnega digitalnega trgovanja za 1–1,8 %, kar ustreza povečanju čezmejno ustvarjenega prometa v višini od 8,6 do 15,5 milijarde EUR.

Glede dodane vrednosti pri izvrševanju ukrepov pobuda pomembno izboljšuje učinkovitost sodelovanja med državami članicami ter omogoča združevanje nekaterih virov za tehnično pomoč na ravni EU pri preverjanju sistemov za moderiranje vsebine, priporočilnih sistemov in spletnega oglaševanja na zelo velikih spletnih platformah. S tem se bo posledično povečala učinkovitost izvršilnih in nadzornih ukrepov, saj se sedanji sistem večinoma zanaša na omejene zmožnosti za nadzor v manjšem številu držav članic.

- **Temeljne pravice**

Državljani Unije in drugi so izpostavljeni vse večjim tveganjem in škodi na spletu – od razširjanja nezakonitih vsebin in dejavnosti do omejitev izražanja in drugih družbenih škod. Ukrepi politike, predvideni v tem zakonodajnem predlogu, bodo znatno izboljšali razmere, saj se bo zagotovil moderen in v prihodnost usmerjen okvir upravljanja, ki bo učinkovito zaščitil pravice in zakonite interese vseh udeleženih strani, predvsem pa državljanov Unije. Predlog uvaja pomembne zaščitne ukrepe, ki državljanom omogočajo svobodo izražanja in krepijo vpliv uporabnikov v spletnem okolju, pa tudi uresničevanje drugih temeljnih pravic, kot so pravica do učinkovitega pravnega sredstva, prepoved diskriminacije, pravice otroka, pa tudi varstvo osebnih podatkov in zasebnosti na spletu.

S predlagano uredbo se bo zmanjšalo tveganje napačnega ali neupravičenega preprečevanja govora, obravnaval se bo odvračilni učinek na govor, spodbujala se bo svoboda prejemanja informacij in izražanja mnenj ter okrepile možnosti uporabnikov glede uporabe pravnih sredstev. Posebne skupine ali osebe so lahko ranljive ali prikrajšane pri uporabi spletnih storitev zaradi spola, rase ali etničnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Omejitve in ukrepi odstranjevanja lahko nanje nesorazmerno vplivajo zaradi (nezavednih ali zavestnih) predsodkov, ki jih uporabniki in tretje osebe lahko vgradijo v sisteme obveščanja, ti predsodki pa se nato ponavljajo v orodjih za samodejno moderiranje vsebin, ki jih uporabljajo platforme. Predlog bo zmanjšal tveganje diskriminacije, zlasti navedenih skupin ali oseb, ter bo prispeval k varstvu pravic otroka in pravice do človekovega dostojanstva na spletu. Predlog bo zahteval samo odstranjevanje nezakonitih vsebin, nalagal pa bo tudi obvezne zaščitne ukrepe v primeru odstranitve informacij uporabnikov, vključno z zagotavljanjem pojasnila uporabniku, mehanizme za vložitev pritožbe, ki jih podpirajo ponudniki storitev, in zunanje mehanizme za zunajsodno reševanje sporov. Nadalje, s predlogom se zagotavlja zaščita državljanov EU tudi pri uporabi storitev ponudnikov, ki nimajo sedeža v Uniji, vendar so dejavni na notranjem trgu, saj pokriva tudi take ponudnike.

Glede svobode gospodarske pobude ponudnikov storitev velja, da se stroški podjetij izravnajo z zmanjšanjem razdrobljenosti na celotnem notranjem trgu. Predlog uvaja zaščitne ukrepe za zmanjšanje bremena ponudnikov storitev, vključno z ukrepi zoper ponavljajoče se neupravičene prijave in predhodno preverjanje zaupanja vrednih prijaviteljev s strani javnih organov. Poleg tega se nekatere obveznosti nanašajo na zelo velike spletne platforme, na katerih so najresnejša tveganja najpogostejša in ki so zmožne prenesti dodatno breme.

Predlagana zakonodaja ohranja prepoved splošne obveznosti nadzora iz Direktive o elektronskem poslovanju, ki je sama po sebi ključnega pomena za potrebno pošteno ravnovesje temeljnih pravic na spletu. Nova uredba prepoveduje splošno obveznost nadzora, saj bi lahko nesorazmerno omejevala svobodo izražanja uporabnikov in svobodo prejemanja informacij ter bi lahko čezmerno obremenila ponudnike storitev, s tem pa neupravičeno

posegala v njihovo svobodo gospodarske pobude. Prepoved tudi omejuje pobude za spletni nadzor ter ima pozitivne učinke na varstvo osebnih podatkov in zasebnosti.

Vsi ukrepi v predlogu so v celoti skladni in usklajeni z visokim standardom varstva osebnih podatkov ter varstva zasebnosti komunikacij in zasebnega življenja iz zakonodaje EU.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Proračunski učinek predloga bo pokrit z dodelitvami, predvidenimi v večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027, in sicer v okviru finančnih sredstev programa za digitalno Evropo in programa za enotni trg, kot je opredeljeno v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, ki je priložena temu predlogu uredbe. Te posledice zahtevajo tudi reprogramiranje razdelka 7 finančne perspektive.

Priložena ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga uredbe pokriva proračunske učinke same uredbe.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo do datuma začetka uporabe tega zakonodajnega instrumenta vzpostavila celovit okvir za stalno spremljanje njegovih rezultatov in učinkov. Na podlagi predvidenega programa spremljanja je ocena instrumenta predvidena v petih letih od njegovega začetka veljavnosti.

- **Natančnejša pojasnila glede posameznih določb predloga**

Poglavje I vsebuje splošne določbe, vključno s predmetom urejanja in področjem uporabe uredbe (člen 1) ter opredelitvami ključnih pojmov, uporabljenih v uredbi (člen 2).

Poglavje II vsebuje določbe o izjemi od odgovornosti ponudnikov posredniških storitev. Natančneje, vsebuje pogoje, na podlagi katerih za ponudnike, ki ponujajo izključni prenos (člen 3), predpomnjenje (člen 4) in storitve gostovanja (člen 5), velja izjema glede odgovornosti za informacije tretjih oseb, ki jih prenašajo in shranjujejo. Določa tudi, da se izjeme od odgovornosti ne smejo preklicati, če ponudniki posredniških storitev izvajajo prostovoljne preiskave na lastno pobudo ali zagotavljajo skladnost s predpisi (člen 6), ter določa prepoved splošne obveznosti nadzora ali obveznosti aktivnega iskanja dejstev s strani takih ponudnikov (člen 7). Nazadnje, uvaja obveznost ponudnikov posredniških storitev v zvezi z odločbami nacionalnih pravosodnih ali upravnih organov glede ukrepanja zoper nezakonite vsebine (člen 8) in predložitve informacij (člen 9).

Poglavje III določa obveznosti glede potrebne skrbnosti za pregledno in varno spletno okolje v petih različnih oddelkih.

Oddelek 1 določa obveznosti, ki se nanašajo na vse ponudnike posredniških storitev, zlasti: obveznost vzpostavitve enotne kontaktne točke, da se olajša neposredna komunikacija z organi držav članic, Komisijo in odborom (člen 10); obveznost imenovanja pravnega zastopnika v Uniji, če ponudnik nima sedeža v nobeni državi članici, vendar svoje storitve ponuja v Uniji (člen 11); obveznost, da morajo v svojih pogojih poslovanja opredeliti vse omejitve, ki jih lahko uvedejo glede uporabe svojih storitev, ter da morajo pri uporabi in izvrševanju teh omejitev ravnati odgovorno (člen 12); in obveznosti poročanja o preglednosti v zvezi z odstranitvijo in onemogočanjem informacij, pri katerih se šteje, da gre za nezakonito vsebino ali da so v nasprotju s pogoji poslovanja ponudnika (člen 13).

Oddelek 2 določa obveznosti, ki dopolnjujejo tiste iz oddelka 1, in se nanašajo na ponudnike storitev gostovanja. Navedeni oddelek take ponudnike zlasti zavezuje, da morajo vzpostaviti mehanizme, ki bodo tretjim osebam omogočili obveščanje o prisotnosti domnevno nezakonite vsebine (člen 14). Nadalje, če se tak ponudnik odloči odstraniti ali onemogočiti dostop do posameznih informacij, ki jih zagotavlja prejemnik storitve, mora navedenemu prejemniku predložiti obrazložitev razlogov (člen 15).

Oddelek 3 določa obveznosti, ki se nanašajo na vse spletne platforme ter se uporabljajo poleg obveznosti iz oddelkov 1 in 2. Ta oddelek določa, da se ne uporablja za spletne platforme, ki so mikro ali mala podjetja v smislu priloge k Priporočilu 2003/361/ES (člen 16). Oddelek določa, da morajo spletne platforme vzpostaviti notranji sistem za obravnavo pritožb v zvezi z odločitvami, sprejetimi glede domnevno nezakonitih vsebin ali informacij, ki niso skladne z njihovimi pogoji poslovanja (člen 17). Prav tako morajo spletne platforme v primeru sporov z uporabniki svojih storitev sodelovati s preverjenimi organi za zunajsodno reševanje sporov (člen 18). Nadalje, spletne platforme morajo zagotoviti prednostno obravnavo prijav, ki jih predložijo subjekti, ki imajo status zaupanja vrednega prijavitelja (člen 19), poleg tega so v oddelku navedeni ukrepi, ki jih morajo spletne platforme sprejeti zoper zlorabe (člen 20). Nadalje, ta oddelek vsebuje zahtevo, da morajo spletne platforme pristojne izvršilne organe obvestiti, če izvedo za kakršne koli informacije, iz katerih izhaja sum hudega kaznivega dejanja, ki vključuje grožnjo življenju ali varnosti oseb (člen 21). Oddelek tudi določa, da morajo spletne platforme sprejemati in hraniti posebne informacije o trgovcih, ki uporabljajo njihove storitve, si ustrezno prizadevati za oceno zanesljivosti takih informacij ter jih objavljati, če navedene spletne platforme potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s takimi trgovci (člen 22). Navedene spletne platforme morajo tudi organizirati svoj vmesnik tako, da trgovcem omogoča upoštevanje potrošniške zakonodaje Unije in njene zakonodaje o varnosti proizvodov (člen 22a). Spletne platforme morajo tudi objavljati poročila o svojih dejavnostih v zvezi z odstranitvijo in onemogočanjem informacij, pri katerih se šteje, da gre za nezakonito vsebino ali da so v nasprotju s pogoji poslovanja (člen 23). Oddelek vsebuje tudi obveznosti glede preglednosti spletnih platform v zvezi s spletnim oglaševanjem (člen 24).

Oddelek 4 določa obveznosti, ki se uporabljajo poleg obveznosti iz oddelkov 1 do 3 in s katerimi zelo velike spletne platforme (kot so opredeljene v členu 25) obvladujejo sistemska tveganja. Zelo velike spletne platforme morajo izvajati ocene sistemskih tveganj, ki izhajajo iz ali se nanašajo na delovanje in uporabo njihovih storitev (člen 26), ter sprejeti razumne in učinkovite ukrepe za zmanjšanje takih tveganj (člen 27). Podvreči se morajo tudi zunanjim in neodvisnim revizijam (člen 28). Oddelek vsebuje tudi posebno obveznost, če zelo velike spletne platforme uporabljajo priporočilne sisteme (člen 29) ali če na svojem spletnem vmesniku prikazujejo spletne oglase (člen 30). Nadalje, ta oddelek določa pogoje, na podlagi katerih zelo velike spletne platforme zagotavljajo dostop do podatkov koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža, ali Komisiji in preverjenim raziskovalcem (člen 31), obveznost imenovanja ene ali več odgovornih oseb za zagotavljanje skladnosti s predpisi, da se zagotovi izpolnjevanje obveznosti iz uredbe (člen 32), ter posebne, dodatne obveznosti poročanja o preglednosti (člen 33).

Oddelek 5 vsebuje prečne določbe o obveznosti zagotavljanja potrebne skrbnosti, in sicer procese, v zvezi s katerimi bo Komisija podpirala ter spodbujala razvoj in izvajanje harmoniziranih evropskih standardov (člen 34); okvir za pripravo kodeksov ravnanja (člen 35) in okvir za pripravo posebnih kodeksov ravnanja za spletno oglaševanje (člen 36). Vključena je tudi določba o kriznih protokolih v primeru izrednih okoliščin, ki vplivajo na javno varnost ali javno zdravje (člen 37).

Poglavje IV vsebuje določbe o izvajanju in izvrševanju te uredbe.

Oddelek 1 vsebuje določbe o nacionalnih pristojnih organih, vključno s koordinatorji digitalnih storitev, ki so primarni nacionalni organi, ki jih imenujejo države članice za dosledno uporabo te uredbe (člen 38). Koordinatorji digitalnih storitev so neodvisni, tako kot drugi namenski pristojni organi; svoje naloge izvajajo nepristransko, pregledno in pravočasno (člen 39). Država članica, v kateri je sedež ponudnika, je pristojna za izvrševanje te uredbe (člen 40). Koordinatorji digitalnih storitev imajo posebna pooblastila (člen 41). Države članice morajo določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo, če ponudniki posredniških storitev kršijo obveznosti na podlagi te uredbe (člen 42). Koordinatorji digitalnih storitev lahko sprejemajo pritožbe zoper ponudnike posredniških storitev zaradi kršitev obveznosti iz te uredbe (člen 43). Koordinatorji digitalnih storitev morajo objavljati letna poročila o svojih dejavnostih (člen 44) in sodelovati s koordinatorji digitalnih storitev iz drugih držav članic (člen 45). Koordinatorji digitalnih storitev lahko tudi sodelujejo v skupnih preiskavah v zvezi z zadevami, ki spadajo na področje uredbe (člen 46).

Oddelek 2 vsebuje določbe o Evropskem odboru za digitalne storitve, neodvisni svetovalni skupini koordinatorjev digitalnih storitev (člen 47). Določa tudi strukturo navedenega odbora (člen 48) in njegove naloge (člen 49).

Oddelek 3 se nanaša na nadzor, preiskave, izvrševanje in spremljanje zelo velikih spletnih platform. Določa okrepljen nadzor, če take platforme kršijo določbe iz oddelka 4 poglavja III (člen 50). Komisiji tudi daje možnost posredovanja zoper zelo velike spletne platforme, če se kršitve ponavljajo (člen 51). V takih primerih lahko Komisija opravi preiskave, tudi na podlagi zahtev za informacije (člen 52), razgovorov (člen 53) in inšpekcijskih pregledov na kraju samem (člen 54); sprejme lahko začasne ukrepe (člen 55) in določi zavezujoče zaveze za zelo velike spletne platforme (člen 56) ter spremlja njihovo zagotavljanje skladnosti z uredbo (člen 57). V primeru neskladnosti lahko Komisija sprejme odločbo o neskladnosti (člen 58) ter naloži globe (člen 59) in periodične denarne kazni (člen 60), če zelo velike spletne platforme kršijo uredbo ali če v okviru preiskave predložijo nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke. Uredba določa tudi zastaralni rok za naložitev kazni (člen 61) in za njihovo izvrševanje (člen 62). Nazadnje, uredba določa procesna jamstva pred Komisijo, zlasti pravico do izjave in do dostopa do spisa (člen 63) ter do objave sklepov (člen 64). Oddelek ureja tudi sodelovanje Komisije z nacionalnimi sodišči (člen 65) in sprejetje izvedbenih aktov o praktični ureditvi postopkov (člen 66).

Oddelek 4 vsebuje skupne določbe o izvrševanju. Najprej določa pravila o sistemu za izmenjavo informacij, ki podpira komunikacijo med koordinatorji digitalnih storitev, Komisijo in odborom (člen 67). Določa tudi pravico prejemnikov posredniških storitev, da lahko pooblastijo organ, organizacijo in združenje, naj v njihovem imenu uresničuje njihove pravice (člen 68).

Oddelek 5 se nanaša na sprejetje delegiranih in izvedbenih aktov v skladu s členom 290 oziroma 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (člena 69 in 70).

Nazadnje, **poglavje V** vsebuje končne določbe te uredbe, ki se nanašajo na črtanje členov 12 do 15 Direktive o elektronskem poslovanju, saj so ti vključeni v uredbo (člen 71), spremembe Direktive 2020/XX/ES (člen 72), vrednotenje uredbe (člen 73) ter njen začetek veljavnosti in uporabo (člen 74).

2020/0361 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[22],

ob upoštevanju mnenja Odbora regij[23],

ob upoštevanju mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov[24],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Storitve informacijske družbe in zlasti posredniške storitve so postale pomemben del gospodarstva Unije in vsakdanjega življenja njenih državljanov. Dvajset let po sprejetju sedanjega pravnega okvira, ki se uporablja za navedene storitve in je določen v Direktivi 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta[25], novi in inovativni poslovni modeli in storitve, kot so spletna družbena omrežja in tržnice, poslovnim uporabnikom in potrošnikom omogočajo razširjanje in dostop do informacij ter trgovanje na nove načine. Večina državljanov Unije zdaj vsakodnevno uporablja navedene storitve. Vendar pa digitalna preobrazba in vse večja uporaba teh storitev pomenita tudi nova tveganja in izzive za posamezne uporabnike in za družbo kot celoto.

(2) Države članice vse pogosteje sprejemajo ali načrtujejo sprejetje nacionalnih zakonov na področjih, ki jih ureja ta uredba, s katerimi uvajajo zlasti zahteve glede skrbnosti ponudnikov posredniških storitev. Ta raznolika nacionalna zakonodaja negativno vpliva na notranji trg, ki v skladu s členom 26 Pogodbe zajema območje brez notranjih meja, na katerem sta zagotovljena prost pretok blaga in storitev ter svoboda ustanavljanja, ob upoštevanju čezmejne narave spleta, ki se na splošno uporablja za zagotavljanje navedenih storitev. Pogoji za zagotavljanje posredniških storitev na notranjem trgu bi morali biti harmonizirani, da se podjetjem zagotovi dostop do novih

[22] UL C , , str. .
[23] UL C , , str. .
[24] UL C , , str. .
[25] Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

trgov in priložnost izkoristiti prednosti notranjega trga, hkrati pa potrošnikom in drugim prejemnikom storitev omogoči večja izbira.

(3) Odgovorno in skrbno vedenje ponudnikov posredniških storitev je bistvenega pomena za varno, predvidljivo in zaupanja vredno spletno okolje ter da se državljanom Unije in drugim osebam omogoči uresničevanje njihovih temeljnih pravic, kot so zagotovljene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), zlasti svoboda izražanja in obveščanja ter svoboda gospodarske pobude in prepoved diskriminacije.

(4) Za zaščito in izboljšanje delovanja notranjega trga bi bilo torej treba na ravni Unije sprejeti ciljni nabor enakih, učinkovitih in sorazmernih obveznih pravil. Ta uredba zagotavlja pogoje za razvoj in razširitev inovativnih digitalnih storitev na notranjem trgu. Približevanje nacionalnih regulativnih ukrepov na ravni Unije glede zahtev, ki veljajo za ponudnike posredniških storitev, je potrebno, da se prepreči in konča razdrobljenost notranjega trga ter zagotovi pravna varnost, s čimer se bo zmanjšala negotovost razvijalcev in spodbujala interoperabilnost. Če bodo zahteve tehnološko nevtralne, ne bodo ovirale inovacij, ampak jih bodo spodbujale.

(5) Ta uredba bi se morala uporabljati za ponudnike nekaterih storitev informacijske družbe, kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta[26], torej katerih koli storitev, ki se običajno opravljajo odplačno, na daljavo, elektronsko in na posamezno zahtevo prejemnika storitev. Natančneje, ta uredba bi se morala uporabljati za ponudnike posredniških storitev, zlasti tistih, ki vključujejo storitve, znane kot „izključni prenos“, „predpomnjenje“ in „gostovanje“, saj se je z eksponentno rastjo uporabe navedenih storitev, večinoma za vsakovrstne zakonite in družbeno koristne namene, povečala tudi njihova vloga pri posredovanju in širjenju nezakonitih ali drugače škodljivih informacij in dejavnosti.

(6) V praksi nekateri ponudniki posredniških storitev posredujejo pri storitvah, ki se ne zagotavljajo vedno elektronsko, na primer pri storitvah informacijske tehnologije na daljavo, prevoza, namestitve ali dobave. Ta uredba bi se morala uporabljati le za posredniške storitve in ne bi smela vplivati na zahteve, določene v zakonodaji Unije ali nacionalni zakonodaji, ki se nanašajo na proizvode ali storitve, ki se posredujejo prek posredniških storitev, tudi kadar je posredniška storitev sestavni del druge storitve, ki ni posredniška, kot je opredeljeno v sodni praksi Sodišča Evropske unije.

(7) Da se zagotovijo učinkovitost pravil v tej uredbi in enaki konkurenčni pogoji na notranjem trgu, bi se morala navedena pravila uporabljati za ponudnike posredniških storitev ne glede na kraj njihovega sedeža ali prebivališča, če zagotavljajo storitve v Uniji, kar se dokazuje s pomembno povezavo z Unijo.

(8) Domneva se, da taka pomembna povezava z Unijo obstaja, če ima ponudnik storitev v Uniji sedež, če ga nima, pa na podlagi pomembnega števila uporabnikov v eni ali več državah članicah ali na podlagi ciljnega usmerjanja dejavnosti v eno ali več držav članic. Ciljno usmerjanje dejavnosti v eno ali več držav članic je mogoče ugotoviti na podlagi vseh zadevnih okoliščin, vključno z dejavniki, kot so uporaba jezika ali denarne valute, ki se v taki državi članici na splošno uporablja, ali možnost naročanja produktov ali storitev ali uporaba nacionalne vrhnje domene. O ciljnem usmerjanju

[26] Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

dejavnosti v posamezno državo članico je mogoče sklepati tudi iz razpoložljivosti aplikacije v zadevni nacionalni trgovini za aplikacije, iz lokalnega oglaševanja ali oglaševanja v jeziku, ki se uporablja v navedeni državi članici, ali iz vzdrževanja odnosov s strankami, na primer z zagotavljanjem storitev za pomoč strankam v jeziku, ki se na splošno uporablja v navedeni državi članici. O pomembni povezavi je mogoče sklepati tudi, kadar ponudnik storitev svoje dejavnosti usmeri v eno ali več držav članic, kot je opredeljeno v členu 17(1)(c) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta[27]. Po drugi strani zgolj tehnična dostopnost spletnega mesta iz Unije sama po sebi ne zadošča za ugotovitev pomembne povezave z Unijo.

(9) Ta uredba bi morala dopolnjevati, vendar ne vplivati na, uporabo pravil, ki izhajajo iz drugih aktov prava Unije in ki urejajo nekatere vidike zagotavljanja posredniških storitev, zlasti Direktive 2000/31/ES, razen sprememb, ki se uvajajo s to uredbo, Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena[28], in Uredbe (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta[29] – predlog uredbe o terorističnih spletnih vsebinah. Ta uredba torej ne vpliva na navedene druge akte, ki so *lex specialis* glede na splošno veljaven okvir iz te uredbe. Vendar pa se pravila iz te uredbe uporabljajo glede vprašanj, ki niso ali niso v celoti urejena v navedenih drugih aktih, ter glede vprašanj, pri katerih navedeni drugi akti državam članicam prepuščajo možnost sprejemanja nekaterih ukrepov na nacionalni ravni.

(10) Zaradi jasnosti je treba navesti tudi, da ta uredba ne posega v Uredbo (EU) 2019/1148 Evropskega parlamenta in Sveta[30] in Uredbo (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta[31], Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta[32] in Uredbo […/…] o začasnem odstopanju od nekaterih določb Direktive 2002/58/ES[33], pa tudi ne v pravo Unije o varstvu potrošnikov, zlasti v Direktivo 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta[34], Direktivo 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta[35] in Direktivo 93/13/EGS Evropskega parlamenta in Sveta[36], kakor je bila spremenjena z

[27] Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

[28] Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

[29] Uredba (EU) …/... Evropskega parlamenta in Sveta – predlog uredbe o terorističnih spletnih vsebinah.

[30] Uredba (EU) 2019/1148 Evropskega parlamenta in Sveta o trženju in uporabi predhodnih sestavin za eksplozive, spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 98/2013 (UL L 186, 11.7.2019, str. 1).

[31] Uredba (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L 186, 11.7.2019, str. 57).

[32] Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

[33] Uredba […/…] o začasnem odstopanju od nekaterih določb Direktive 2002/58/ES.

[34] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah).

[35] Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta.

[36] Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah.

Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta[37], in ne v pravo Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti v Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta[38]. Varstvo posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov urejajo le pravila prava Unije z navedenega področja, zlasti Uredba (EU) 2016/679 in Direktiva 2002/58/ES. Ta uredba prav tako ne posega v pravila prava Unije o delovnih pogojih.

(11) Pojasniti je treba, da ta uredba ne posega v pravila prava Unije o avtorskih in sorodnih pravicah, ki določajo specifična pravila in postopke, ki se ne bi smeli spreminjati.

(12) Da se izpolni cilj zagotavljanja varnega, predvidljivega in zaupanja vrednega spletnega okolja, bi bilo treba za namene te uredbe pojem „nezakonita vsebina“ opredeliti široko ter vključiti tudi informacije, ki se nanašajo na nezakonito vsebino, proizvode, storitve in dejavnosti. Ta pojem bi bilo treba zlasti razumeti tako, da se nanaša na informacije (ne glede na njihovo obliko), ki so na podlagi prava, ki se uporablja, same po sebi nezakonite, na primer nezakonit sovražni govor ali teroristična vsebina in nezakonita diskriminatorna vsebina, ali ki se nanašajo na nezakonite dejavnosti, na primer izmenjava fotografij, ki prikazujejo spolno zlorabo otrok, nezakonita izmenjava zasebnih fotografij brez privolitve, spletno zalezovanje, prodaja neskladnih ali ponarejenih proizvodov, neodobrena uporaba gradiva, zaščitenega z avtorskimi pravicami, ali dejavnosti, ki vključujejo kršitve prava varstva potrošnikov. V tem smislu ni pomembno, ali nezakonitost informacij ali dejavnosti izhaja iz prava Unije ali iz nacionalnega prava, ki je skladno s pravom Unije, prav tako ni pomembna podrobna narava ali področje zadevnega prava.

(13) V zvezi s posebnimi značilnostmi zadevnih storitev in glede na dejstvo, da morajo njihovi ponudniki zato prevzeti nekatere specifične obveznosti, je treba v širši kategoriji ponudnikov storitev gostovanja, kot je opredeljeno v tej uredbi, razlikovati podkategorijo spletnih platform. Spletne platforme, kot so družbena omrežja ali spletne tržnice, bi morale biti opredeljene kot ponudniki storitev gostovanja, ki na zahtevo prejemnikov storitev shranjujejo njihove informacije in ki take informacije na zahtevo prejemnikov tudi razširjajo v javnosti. Da pa bi se preprečila uvedba preširokih obveznosti, se ponudniki storitev gostovanja ne bi smeli šteti za spletne platforme, če je razširjanje v javnost le manjša in povsem pomožna funkcija druge storitve ter je iz objektivnih tehničnih razlogov ni mogoče uporabljati brez navedene druge, primarne storitve, njena vključitev v storitev pa ni namenjena izogibanju uporabi pravil iz te uredbe, ki se uporabljajo za spletne platforme. Oddelek s komentarji uporabnikov v spletnem časopisu je na primer taka funkcija, pri kateri je jasno, da gre za pomožno funkcijo glavne storitve, ki je objava novic v okviru uredniške odgovornosti založnika.

(14) Pojem „razširjanja v javnost“, kot je uporabljen v tej uredbi, bi moral vključevati dajanje informacij na razpolago potencialno neomejenemu številu oseb, torej omogočanje preprostega dostopa do informacij uporabnikom na splošno, pri čemer prejemniku storitve, ki zagotavlja informacije, ni treba storiti ničesar, in ne glede na to, ali navedene osebe dejansko izkoristijo dostop do zadevnih informacij. Zgolj možnost ustvarjanja skupin uporabnikov posamezne storitve sama po sebi še ne bi smela

[37] Direktiva (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov.

[38] Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

pomeniti, da se informacije, ki se razširjajo na tak način, ne razširjajo v javnosti. Vendar pa pojem ne bi smel vključevati razširjanja informacij v zaprtih skupinah, ki jih sestavlja končno število vnaprej opredeljenih oseb. Medosebne komunikacijske storitve, kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta[39], kot so elektronska sporočila ali storitve pošiljanja zasebnih sporočil, ne spadajo na področje uporabe te uredbe. V smislu te uredbe bi se moralo šteti, da se informacije razširjajo v javnosti le, če se to zgodi na neposredno zahtevo prejemnika storitve, ki je zagotovil informacije.

(15) Če nekatere storitve, ki jih zagotavlja ponudnik, spadajo na področje uporabe te uredbe, druge pa ne, ali če storitve, ki jih zagotavlja ponudnik, spadajo pod različne oddelke te uredbe, bi se morale zadevne določbe te uredbe uporabljati le glede tistih storitev, ki spadajo na njihovo področje uporabe.

(16) Pravna varnost, zagotovljena na podlagi horizontalnega okvira pogojnih izjem od odgovornosti ponudnikov posredniških storitev, določenih v Direktivi 2000/31/ES, je omogočila razvoj in razširjanje številnih novih storitev na notranjem trgu. Ta okvir bi bilo zato treba ohraniti. Vendar bi ga bilo treba zaradi razlik pri prenašanju pravil v nacionalno zakonodajo in pri uporabi zadevnih pravil na nacionalni ravni ter zaradi jasnosti in skladnosti vključiti v to uredbo. Prav tako bi bilo treba pojasniti nekatere elemente navedenega okvira, ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije.

(17) Zadevna pravila iz poglavja II bi morala določati le, kdaj zadevni ponudnik posredniških storitev ne more biti odgovoren v zvezi z nezakonito vsebino, ki jo zagotavlja prejemnik storitve. Navedena pravila se ne bi smela razumeti kot podlaga za ugotavljanje, kdaj se šteje, da je ponudnik odgovoren, saj se to ugotavlja na podlagi pravil Unije ali nacionalnega prava, ki se uporabljajo. Nadalje, izjeme od odgovornosti, opredeljene v tej uredbi, bi se morale uporabljati v zvezi z vsemi vrstami obveznosti in nezakonitih vsebin, ne glede na podrobno vsebino ali naravo navedenih zakonov.

(18) Izjeme od odgovornosti, opredeljene v tej uredbi, se ne bi smele uporabljati, če ima ponudnik posredniških storitev take vrste dejavno vlogo, ki mu omogoča biti obveščen o informacijah, ki jih zagotavlja prejemnik storitve, ali če ima nadzor nad njimi, ter njegova vloga ni omejena samo na nevtralno zagotavljanje storitev s tehnično in samodejno obdelavo informacij, ki jih zagotavlja prejemnik storitve. Skladno s tem navedene izjeme ne bi smele biti na voljo v zvezi z odgovornostjo, ki se nanaša na informacije, ki jih ne zagotavlja prejemnik storitve, ampak sam ponudnik posredniške storitve, vključno s primerom, ko so informacije pripravljene v okviru uredniške odgovornosti navedenega ponudnika.

(19) Glede na to, da se dejavnosti „izključnega prenosa“, „predpomnjenja“ in „gostovanja“ razlikujejo ter da se razlikujejo tudi položaji in zmožnosti ponudnikov zadevnih storitev, je treba razlikovati med pravili, ki se uporabljajo za te storitve, saj zanje v tej uredbi veljajo različne zahteve in pogoji, razlikuje pa se tudi njihovo področje uporabe, kot je navedlo Sodišče Evropske unije.

(20) Ponudnik posredniških storitev, ki namenoma sodeluje s prejemnikom storitev pri izvajanju nezakonitih dejavnosti, ne zagotavlja svojih storitev nevtralno, zato ne bi smel biti upravičen do izjem od odgovornosti iz te uredbe.

[39] Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (prenovitev) (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

(21) Ponudniku bi morale biti na voljo izjeme od odgovornosti za storitve „izključnega prenosa“ in „predpomnjenja“, kadar nikakor ne sodeluje pri prenosu informacij. To med drugim pomeni, da ponudnik ne spreminja informacij, ki jih prenaša. Vendar pa se ta zahteva ne bi smela razumeti tako, da se nanaša tudi na tehnične manipulacije, do katerih prihaja med prenosom, saj take manipulacije ne spreminjajo celovitosti prenesenih informacij.

(22) Če želi ponudnik izkoristiti izjemo od odgovornosti za storitve gostovanja, bi moral takoj ukrepati, ko dejansko izve za nezakonito vsebino, in odstraniti ali onemogočiti dostop do take vsebine. Odstranitev ali onemogočanje dostopa bi se moralo izvajati ob upoštevanju načela svobode izražanja. Ponudnik lahko za tako nezakonito vsebino izve zlasti na podlagi preiskav na lastno pobudo ali na podlagi prijav posameznikov ali subjektov v skladu s to uredbo, če so take prijave dovolj natančne in ustrezno utemeljene, da skrbnemu gospodarskemu subjektu omogočajo razumno identifikacijo in oceno domnevno nezakonite vsebine ter ukrepanje zoper tako vsebino, če je ustrezno.

(23) Da se zagotovi učinkovito varstvo potrošnikov pri sodelovanju pri posredovanih trgovinskih poslih na spletu, nekateri ponudniki storitev gostovanja, in sicer spletne platforme, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, ne bi smeli biti upravičeni do izjeme od odgovornosti za ponudnike storitev gostovanja iz te uredbe, če navedene spletne platforme ponujajo zadevne informacije o takih transakcijah tako, da potrošniki menijo, da je informacije zagotovila sama spletna platforma ali prejemniki storitve, ki delujejo pod njenim vodstvom ali nadzorom, in da navedene spletne platforme vedo za informacije ali imajo nadzor nad njimi, tudi če dejansko ni tako. V tem smislu bi bilo treba objektivno in na podlagi vseh zadevnih okoliščin opredeliti, ali bi predstavitev lahko privedla do takšnega mnenja povprečnega in razumno dobro obveščenega potrošnika.

(24) Izjeme od odgovornosti iz te uredbe ne bi smele vplivati na možnost uporabe drugih vrst odredb zoper ponudnike posredniških storitev, tudi kadar izpolnjujejo pogoje za navedene izjeme. Take odredbe bi lahko vključevale zlasti odločbe sodišč ali upravnih organov, ki bi zahtevali prenehanje ali preprečevanje vseh kršitev, vključno z odstranitvijo nezakonitih vsebin, navedenih v takih odločbah, izdanih v skladu s pravom Unije, ali z onemogočanjem dostopa do njih.

(25) Da se zagotovi pravna varnost in da se ne odvrača od dejavnosti, katerih namen je zaznavanje, identifikacija in ukrepanje zoper nezakonite vsebine, ki jih lahko ponudniki posredniških storitev izvajajo prostovoljno, je treba pojasniti, da zgolj dejstvo, da ponudniki izvajajo take dejavnosti, ne pomeni, da jim izjeme od odgovornosti iz te uredbe niso na voljo, če se take dejavnosti izvajajo v dobri veri in z ustrezno skrbnostjo. Poleg tega je treba pojasniti, da zgolj dejstvo, da navedeni ponudniki v dobri veri sprejmejo ukrepe za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz prava Unije, vključno s tistimi iz te uredbe glede izvajanja svojih pogojev poslovanja, še ne bi smelo pomeniti, da jim navedene izjeme od odgovornosti niso na voljo. Zato se vse take dejavnosti in ukrepi, ki jih je morda sprejel posamezni ponudnik, ne bi smele upoštevati pri ugotavljanju, ali se ponudnik lahko sklicuje na izjemo od odgovornosti, zlasti glede tega, ali ponudnik svoje storitve zagotavlja nevtralno in s tem spada na področje uporabe zadevne določbe, pri čemer pa to pravilo ne pomeni, da se lahko ponudnik zagotovo sklicuje nanjo.

(26) Medtem ko se pravila iz poglavja II te uredbe nanašajo na izjeme od odgovornosti ponudnikov posredniških storitev, je treba spomniti, da čeprav imajo navedeni

ponudniki na splošno pomembno vlogo, se težave v zvezi z nezakonitimi vsebinami in dejavnostmi na spletu ne bi smele obravnavati le z osredotočanjem na njihove odgovornosti. Če je mogoče, bi morale tretje osebe, na katere vpliva nezakonita vsebina, ki se prenaša prek spleta ali shranjuje na njem, poskusiti rešiti spor, ki se nanaša na tako vsebino, brez vključevanja zadevnega ponudnika posredniških storitev. Če pravila Unije in nacionalne zakonodaje, ki se uporabljajo, tako določajo, bi morali biti prejemniki storitve odgovorni za nezakonito vsebino, ki jo zagotavljajo in morda razširjajo prek posredniških storitev. Če je ustrezno, bi morali tudi drugi akterji, kot so skupine moderatorjev v zaprtih spletnih okoljih, zlasti v primeru velikih skupin, pomagati pri preprečevanju razširjanja nezakonite spletne vsebine v skladu s pravom, ki se uporablja. Nadalje, če je treba vključiti ponudnike storitev informacijske družbe, vključno s ponudniki posredniških storitev, bi morale biti vse zahteve ali odločbe za tako vključitev na splošno naslovljene na akterja, ki ima tehnične in operativne zmožnosti za ukrepanje zoper posamezne dele nezakonitih vsebin, da se preprečijo in čim bolj zmanjšajo vsi morebitni negativni učinki na razpoložljivost in dostopnost informacij, ki niso nezakonita vsebina.

(27) Od leta 2000 so nastale nove tehnologije, ki izboljšujejo razpoložljivost, učinkovitost, hitrost, zanesljivost, zmogljivost in varnost sistemov za prenos in shranjevanje podatkov na spletu, zaradi česar so spletni ekosistemi vse bolj kompleksni. V tem smislu je treba spomniti, da se lahko tudi ponudniki storitev, ki vzpostavljajo in omogočajo temeljno logično arhitekturo in ustrezno delovanje interneta, vključno s tehničnimi pomožnimi funkcijami, sklicujejo na izjeme od odgovornosti iz te uredbe, če je njihove storitve mogoče opredeliti kot „izključni prenos“, „predpomnjenje“ ali gostovanje. Take storitve na primer vključujejo brezžična lokalna omrežja, storitve sistema domenskih imen (DNS), registre vrhnjih domenskih imen, certifikacijske organe, ki izdajajo digitalna potrdila, ali omrežja za dostavo vsebine, ki omogočajo ali izboljšujejo funkcije drugih ponudnikov posredniških storitev. Prav tako so zelo napredovale storitve, ki se uporabljajo za namene komunikacije, ter tehnični načini njihove dostave, iz česar so nastale spletne storitve, kot so govor po IP, storitve pošiljanja sporočil in storitve spletne pošte, pri katerih se komunikacije dostavljajo prek internetne dostopovne storitve. Tudi te storitve se lahko sklicujejo na izjeme od odgovornosti, če jih je mogoče opredeliti kot storitve „izključnega prenosa“, „predpomnjenja“ ali gostovanja.

(28) Za ponudnike posredniških storitev ne bi smela veljati obveznost nadzora v zvezi s splošnimi obveznostmi. To pa se ne nanaša na obveznosti nadzora v posameznem primeru in zlasti ne vpliva na odločbe nacionalnih organov v skladu z nacionalno zakonodajo, v skladu s pogoji iz te uredbe. Nič v tej uredbi se ne sme razumeti kot uvedba splošne obveznosti nadzora ali obveznosti aktivnega iskanja dejstev ali kot splošna obveznost ponudnikov, da morajo sprejeti proaktivne ukrepe v zvezi z nezakonito vsebino.

(29) Odvisno od pravnega sistema posamezne države članice in zadevnega pravnega področja lahko nacionalni sodni ali upravni organi ponudnikom posredniških storitev odredijo, da morajo ukrepati zoper nekatere specifične vrste nezakonitih vsebin ali zagotoviti nekatere določene informacije. Nacionalna prava, na podlagi katerih se take odločbe izdajajo, se precej razlikujejo, odločbe pa se vse bolj izdajajo v čezmejnih primerih. Treba je določiti nekatere pogoje, ki jih morajo navedene odločbe izpolnjevati, ter nekatere dodatne zahteve, ki se nanašajo na obravnavo navedenih odločb, da se zagotovi učinkovito in uspešno izpolnjevanje takih odločb in da lahko zadevni javni organi izvajajo svoje naloge, ponudnikom pa niso naložena

nesorazmerna bremena, ter da se prepreči neupravičen vpliv na pravice in zakonite interese katerih koli tretjih oseb.

(30) Odločbe za ukrepanje zoper nezakonite vsebine ali za zagotavljanje informacij bi se morale izdajati v skladu s pravom Unije, zlasti z Uredbo (EU) 2016/679 in s prepovedjo splošne obveznosti nadzora nad informacijami ali aktivnega iskanja dejstev oziroma okoliščin, ki kažejo na nezakonito dejavnost, kakor je določeno v tej uredbi. Pogoji in zahteve iz te uredbe, ki se nanašajo na odločbe za ukrepanje zoper nezakonite vsebine, ne posegajo v druge akte Unije, ki določajo podobne sisteme za ukrepanje zoper posebne vrste nezakonitih vsebin, kot sta Uredba (EU) .../... [predlog uredbe o preprečevanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin] ali Uredba (EU) 2017/2394, ki organom za izvrševanje potrošniškega prava v državah članicah nalaga posebne pristojnosti za odreditev zagotavljanja informacij, pri tem pa pogoji in zahteve, ki se nanašajo na odločbe za zagotavljanje informacij, ne posegajo v druge akte Unije, ki zagotavljajo podobna zadevna pravila na posameznih področjih. Navedeni pogoji in zahteve ne bi smeli posegati v pravila o hrambi in shranjevanju na podlagi nacionalnega prava, ki se uporablja, v skladu s pravom Unije in zahtevami za varstvo zaupnosti, ki jih izdajo organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj v zvezi z nerazkrivanjem informacij.

(31) Ozemeljsko področje uporabe takih odločb o ukrepanju zoper nezakonite vsebine bi moralo biti jasno določeno na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, ki se uporablja in ki omogoča izdajo odločbe, ter ne bi smelo presegati tega, kar je nujno potrebno za doseganje njenih ciljev. V tem smislu bi moral nacionalni pravosodni ali upravni organ, ki izda odločbo, pretehtati med ciljem odločbe v skladu s pravno podlago, ki omogoča njeno izdajo, ter pravicami in zakonitimi interesi vseh tretjih oseb, na katere odločba morda vpliva, zlasti njihovimi temeljnimi pravicami na podlagi Listine. Poleg tega velja, da če ima lahko odločba, ki se nanaša na specifične informacije, učinke tudi zunaj ozemlja države članice zadevnega organa, bi moral organ oceniti, ali je verjetno, da gre pri zadevnih informacijah za nezakonito vsebino v drugih zadevnih državah članicah, ter (če je ustrezno) upoštevati zadevna pravila prava Unije ali mednarodnega prava in interese mednarodne pravne kurtoazije.

(32) Odločbe o zagotavljanju informacij, ki jih ureja ta uredba, se nanašajo na predložitev specifičnih informacij o posameznih prejemnikih zadevne posredniške storitve, ki so navedeni v takih odločbah za namene ugotavljanja skladnosti prejemnikov storitev s pravili Unije ali nacionalnimi pravili, ki se uporabljajo. Pravila iz te uredbe o zagotavljanju informacij torej ne bi smela vplivati na odločbe, ki se nanašajo na informacije o skupinah prejemnikov storitve, ki niso natančno opredeljeni, torej tudi ne na odločbe o zagotavljanju zbirnih informacij za statistične namene ali oblikovanje politik na podlagi dokazov.

(33) Glede odločb o ukrepanju zoper nezakonito vsebino in zagotavljanju informacij se uporabljajo pravila, ki ščitijo pristojnost države članice, kjer ima zadevni ponudnik storitve sedež, v nekaterih primerih, kot so določeni v členu 3 Direktive 2000/31/ES, pa so določene tudi morebitne izjeme glede pristojnosti, če so izpolnjeni pogoji iz navedenega člena. Ker se zadevne odločbe nanašajo na specifične primere nezakonitih vsebin oziroma informacij, kadar so naslovljene na ponudnike posredniških storitev s sedežem v drugi državi članici, načeloma ne omejujejo svobode navedenih ponudnikov pri čezmejnem zagotavljanju njihovih storitev. Zato se glede navedenih odločb ne uporabljajo pravila iz člena 3 Direktive 2000/31/ES, vključno s tistimi pravili, ki se nanašajo na to, da je treba s posebnimi razlogi utemeljiti ukrepe, ki

pomenijo izjemo od pristojnosti države članice, v kateri ima ponudnik storitve svoj sedež, in pravili o obveščanju o takih ukrepih.

(34) Za doseganje ciljev te uredbe in zlasti za izboljšanje delovanja notranjega trga ter zagotavljanje varnega in preglednega spletnega okolja je treba vzpostaviti jasen in uravnotežen nabor harmoniziranih obveznosti glede potrebne skrbnosti ponudnikov posredniških storitev. Cilj navedenih obveznosti bi moral biti predvsem zagotavljanje raznih ciljev javne politike, kot so varnost in zaupanje prejemnikov storitve, vključno z mladoletniki in ranljivimi uporabniki, zaščita ustreznih temeljnih pravic iz Listine, da se zagotovi smiselna odgovornost navedenih ponudnikov in opolnomočijo prejemniki ter druge prizadete strani, ob hkratnem spodbujanju potrebnega nadzora, ki ga izvajajo pristojni organi.

(35) V tem smislu je pomembno, da se obveznosti glede potrebne skrbnosti prilagodijo vrsti in naravi zadevne posredniške storitve. Ta uredba torej določa osnovne obveznosti vseh ponudnikov posredniških storitev ter dodatne obveznosti ponudnikov storitev gostovanja in natančneje spletnih platform in zelo velikih spletnih platform. Če ponudnik posredniške storitve glede na naravo svojih storitev in svojo velikost spada v navedene različne kategorije, bi moral zagotoviti skladnost z vsemi ustreznimi obveznostmi iz te uredbe. Take harmonizirane obveznosti potrebne skrbnosti, ki bi morale biti razumne in nepristranske, so potrebne za doseganje opredeljenih ciljev javne politike, kot so zaščita zakonitih interesov prejemnikov storitve, obravnava nezakonitih praks in zaščita temeljnih pravic na spletu.

(36) Za spodbujanje nemotene in učinkovite komunikacije v zvezi z vprašanji, na katera se nanaša ta uredba, bi bilo treba od ponudnikov posredniških storitev zahtevati vzpostavitev enotne kontaktne točke in objavo zadevnih informacij v zvezi s kontaktnimi točkami, vključno z jeziki, ki naj se pri taki komunikaciji uporabijo. Kontaktne točke lahko uporabljajo tudi zaupanja vredni prijavitelji in strokovni subjekti, ki so v posebnem razmerju do ponudnika posredniških storitev. V nasprotju s pravnim zastopnikom bi morale biti kontaktne točke namenjene operativnim dejavnostim, pri čemer ni potrebno, da se zagotavlja tudi njihova fizična lokacija.

(37) Ponudniki posredniških storitev, ki imajo sedež v tretjih državah in storitve ponujajo v Uniji, bi morali imenovati ustrezno pooblaščenega pravnega zastopnika v Uniji ter zagotoviti informacije o svojem pravnem zastopniku, da se omogočita učinkovit nadzor in izvrševanje te uredbe zoper navedene ponudnike, če je potrebno. Pravnemu zastopniku bi moralo biti omogočeno, da hkrati deluje kot kontaktna točka, če so izpolnjene ustrezne zahteve iz te uredbe.

(38) Čeprav bi se pogodbena svoboda ponudnikov posredniških storitev načeloma morala upoštevati, je v interesu preglednosti za zaščito prejemnikov storitve in da se preprečijo nepošteni ali pristranski izidi, primerno določiti nekatera pravila glede vsebine, uporabe in izvrševanja pogojev poslovanja navedenih ponudnikov.

(39) Za zagotavljanje ustrezne ravni preglednosti in odgovornosti bi morali ponudniki posredniških storitev vsako leto izdati poročilo v skladu s harmoniziranimi zahtevami iz te uredbe, in sicer o moderiranju vsebine, ki ga opravljajo, vključno z ukrepi, sprejetimi na podlagi uporabe in izvrševanja njihovih pogojev poslovanja. Vendar pa se zaradi nesorazmernosti bremena navedena obveznost poročanja o preglednosti ne bi

smela uporabljati za ponudnike, ki so mikro ali mala podjetja, kot so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES[40].

(40) Ponudniki storitev gostovanja imajo posebej pomembno vlogo pri spoprijemanju z nezakonito vsebino na spletu, saj na zahtevo prejemnikov storitve shranjujejo informacije, ki jih zagotavljajo taki prejemniki ter običajno zagotavljajo dostop do teh informacij drugim prejemnikom, včasih v velikem obsegu. Pomembno je, da vsi ponudniki storitev gostovanja ne glede na svojo velikost, vzpostavijo uporabniku prijazne mehanizme prijave in ukrepanja, ki lajšajo obveščanje ponudnika zadevnih storitev gostovanja o posebnih vrstah informacij, pri katerih gre po mnenju prijavitelja za nezakonito vsebino (v nadaljnjem besedilu: prijava), na podlagi česar se lahko navedeni ponudnik odloči, ali se strinja z oceno in željo po odstranitvi ali onemogočanju dostopa do navedene vsebine (v nadaljnjem besedilu: ukrepanje). Če so izpolnjene zahteve glede prijav, bi moralo biti posameznikom ali subjektom omogočeno, da naenkrat pošljejo prijavo o več specifičnih primerih domnevno nezakonite vsebine. Obveznost vzpostavitve mehanizmov prijave in ukrepanja bi se morala na primer nanašati na storitve hrambe datotek in njihove souporabe, storitve spletnega gostovanja, strežnike za oglaševanje in strani za shranjevanje besedil (*paste bin*), če se na podlagi te uredbe štejejo za ponudnike storitev gostovanja.

(41) Pravila o takih mehanizmih prijave in ukrepanja bi morala biti harmonizirana na ravni Unije, da se zagotovi pravočasna, skrbna in objektivna obdelava prijav na podlagi enotnih, preglednih in jasnih pravil, ki zagotavljajo učinkovito zaščito pravic in zakonitih interesov vseh prizadetih strani, zlasti njihovih temeljnih pravic, ki jih zagotavlja Listina, ne glede na državo članico, v kateri ima tak udeleženec sedež ali prebivališče, in ne glede na zadevno pravno področje. Temeljne pravice pa vključujejo pravico do svobode izražanja in obveščanja, pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, prepoved diskriminacije in pravico prejemnika storitve do učinkovitega pravnega sredstva, pravico ponudnikov storitev do poslovanja, vključno s pogodbeno svobodo, ter pravico do človekovega dostojanstva, pravice otrok, pravico do varstva premoženja, vključno z intelektualno lastnino, ter prepoved diskriminacije strani, ki jih nezakonita vsebina prizadene.

(42) Če se ponudnik storitev gostovanja odloči umakniti ali onemogočiti informacije, ki jih zagotavlja prejemnik storitve, na primer po prejetju prijave ali v okviru ukrepanja na lastno pobudo, tudi z uporabo avtomatiziranih sredstev, mora tak ponudnik prejemnika obvestiti o svoji odločitvi, o razlogih zanjo in o pravnih sredstvih, ki so na voljo za izpodbijanje odločitve, pri tem pa upoštevati negativne posledice, ki jih taka odločitev lahko ima za prejemnika, tudi glede uresničevanja njegove temeljne pravice do svobode izražanja. Ta obveznost bi morala veljati ne glede na razlog odločitve, zlasti pa ne glede na to, ali je bil ukrep sprejet, ker se domneva, da je informacija, o kateri je vloženo obvestilo, nezakonita vsebina oziroma da je neskladna s pogoji poslovanja, ki se uporabljajo. Pravna sredstva, ki so na voljo za izpodbijanje odločitve ponudnika storitev gostovanja, bi morala vedno vključevati sodno varstvo.

(43) Da se prepreči nalaganje nesorazmernih bremen, se dodatne obveznosti, ki jih ta uredba nalaga spletnim platformam, ne bi smele uporabljati za mikro ali mala podjetja,

[40] Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

kot so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES[41], razen če sta njihov doseg in vpliv tolikšna, da izpolnjujejo merila za zelo velike spletne platforme na podlagi te uredbe. Pravila za konsolidacijo iz navedenega priporočila pripomorejo k preprečevanju vsakršnega izogibanja navedenim dodatnim obveznostim. Izvzetja mikro in malih podjetij iz navedenih dodatnih obveznosti se ne bi smelo razumeti tako, da se s tem vpliva na njihovo zmožnost prostovoljno vzpostaviti sistem, ki je skladen z eno ali več navedenimi obveznostmi.

(44) Prejemniki storitve bi morali imeti na voljo možnost preprostega in učinkovitega izpodbijanja nekaterih odločitev spletnih platform, ki negativno vplivajo nanje. Zato bi bilo treba od spletnih platform zahtevati, naj zagotovijo notranje sisteme za obravnavo pritožb, ki izpolnjujejo nekatere pogoje, katerih cilj je zagotavljati, da so sistemi lahko dostopni ter da omogočajo hitre in poštene rezultate. Poleg tega bi bilo treba upoštevati možnost zunajsodnega reševanja sporov, tudi tistih, ki jih ni bilo mogoče zadovoljivo rešiti v okviru notranjega sistema za obravnavo pritožb, in sicer pri certificiranih organih, ki so neodvisni ter ki imajo potrebna sredstva in izkušnje za pošteno, hitro in stroškovno učinkovito izvajanje dejavnosti. Tako zagotovljene možnosti izpodbijanja odločitev spletnih platform bi morale dopolnjevati možnost sodnega varstva v skladu s predpisi zadevne države članice, vendar nanjo nikakor ne bi smele vplivati.

(45) V zvezi s spori med potrošniki in podjetji glede nakupa blaga ali storitev Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta[42] zagotavlja, da imajo potrošniki iz Unije in podjetja v Uniji dostop do subjektov za alternativno reševanje sporov, katerih kakovost je potrjena. V tem smislu je treba pojasniti, da pravila te uredbe o zunajsodnem reševanju sporov ne posegajo v navedeno direktivo, kar velja tudi za pravico potrošnikov na podlagi navedene direktive, da se kadar koli umaknejo iz postopka, če niso zadovoljni z njegovim izvajanjem ali vodenjem.

(46) Ukrepe zoper nezakonite vsebine je mogoče sprejemati hitreje in bolj zanesljivo, če spletne platforme sprejmejo potrebne ukrepe, da se zagotovi prednostna obravnava prijav, ki jih prek mehanizmov prijave in ukrepanja, zahtevanih s to uredbo, vložijo zaupanja vredni prijavitelji, vendar to ne posega v zahtevo, da je treba vse prijave, vložene na podlagi navedenih mehanizmov, obravnavati ter o njih odločiti pravočasno, skrbno in objektivno. Tak status zaupanja vrednega prijavitelja bi se moral podeliti le subjektom in ne posameznikom, in sicer tistim, ki med drugim izkažejo, da imajo posebne izkušnje in kompetence pri spoprijemanju z nezakonito vsebino, da zastopajo skupne interese ter da delujejo skrbno in objektivno. Taki subjekti so lahko po naravi javni, na primer glede terorističnih vsebin so to lahko enote nacionalnih organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ali Agencije Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), ki so zadolžene za splet, lahko pa so tudi nevladne organizacije in delno javni organi, kot so organizacije, ki sestavljajo mrežo enotnih telefonskih številk INHOPE za poročanje o gradivu v zvezi s spolnimi zlorabami otrok, ali organizacije, ki se ukvarjajo s prijavo nezakonitega rasističnega in ksenofobnega izražanja na spletu. Glede pravic intelektualne lastnine bi se lahko panožnim organizacijam in

[41] Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

[42] Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 63).

organizacijam imetnikov pravic podelil status zaupanja vrednega prijavitelja, če dokažejo, da izpolnjujejo ustrezne pogoje. Pravila te uredbe o zaupanja vrednih prijaviteljih se ne bi smela razumeti tako, da se spletnim platformam prepreči zagotavljanje podobne obravnave prijav, ki jih vložijo subjekti ali posamezniki, ki na podlagi te uredbe nimajo statusa zaupanja vrednega prijavitelja, ali da se jim prepreči drugačno sodelovanje z drugimi subjekti, v skladu s pravom, ki se uporablja, vključno s to uredbo in Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta[43].

(47) Zloraba storitev spletnih platform s pogostim zagotavljanjem očitno nezakonitih vsebin ali s pogostim vlaganjem očitno neutemeljenih prijav ali pritožb na podlagi mehanizmov oziroma sistemov, vzpostavljenih na podlagi te uredbe, spodkopava zaupanje ter škoduje pravicam in zakonitim interesom zadevnih strani. Zato je treba vzpostaviti ustrezne in sorazmerne zaščitne ukrepe zoper take zlorabe. Informacije bi se morale šteti za očitno nezakonito vsebino in prijave oziroma pritožbe bi se morale šteti za očitno neutemeljene, če je nestrokovnjaku brez kakršne koli temeljite analize jasno, da gre za nezakonito vsebino oziroma da so prijave ali pritožbe neutemeljene. Pod nekaterimi pogoji bi morale spletne platforme začasno prekiniti svoje dejavnosti v zvezi z osebo, ki sodeluje pri zlorabah. To ne posega v svobodo spletnih platform, da opredelijo svoje pogoje poslovanja in vzpostavijo strožje ukrepe v primeru očitno nezakonitih vsebin, povezanih s hudimi kaznivimi dejanji. Za namene preglednosti bi bilo treba to možnost jasno in dovolj podrobno določiti v pogojih poslovanja spletnih platform. Zoper s tem povezane odločitve spletnih platform bi morala biti vedno na voljo pravna sredstva, odločitve pa bi morale biti predmet nadzora pristojnega koordinatorja digitalnih storitev. Pravila te uredbe o zlorabi spletnim platformam ne bi smela preprečevati sprejemanja drugih ukrepov za obravnavo nezakonitih vsebin, ki jih zagotavljajo prejemniki njihovih storitev, ali za obravnavo drugih zlorab svojih storitev, v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, ki se uporablja. Navedena pravila ne posegajo v uveljavljanje morebitne odgovornosti oseb, ki sodelujejo pri zlorabi, vključno z odškodnino, kakor določa pravo Unije ali nacionalno pravo.

(48) V nekaterih primerih lahko spletna platforma izve (npr. na podlagi prijave prijavitelja ali svojih prostovoljnih ukrepov) za informacije, ki se nanašajo na nekatere dejavnosti prejemnika storitve, na primer zagotavljanje nekaterih vrst nezakonitih vsebin, na podlagi česar obstaja (ob upoštevanju vseh zadevnih okoliščin, o katerih je spletna platforma obveščena) razumno upravičen sum, da je prejemnik morda storil, morda pravkar izvaja ali bo verjetno storil hudo kaznivo dejanje, ki ogroža življenje ali varnost oseb, kot so kazniva dejanja, navedena v Direktivi 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta[44]. V takih primerih bi morala spletna platforma o takem sumu brez odlašanja obvestiti pristojne organe za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter zagotoviti vse zadevne informacije, ki so ji na voljo, vključno z zadevno vsebino, če je ustrezno, in pojasnilom svojih sumov. Ta uredba ni pravna podlaga za oblikovanje profilov prejemnikov storitev, da bi lahko spletne platforme zaznale morebitna kazniva dejanja. Spletne platforme bi morale pri obveščanju organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj prav tako

[43] Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

[44] Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

upoštevati druga pravila prava Unije ali nacionalnega prava, ki se uporabljajo za zaščito pravic in svoboščin posameznikov.

(49) Da bi prispevale k varnemu, zaupanja vrednemu in preglednemu spletnemu okolju za potrošnike in tudi druge zainteresirane strani, kot so trgovci konkurenti in imetniki pravic intelektualne lastnine, ter odvračale trgovce od prodaje proizvodov ali storitev v nasprotju s pravili, ki se uporabljajo, bi morale spletne platforme, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, zagotoviti sledljivost takih trgovcev. Od trgovca bi torej morale zahtevati nekatere bistvene informacije, tudi za namene promoviranja sporočil o proizvodih ali ponujanja proizvodov. Ta zahteva bi se morala nanašati tudi na trgovce, ki na podlagi svojih pogodb promovirajo sporočila o proizvodih ali storitvah v imenu blagovnih znamk. Navedene spletne platforme bi morale varno shranjevati vse informacije, in sicer za razumno dolgo obdobje, ki ne presega potrebnega obdobja, da se lahko v skladu s pravom, ki se uporablja (tudi glede varstva osebnih podatkov), omogoči dostop javnim organom in zasebnim subjektom, ki imajo zakoniti interes za to, tudi na podlagi odločb o zagotavljanju informacij, ki so opredeljene v tej uredbi.

(50) Da se zagotovi učinkovita in ustrezna uporaba navedene obveznosti in da se ne naloži nesorazmerno breme, bi si morale spletne platforme, na katere se nanaša, razumno prizadevati za preverjanje zanesljivosti informacij, ki jih zagotavljajo zadevni trgovci, zlasti z uporabo prosto dostopnih uradnih spletnih podatkovnih zbirk in spletnih vmesnikov, kot so nacionalni poslovni registri in sistem izmenjave podatkov o DDV[45], ali tako da od zadevnih trgovcev zahtevajo predložitev zaupanja vrednih dokazil, kot so kopije osebnih dokumentov, overjeni bančni izpiski, potrdila družb in izpiski iz poslovnega registra. Uporabijo lahko tudi druge vire, ki so na voljo prek oddaljenega odstopa in ki zagotavljajo podobno stopnjo zanesljivosti za zagotavljanje izpolnjevanja te obveznosti. Vendar pa spletne platforme, na katere se nanaša, ne bi smele izvajati čezmernih ali dragih spletnih dejavnosti iskanja dejstev ali izvajati takojšnjih preverjanj. Prav tako se ne bi smelo razumeti, da take spletne platforme, ki so si razumno prizadevale, kot zahteva ta uredba, zagotavljajo zanesljivost informacij do potrošnikov ali drugih zainteresiranih strani. Take spletne platforme bi morale tudi oblikovati in organizirati svoje spletne vmesnike tako, da trgovcem omogočajo zagotavljanje skladnosti z obveznostmi, ki jih imajo na podlagi prava Unije, zlasti zahtev iz členov 6 in 8 Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta[46], člena 7 Direktive 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta[47] ter člena 3 Direktive 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta[48].

(51) Glede na posebne odgovornosti in obveznosti spletnih platform bi morale zanje veljati obveznosti poročanja o preglednosti, ki veljajo poleg obveznosti poročanja o preglednosti, ki se na podlagi te uredbe uporabljajo za vse ponudnike posredniških storitev. Da se ugotovi, ali so spletne platforme morda zelo velike spletne platforme,

[45] https://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?locale=sl.

[46] Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta.

[47] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah).

[48] Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov.

za katere na podlagi te uredbe veljajo nekatere dodatne obveznosti, bi morale obveznosti poročanja o preglednosti za spletne platforme vključevati nekatere obveznosti, ki se nanašajo na objavo in sporočanje informacij o povprečnem številu aktivnih prejemnikov storitve v Uniji na mesec.

(52) Spletno oglaševanje ima pomembno vlogo v spletnem okolju, tudi v zvezi z zagotavljanjem storitev spletnih platform. Vendar pa spletno oglaševanje lahko prispeva k znatnim tveganjem, ki segajo od oglaševanja, ki je samo po sebi nezakonita vsebina, do prispevanja k finančnim spodbudam za objavo ali poudarjanje nezakonitih ali drugače škodljivih vsebin in dejavnosti na spletu ali do diskriminatornega prikazovanja oglasov, ki vplivajo na enako obravnavo in priložnosti državljanov. Poleg zahtev, ki izhajajo iz člena 6 Direktive 2000/31/ES, bi bilo torej treba od spletnih platform zahtevati, da zagotovijo, da so prejemnikom storitve na voljo nekatere individualizirane informacije, ki so potrebne, da lahko razumejo, kdaj in v imenu koga je oglas prikazan. Poleg tega bi bilo treba prejemnikom storitve zagotoviti informacije o glavnih parametrih, ki se uporabljajo pri odločitvi, da se jim prikaže posamezni oglas, pri čemer bi jim bilo treba zagotoviti smiselna pojasnila glede logike, ki se je v ta namen uporabila, tudi kadar ta temelji na oblikovanju profilov. Zahteve te uredbe o zagotavljanju informacij v zvezi z oglaševanjem ne posegajo v uporabo zadevnih določb Uredbe (EU) 2016/679, zlasti tistih, ki se nanašajo na pravico do ugovora, avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev, vključno z oblikovanjem profilov, in zlasti na obveznost pridobitve soglasja od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, še pred obdelavo osebnih podatkov za ciljno oglaševanje. Prav tako ne posega v določbe iz Direktive 2002/58/ES, zlasti tiste, ki se nanašajo na shranjevanje informacij v terminalski opremi in na dostop do v njej shranjenih informacij.

(53) Glede na pomen zelo velikih spletnih platform zaradi njihovega dosega, ki je izražen zlasti v številu prejemnikov storitve, pri spodbujanju javne razprave, ekonomskih transakcijah ter razširjanju informacij, mnenj in zamisli in tudi pri vplivu na to, kako prejemniki pridobivajo in sporočajo informacije na spletu, je za navedene platforme treba uvesti posebne obveznosti, in sicer poleg obveznosti, ki veljajo za vse spletne platforme. Take dodatne obveznosti za zelo velike spletne platforme so potrebne za obravnavo navedenih pomislekov glede javnih politik, saj ni alternativnih in manj omejujočih ukrepov, s katerimi bi se dejansko dosegel enak rezultat.

(54) Zelo velike spletne platforme lahko povzročajo družbena tveganja, ki se po obsegu in učinku razlikujejo od tistih, ki jih povzročajo manjše platforme. Ko število prejemnikov na platformi doseže znaten delež prebivalstva Unije, imajo sistemska tveganja, ki jih platforma povzroča, nesorazmeren negativen učinek v Uniji. Domnevati bi bilo treba, da tak znaten doseg obstaja, če število prejemnikov presega operativno mejno vrednost, ki je določena pri 45 milijonih, tj. pri ekvivalentu 10 % prebivalstva Unije. Operativna mejna vrednost bi se morala po potrebi posodabljati s spremembami in dopolnitvami na podlagi delegiranih aktov. Za take zelo velike spletne platforme bi torej morali veljati najvišji standardi obveznosti glede potrebne skrbnosti, sorazmerno z njihovim družbenim vplivom in sredstvi.

(55) Zaradi mrežnih učinkov, značilnih za platformno gospodarstvo, se lahko baza uporabnikov spletne platforme zelo hitro poveča in doseže obseg zelo velike spletne platforme s povezanim učinkom na notranji trg. Primer tega je lahko eksponentna rast v kratkih časovnih obdobjih ali velika globalna prisotnost in promet, ki spletni platformi omogočata polno izkoriščanje mrežnih učinkov ter ekonomije obsega in razpona. Velik letni promet ali tržna kapitalizacija sta zlasti lahko kazalnika hitre rasti

v smislu dosega uporabnikov. V navedenih primerih bi koordinator digitalnih storitev moral imeti možnost od platforme zahtevati pogostejše poročanje o bazi uporabnikov, da se lahko pravočasno zazna trenutek, od katerega naprej naj se za namene te uredbe taka platforma obravnava kot zelo velika spletna platforma.

(56) Zelo velike spletne platforme se uporabljajo tako, da imajo velik vpliv na varnost na spletu, na oblikovanje javnega mnenja in razprave ter na spletno trgovanje. Svoje storitve na splošno oblikujejo tako, da se optimizirajo koristi za njihove poslovne modele, ki pogosto temeljijo na oglaševanju, kar lahko povzroči družbene pomisleke. Ob pomanjkanju učinkovite regulacije in izvrševanja lahko določajo pravila igre brez učinkovitega opredeljevanja in zmanjševanja tveganj ter družbene in ekonomske škode, ki jo lahko povzročijo. Na podlagi te uredbe bi morale zelo velike spletne platforme torej oceniti sistemska tveganja, ki izhajajo iz delovanja in uporabe njihovih storitev in iz potencialnih zlorab s strani prejemnikov storitve, ter sprejeti ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja.

(57) Poglobljeno bi bilo treba oceniti tri kategorije sistemskih tveganj. Prva kategorija se nanaša na tveganja, povezana z zlorabo njihovih storitev z razširjanjem nezakonitih vsebin, kot je razširjanje posnetkov spolne zlorabe otrok ali nezakonitega sovražnega govora, in z izvajanjem nezakonitih dejavnosti, kot je prodaja proizvodov ali storitev, prepovedanih na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, vključno s ponarejenimi proizvodi. Brez poseganja v osebno odgovornost prejemnikov storitev zelo velikih spletnih platform zaradi morebitne nezakonitosti njihovih dejavnosti na podlagi prava, ki se uporablja, lahko na primer tako razširjanje ali dejavnosti pomenijo znatno sistemsko tveganje, če dostop do take vsebine izpostavljajo računi s posebej širokim dosegom. Druga kategorija se nanaša na vpliv storitev na uresničevanje temeljnih pravic, kot so zaščitene z Listino o temeljnih pravicah, vključno s svobodo izražanja in obveščanja, pravico do zasebnega življenja, prepovedjo diskriminacije in pravicami otrok. Taka tveganja lahko na primer izhajajo iz zasnove algoritemskih sistemov, ki jih uporabljajo zelo velike spletne platforme, ali iz zlorabe njihovih storitev z vlaganjem neupravičenih prijav ali z drugimi metodami za oviranje svobode govora ali konkurence. Tretja kategorija tveganj se nanaša na namerno in pogosto usklajeno manipulacijo storitve platforme, ki predvidljivo vpliva na zdravje, družbeno razpravo, volilne postopke, javno varnost in zaščito mladoletnikov, ter pri tem upošteva potrebo po zaščiti javnega reda, zasebnosti ter potrebo po spoprijemanju z goljufivimi in zavajajočimi tržnimi praksami. Taka tveganja lahko na primer izhajajo iz oblikovanja lažnih računov, uporabe botov ter iz drugega samodejnega ali delno samodejnega vedenja, ki lahko povzroči hitro in obsežno razširjanje informacij, pri katerih gre za nezakonito vsebino ali ki so neskladne s pogoji poslovanja spletne platforme.

(58) Zelo velike spletne platforme bi morale uporabiti potrebna sredstva za skrbno zmanjševanje sistemskih tveganj, opredeljenih v oceni tveganja. Na podlagi takih ukrepov za zmanjševanje tveganja bi morale zelo velike spletne platforme na primer proučiti možnosti za izboljšanje ali drugačno prilagoditev zasnove in delovanja moderiranja vsebin, algoritemskih priporočilnih sistemov in spletnih vmesnikov, da bi tako odvračale od razširjanja nezakonitih vsebin in tako razširjanje omejevale, ali pa prilagoditi svoje postopke odločanja oziroma pogoje poslovanja. Vključujejo lahko tudi popravne ukrepe, kot je ukinitev prihodkov od oglaševanja za posamezno vsebino, ali druge ukrepe, kot je izboljšanje prepoznavnosti verodostojnih virov informacij. Zelo velike spletne platforme lahko okrepijo svoje notranje postopke ali nadzor katerih koli svojih dejavnosti, zlasti v zvezi z odkrivanjem sistemskih tveganj. Lahko tudi začnejo sodelovati z zaupanja vrednimi prijavitelji ali izboljšajo

sodelovanje z njimi, organizirajo usposabljanja in izmenjave z organizacijami, ki imajo status zaupanja vrednega prijavitelja, lahko pa tudi sodelujejo z drugimi ponudniki storitev, med drugim z oblikovanjem kodeksov ravnanja ali s sprejetjem drugih samoregulativnih ukrepov oziroma s pridružitvijo že veljavnim. Ob sprejetju katerih koli ukrepov bi bilo treba upoštevati zahteve iz te uredbe glede potrebne skrbnosti, prav tako bi morali biti taki ukrepi učinkoviti in primerni za zmanjševanje specifičnih opredeljenih tveganj, da se zaščitita javni red in zasebnost ter z namenom spoprijemanja z goljufivimi in zavajajočimi tržnimi praksami, hkrati bi morali biti sorazmerni glede na gospodarske zmožnosti zelo velikih spletnih platform ter preprečiti nepotrebne omejitve uporabe njihovih storitev, ob tem pa ustrezno upoštevati morebitne negativne učinke na temeljne pravice prejemnikov storitve.

(59) Če je ustrezno, bi morale zelo velike spletne platforme izvesti svoje ocene tveganja in oblikovati ukrepe za zmanjšanje tveganja v sodelovanju s predstavniki prejemnikov storitve, predstavniki skupin, na katere lahko njihove storitve potencialno vplivajo, neodvisnimi strokovnjaki in organizacijami civilne družbe.

(60) Ker je treba neodvisnim strokovnjakom omogočiti preverjanje, bi morale biti zelo velike spletne platforme na podlagi neodvisnih revizij odgovorne za izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe ter, če je ustrezno, vseh dodatnih zavez, prevzetih na podlagi kodeksov ravnanja in kriznih protokolov. Revizorjem bi morale omogočiti dostop do vseh relevantnih podatkov, potrebnih za ustrezno izvajanje revizije. Revizorjem bi morala biti omogočena tudi uporaba drugih virov objektivnih informacij, vključno s študijami preverjenih raziskovalcev. Revizorji bi morali zagotavljati zaupnost, varnost in celovitost informacij, kot so poslovne skrivnosti, ki jih pridobijo pri izvajanju svojih nalog, ter imeti potrebne izkušnje na področju obvladovanja tveganj in tehnične kompetence za revizijo algoritmov. Revizorji bi morali biti neodvisni, da lahko ustrezno in zaupanja vredno opravljajo svoje naloge. Če njihova neodvisnost ni nedvomna, bi morali od revizijskega posla odstopiti ali ga zavrniti.

(61) Revizijsko poročilo bi moralo biti utemeljeno, da se zagotovi smiselno pojasnilo izvedenih dejavnosti in doseženih zaključkov. Prispevati bi moralo k obveščanju in, če je ustrezno, vsebovati predloge izboljšav ukrepov, ki jih zelo velike spletne platforme sprejemajo za izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi te uredbe. Poročilo bi se moralo brez odlašanja posredovati koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in odboru, skupaj z oceno tveganja, ukrepi za zmanjšanje tveganja in načrti platforme za obravnavo revizijskih priporočil. Poročilo bi moralo vključevati revizijsko mnenje, ki temelji na zaključkih na podlagi dokazov, pridobljenih v okviru revizije. Pozitivno mnenje bi moralo biti izdano, če iz vseh dokazov izhaja, da zelo velika spletna platforma izpolnjuje obveznosti iz te uredbe ali, če je ustrezno, zagotavlja skladnost z vsemi zavezami, ki jih je prevzela na podlagi kodeksa ravnanja ali kriznega protokola, zlasti z opredelitvijo, oceno in zmanjševanjem sistemskih tveganj, ki izhajajo iz njenega sistema in storitev. Če želi revizor vključiti opombe, ki nimajo pomembnega vpliva na rezultat revizije, bi moral take opombe priložiti k pozitivnemu mnenju. Negativno mnenje se izda, če revizor meni, da zelo velika spletna platforma ne zagotavlja skladnosti s to uredbo ali sprejetimi zavezami.

(62) Bistveni del poslovanja zelo velike spletne platforme je način, na katerega se informacije prednostno razvrščajo in prikazujejo na njenem spletnem vmesniku, da se prejemniku storitve olajša in optimizira dostop do informacij. To se na primer doseže z algoritemskimi predlogi, razvrščanjem in prednostnim razvrščanjem informacij, razlikovanjem na podlagi besedila ali drugih vizualnih sredstev ali z drugim moderiranjem informacij, ki jih zagotavljajo prejemniki. Taki priporočilni sistemi

lahko močno vplivajo na zmožnost prejemnikov za pridobivanje informacij na spletu in odzivanje nanje. Prav tako imajo pomembno vlogo pri poudarjanju nekaterih sporočil, hitrem širjenju informacij in spodbujanju spletnega vedenja. Zato bi morale zelo velike spletne platforme zagotoviti, da so prejemniki ustrezno obveščeni in da lahko vplivajo na informacije, ki jih prejemajo. Jasno bi morale predstaviti glavne parametre takih priporočilnih sistemov na lahko razumljiv način in zagotoviti, da prejemniki razumejo, kako se informacije zanje prednostno razvrščajo. Prejemnikom bi morale zagotoviti tudi alternativne možnosti za glavne parametre, vključno z možnostmi, ki ne temeljijo na oblikovanju profila prejemnika.

(63) Oglaševalski sistemi, ki jih uporabljajo zelo velike spletne platforme, pomenijo posebna tveganja ter zahtevajo nadaljnji javni in regulativni nadzor zaradi svojega obsega in zmožnosti ciljnega usmerjanja na prejemnike storitev ter njihovega doseganja na podlagi vedenja prejemnikov znotraj in zunaj spletnega vmesnika navedene platforme. Zelo velike spletne platforme bi morale zagotoviti javni dostop do odložišč oglasov, ki se prikazujejo na njihovih spletnih vmesnikih, da se olajšata nadzor in raziskovanje novih tveganj, ki izhajajo iz spletnega razširjanja oglasov, na primer v zvezi z nezakonitimi oglasi ali manipulativnimi tehnikami in dezinformacijami, ki imajo dejanski in predvidljiv negativen učinek na javno zdravje, javno varnost, civilno razpravo, politično udejstvovanje in enakost. Odložišča bi morala vključevati vsebino oglasov in s tem povezane podatke o oglaševalcu ter objavi oglasa, zlasti kadar gre za ciljno oglaševanje.

(64) Za zagotovitev ustreznega nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti zelo velikih spletnih platform, kot so določene v tej uredbi, lahko koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisija zahtevata dostop do specifičnih podatkov ali poročanje o njih. Taka zahteva lahko vključuje na primer podatke, potrebne za oceno tveganja in morebitne škode, ki bi izhajala iz sistemov platforme, podatke o točnosti, delovanju in preskusih algoritemskih sistemov za moderiranje vsebine, priporočilnih sistemov ali oglaševalskih sistemov ali podatke o postopkih in rezultatih moderiranja vsebine ali notranjih sistemov za obravnavo pritožb, v smislu te uredbe. Preiskave raziskovalcev v zvezi z razvojem in resnostjo spletnih sistemskih tveganj so še zlasti pomembne za zmanjševanje informacijskih asimetrij ter za vzpostavitev trdnega sistema za zmanjševanje tveganj, kar lahko koristi spletnim platformam, koordinatorjem digitalnih storitev, drugim pristojnim organom, Komisiji in javnosti. Ta uredba torej zagotavlja okvir, na podlagi katerega lahko preverjeni raziskovalci od zelo velikih spletnih platform zahtevajo dostop do podatkov. Vse zahteve za dostop do podatkov na podlagi tega okvira bi morale biti sorazmerne ter ustrezno zaščititi pravice in zakonite interese, vključno s poslovnimi skrivnostmi in drugimi zaupnimi informacijami, platforme in vseh drugih zadevnih strani, vključno s prejemniki storitev.

(65) Glede na kompleksnost delovanja uporabljenih sistemov in sistemska tveganja, ki jih povzročajo družbi, bi morale zelo velike spletne platforme imenovati odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi, ki bi morale imeti potrebne kompetence za izvajane ukrepov in spremljanje zagotavljanja skladnosti s to uredbo znotraj organizacije platforme. Zelo velike spletne platforme bi morale zagotoviti ustrezno in pravočasno sodelovanje odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi v vseh zadevah, ki se nanašajo na to uredbo. Ob upoštevanju dodatnih tveganj, ki izhajajo iz njihovih dejavnosti, in njihovih dodatnih obveznosti na podlagi te uredbe bi morale poleg drugih zahtev glede preglednosti iz te uredbe veljati tudi dodatne zahteve glede preglednosti, ki se uporabljajo posebej za zelo velike spletne platforme, predvsem

obveznost poročanja o izvedenih ocenah tveganja in posledično sprejetih ukrepih, kot je določeno v tej uredbi.

(66) Za spodbujanje učinkovite in dosledne uporabe obveznosti iz te uredbe, ki lahko zahtevajo izvajanje na podlagi tehnoloških sredstev, je pomembno spodbujati prostovoljne panožne standarde glede nekaterih tehničnih postopkov, če lahko industrija pomaga pri razvoju standardiziranih načinov za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, kot je omogočanje vlaganja prijav, tudi prek vmesnikov za aplikacijsko programiranje, ali glede inteoperabilnosti oglaševalskih odložišč. Taki standardi bi bili zlasti lahko uporabni za relativno male ponudnike posredniških storitev. Standardi bi lahko razlikovali med različnimi vrstami nezakonitih vsebin ali različnimi vrstami posredniških storitev, kot je ustrezno.

(67) Komisija in odbor bi morala spodbujati oblikovanje kodeksov ravnanja, da se prispeva k uporabi te uredbe. Čeprav bi moralo biti izpolnjevanje kodeksov ravnanja merljivo in podvrženo javnemu nadzoru, to ne bi smelo ovirati prostovoljnega značaja takih kodeksov in svobode zainteresiranih strani, da se lahko odločijo, ali jih bodo upoštevale ali ne. V nekaterih okoliščinah je pomembno, da zelo velike spletne platforme sodelujejo pri oblikovanju posebnih kodeksov ravnanja in jih nato tudi upoštevajo. Nič v tej uredbi drugim ponudnikom storitev ne preprečuje upoštevanja istih standardov potrebne skrbnosti ter dobrih praks in smernic, ki jih pripravita Komisija in odbor, s sodelovanjem pri istih kodeksih ravnanja.

(68) Ustrezno je, da se v tej uredbi opredelijo nekatera področja, ki bi jih bilo dobro upoštevati pri pripravi takih kodeksov ravnanja. Zlasti ukrepe za zmanjševanje tveganj v zvezi s specifičnimi vrstami nezakonitih vsebin bi bilo treba proučiti na podlagi samoregulativnih in koregulativnih dogovorov. Drugo področje, ki bi ga bilo treba upoštevati, so morebitni negativni vplivi sistemskih tveganj na družbo in demokracijo, kot so dezinformacije ali manipulativne dejavnosti in zlorabe. To vključuje usklajeno delovanje, katerega cilj je poudarjati informacije, vključno z dezinformacijami, na primer z uporabo botov ali lažnih računov za ustvarjanje lažnih ali zavajajočih informacij, včasih z namenom pridobitve gospodarske koristi, kar pa je še zlasti škodljivo za ranljive prejemnike storitve, kot so otroci. Na takih področjih se lahko dejstvo, da zelo velika spletna platforma upošteva posamezni kodeks ravnanja in zagotavlja skladnosti z njim, šteje za ustrezen ukrep zmanjševanja tveganja. Dejstvo, da spletna platforma brez ustreznega pojasnila zavrne povabilo Komisije k sodelovanju pri uporabi takega kodeksa ravnanja, se lahko, če je ustrezno, upošteva pri ugotavljanju, ali je spletna platforma kršila obveznosti iz te uredbe.

(69) Pravila te uredbe, ki se nanašajo na kodekse ravnanja, so lahko osnova za že vzpostavljena samoregulativna prizadevanja na ravni Unije, vključno z zavezo o varnosti proizvodov, memorandumom o soglasju zoper ponarejeno blago, kodeksom ravnanja za odpravo nezakonitega sovražnega govora na spletu in kodeksom ravnanja glede dezinformacij. Zlasti v zvezi s slednjim bo Komisija izdala smernice za okrepitev kodeksa ravnanja glede dezinformacij, kot je bilo napovedano v akcijskem načrtu za evropsko demokracijo.

(70) Pri spletnem oglaševanju običajno sodeluje več akterjev, vključno s posredniškimi storitvami, ki povezujejo subjekte, ki objavljajo oglase, in oglaševalce. Kodeksi ravnanja bi morali podpirati in dopolnjevati obveznosti glede preglednosti, ki se nanašajo na oglaševanje spletnih platform in zelo velikih spletnih platform, kot so določene v tej uredbi, da se zagotovijo prilagodljivi in učinkoviti mehanizmi za spodbujanje in krepitev izpolnjevanja navedenih obveznosti, predvsem glede načinov

prenosa zadevnih informacij. Z vključitvijo zelo različnih deležnikov bi se navedenim kodeksom ravnanja zagotovile široka podpora, tehnična zanesljivost in učinkovitost, hkrati pa bi postali tudi uporabniku zelo prijazni, da se zagotovi izpolnjevanje ciljev v zvezi z obveznostjo glede preglednosti.

(71) V izjemnih okoliščinah, ki vplivajo na javno varnost ali javno zdravje, lahko Komisija začne pripravo kriznih protokolov za usklajevanje hitrega, kolektivnega in čezmejnega odziva v spletnem okolju. Izjemne okoliščine lahko pomenijo nepredvidljiv dogodek, kot so potresi, hurikani, pandemije in druge resne čezmejne nevarnosti za javno zdravje, vojna in teroristična dejanja, pri katerih bi se lahko spletne platforme na primer zlorabile za hitro razširjanje nezakonitih vsebin ali dezinformacij ali če nastane potreba po hitrem razširjanju zanesljivih informacij. Glede na pomembno vlogo zelo velikih spletnih platform pri razširjanju informacij v naših družbah in prek meja bi bilo treba take platforme spodbujati k pripravi in uporabi specifičnih kriznih protokolov. Taki krizni protokoli bi se lahko aktivirali le za omejen čas, sprejeti ukrepi pa bi morali prav tako biti omejeni na to, kar je nujno potrebno za obravnavo izjemnih okoliščin. Navedeni ukrepi bi morali biti skladni s to uredbo in ne bi smeli pomeniti splošne obveznosti, na podlagi katere bi morale sodelujoče zelo velike spletne platforme spremljati informacije, ki jih prenašajo ali shranjujejo, niti obveznosti aktivnega iskanja dejstev ali okoliščin, ki kažejo na nezakonito vsebino.

(72) Načeloma bi morale države članice prevzeti nalogo zagotavljanja ustreznega nadzora in izvrševanja obveznosti iz te uredbe. V ta namen bi morale imenovati vsaj en organ, ki bi bil zadolžen za uporabo in izvrševanje te uredbe. Vendar pa bi morale države članice imeti možnost, da pooblastijo več kot en pristojni organ za opravljanje specifičnih nadzornih ali izvršilnih nalog in pristojnosti v zvezi z uporabo te uredbe, na primer na posameznih področjih, kot so regulatorji elektronskih komunikacij, regulatorji medijev ali organi za varstvo potrošnikov, odvisno od ustavne, organizacijske in upravne strukture v posamezni državi članici.

(73) Glede na čezmejno naravo obravnavanih storitev in horizontalni nabor obveznosti, ki jih uvaja ta uredba, bi se moral organ, ki mu je zaupano izvajanje nadzora nad uporabo in, če je potrebno, izvrševanjem te uredbe, v vsaki državi članici imenovati koordinator digitalnih storitev. Če je v državi članici več pristojnih organov pooblaščenih za uporabo in izvrševanje te uredbe, bi se moral samo eden imenovati koordinator digitalnih storitev. Koordinator digitalnih storitev bi moral delovati kot enotna kontaktna točka glede vseh zadev v zvezi z uporabo te uredbe za Komisijo, odbor, koordinatorje digitalnih storitev iz drugih držav članic in za druge pristojne organe zadevne države članice. Zlasti kadar je v eni državi članici več organov pristojnih za izvajanje nalog na podlagi te uredbe, bi moral koordinator digitalnih storitev usklajevati navedene organe in sodelovati z njimi v skladu z nacionalnim pravom, ki določa njihove naloge, ter zagotoviti učinkovito sodelovanje vseh zadevnih organov pri nadzoru in izvrševanju na ravni Unije.

(74) Koordinator digitalnih storitev in drugi pristojni organi, imenovani na podlagi te uredbe, imajo ključno vlogo pri zagotavljanju učinkovitosti pravic in obveznosti iz te uredbe ter pri doseganju njenih ciljev. Zato je treba zagotoviti, da so navedeni organi popolnoma neodvisni od zasebnih in javnih organov ter da nimajo niti obveznosti niti možnosti prositi za navodila ali jih prejeti, niti od vlade, hkrati pa to ne posega v specifične obveznosti sodelovanja z drugimi pristojnimi organi, koordinatorji digitalnih storitev, odborom in Komisijo. Po drugi strani neodvisnost teh organov ne bi smela pomeniti, da v skladu z ustavami posameznih držav in brez ogrožanja doseganja ciljev te uredbe ne morejo biti podvrženi nacionalnemu nadzoru ali mehanizmom

spremljanja v zvezi z njihovimi finančnimi izdatki ali sodnemu nadzoru, prav tako pa tudi ne bi smela pomeniti, da se ne smejo posvetovati z drugimi nacionalnimi organi, vključno z organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ali organi za krizno upravljanje, če je ustrezno.

(75) Države članice lahko obstoječ nacionalni organ imenujejo za koordinatorja digitalnih storitev ali pa mu zaupajo posebne naloge glede uporabe in izvrševanja te uredbe, če vsak tako imenovani organ izpolnjuje zahteve iz te uredbe v zvezi z neodvisnostjo. Poleg tega lahko države članice načeloma združijo funkcije znotraj obstoječega organa v skladu s pravom Unije. Taki ukrepi lahko med drugim vključujejo prepoved razrešitve predsednika ali člana odbora kolegijskega organa obstoječega organa pred iztekom njegovega mandata zgolj zaradi institucionalne reforme, ki vključuje združitev različnih funkcij znotraj enega organa, če ne obstajajo pravila, ki bi zagotavljala, da taka razrešitev ne ogroža neodvisnosti in nepristranskosti takih članov.

(76) Ob odsotnosti splošne zahteve, da ponudniki posredniških storitev zagotovijo fizično prisotnost na ozemlju ene od držav članic, je treba jasno določiti, katera država članica je pristojna za navedene ponudnike glede pravil iz poglavij III in IV, ki jih izvršujejo pristojni nacionalni organi. Ponudnik bi moral spadati pod pristojnost države članice, v kateri ima glavni sedež, torej, v kateri ima sedež ali statutarni sedež, na katerem se izvajajo glavne finančne funkcije in operativni nadzor. Za ponudnike, ki nimajo sedeža v Uniji, vendar v Uniji ponujajo storitve in zato spadajo na področje uporabe te uredbe, je pristojna država članica, v kateri je tak ponudnik imenoval svojega pravnega zastopnika ob upoštevanju funkcije pravnega zastopnika iz te uredbe. Za učinkovito uporabo te uredbe bi morale biti vse države članice pristojne za ponudnike, ki ne imenujejo pravnega zastopnika, če se upošteva načelo *ne bis in idem*. Zato bi morala vsaka država članica, ki izvršuje pristojnost nad takimi ponudniki, brez nepotrebnega odlašanja obvestiti vse druge države članice o ukrepih, ki jih je sprejela pri izvrševanju take pristojnosti.

(77) Države članice bi morale koordinatorjem digitalnih storitev in vsem drugim pristojnim organom, imenovanim na podlagi te uredbe, zagotoviti ustrezna pooblastila in sredstva za učinkovito izvajanje preiskav in izvrševanje. Koordinatorji digitalnih storitev bi zlasti morali imeti možnost iskanja in pridobivanja informacij na svojem ozemlju, tudi v okviru skupnih preiskav, ob ustreznem upoštevanju dejstva, da bi moral ukrepe nadzora in izvrševanja v zvezi s ponudnikom, ki je v pristojnosti druge države članice, sprejeti koordinator digitalnih storitev navedene države članice, če je to ustrezno v skladu s postopki, ki se nanašajo na čezmejno sodelovanje.

(78) Države članice bi morale v svojih nacionalnih zakonih v skladu s pravom Unije ter zlasti v skladu s to uredbo in Listino opredeliti podrobne pogoje in omejitve glede izvrševanja pristojnosti za preiskovanje in izvrševanje svojih koordinatorjev digitalnih storitev (in drugih pristojnih organov, če je ustrezno) na podlagi te uredbe.

(79) Pri izvrševanju navedenih pooblastil bi morali pristojni organi zagotoviti skladnost z nacionalnimi pravili, ki se uporabljajo glede postopkov in zadev, na primer, da je potrebna predhodna sodna odločba za vstop v nekatere prostore ter da obstaja privilegij varovanja zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko. Navedene določbe bi morale zlasti zagotoviti upoštevanje temeljnih pravic do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja, vključno s pravico do obrambe in pravico do spoštovanja zasebnega življenja. V tem smislu se lahko za ustrezno osnovo štejejo jamstva, ki se zagotavljajo v zvezi s postopki Komisije na podlagi te uredbe. Pred sprejetjem kakršne koli končne odločitve bi moral biti zagotovljen predhoden pošten

in nepristranski postopek, vključno s pravico zadevnih oseb do izjave in pravico do dostopa do spisa, ob varovanju zaupnosti in poklicnih ali poslovnih skrivnosti, veljati pa bi morala tudi obveznost, da je treba odločitev smiselno utemeljiti. To pa ne bi smelo onemogočati sprejetja ukrepov v ustrezno utemeljenih nujnih primerih ter ob izpolnjevanju ustreznih pogojev in procesnih pravil. Izvrševanje pooblastil bi med drugim moralo biti tudi sorazmerno z naravo ter skupno dejansko in potencialno škodo, ki lahko izhaja iz kršitve ali domnevne kršitve. Pristojni organi bi načeloma morali upoštevati vsa zadevna dejstva in okoliščine zadeve, vključno z informacijami, ki jih zberejo pristojni organi v drugih državah članicah.

(80) Države članice bi morale zagotoviti učinkovito, sorazmerno in odvračilno sankcioniranje kršitev obveznosti iz te uredbe, pri tem pa upoštevati naravo, resnost, ponavljanje in trajanje kršitve glede na zadevni javni interes, obseg in vrsto izvedenih dejavnosti ter gospodarsko zmogljivost kršitelja. Pri kaznih bi bilo treba zlasti upoštevati, ali zadevni ponudnik posredniških storitev sistematično oziroma večkrat ne izpolnjuje svojih obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, ter, če je ustrezno, ali je ponudnik dejaven v več državah članicah.

(81) Za zagotavljanje učinkovitega izvrševanja te uredbe bi bilo treba posameznikom ali predstavniškim organizacijam omogočiti, da pri koordinatorju digitalnih storitev vložijo vse pritožbe, ki se nanašajo na zagotavljanje skladnosti s to uredbo, na ozemlju, kjer so prejeli storitev, brez poseganja v pravila te uredbe o pristojnosti. Pritožbe bi morale vsebovati verodostojen pregled pomislekov, ki se nanašajo na zagotavljanje skladnosti določenega ponudnika posredniških storitev, omogočati pa bi morale tudi obveščanje koordinatorja digitalnih storitev o vseh drugih medsektorskih vprašanjih. Koordinator digitalnih storitev bi moral vključiti druge nacionalne pristojne organe in koordinatorja digitalnih storitev iz druge države članice, zlasti iz tiste države članice, v kateri ima ponudnik posredniških storitev sedež, če zadeva zahteva čezmejno sodelovanje.

(82) Države članice bi morale zagotoviti, da lahko koordinatorji digitalnih storitev sprejemajo ukrepe, s katerimi se lahko učinkovito obravnavajo nekatere posebno hude in vztrajne kršitve ter ki so sorazmerni z njimi. Ustrezno je zahtevati, da ukrepe odredi pristojni pravosodni organ na predlog koordinatorja digitalnih storitev ter da za take ukrepe veljajo dodatna jamstva, zlasti kadar lahko navedeni ukrepi vplivajo na pravice in interese tretjih oseb, kot se lahko zlasti zgodi v primeru omejitve dostopa do spletnih vmesnikov. Potencialno prizadetim tretjim osebam bi bilo zlasti treba omogočiti, da povejo svoje stališče, take odločbe pa bi se lahko izdale le, kadar niso razumno na voljo pristojnosti za tako ukrepanje na podlagi drugih aktov prava Unije ali nacionalnega prava, na primer za zaščito skupnih interesov potrošnikov, zagotovitev hitre odstranitve spletnih strani, ki vsebujejo ali razširjajo otroško pornografijo, ali onemogočanje dostopa do storitev, ki jih tretja oseba uporablja za kršitev pravice intelektualne lastnine.

(83) Taka odločba o omejitvi dostopa ne bi smela presegati tega, kar je nujno potrebno za doseganje njenega cilja. Zato bi morala biti začasna in načeloma naslovljena na ponudnika posredniških storitev, kot je zadevni ponudnik storitev gostovanja, ponudnik internetnih storitev oziroma domenski register ali registrator, ki ima razumne možnosti, da navedeni cilj doseže brez nepotrebnega omejevanja dostopa do zakonitih informacij.

(84) Koordinator digitalnih storitev bi moral redno objavljati poročilo o dejavnostih, ki se izvajajo na podlagi te uredbe. Glede na to, da je koordinator digitalnih storitev prek

skupnega sistema za izmenjavo informacij obveščen o odločbah o ukrepanju zoper nezakonito vsebino ali o predložitvi informacij, ki jih ureja ta uredba, bi moral v svoje letno poročilo vključiti število in kategorije takih odločb, naslovljenih na ponudnike posredniških storitev, ki jih izdajo pravosodni in upravni organi v njegovi državi članici.

(85) Kadar koordinator digitalnih storitev od drugega koordinatorja digitalnih storitev zahteva ukrepanje, bi moral imeti koordinator digitalnih storitev, ki je predložil zahtevo, ali odbor (če je izdal priporočilo o oceni zadev, ki vključujejo več kot tri države članice) možnost predložiti zadevo Komisiji v primeru kakršnega koli nesoglasja glede ocen ali sprejetih oziroma predlaganih ukrepov ali glede nesprejetja ukrepov. Komisija bi na podlagi informacij, ki jih predložijo zadevni organi, prav tako morala imeti možnost zahtevati, da pristojni koordinator digitalnih storitev ponovno oceni zadevo in sprejme potrebne ukrepe, da se v določenem roku zagotovi skladnost. Ta možnost ne posega v splošno obveznost Komisije glede nadziranja uporabe in, če je potrebno, izvrševanja prava Unije pod nadzorom Sodišča Evropske unije v skladu s Pogodbami. Če koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ne sprejme nobenih ukrepov na podlagi take zahteve, lahko Komisija tudi sama poseže na podlagi člena 3 poglavja IV te uredbe, če je domnevni kršitelj zelo velika spletna platforma.

(86) Koordinatorji digitalnih storitev bi morali imeti možnost trajno ali začasno sodelovati pri skupnem nadzoru in preiskavah v zvezi z zadevami, na katere se nanaša ta uredba, da se spodbudijo čezmejni nadzor in preiskave, v katere je vključenih več držav članic. Navedene dejavnosti lahko vključujejo druge pristojne organe in razne zadeve, od usklajenega zbiranja podatkov do zahtev za predložitev informacij ali preiskav prostorov, v okviru omejitev in področja uporabe pooblastil, ki jih ima vsak udeleženi organ. Od odbora se lahko zahteva, da predloži mnenje v zvezi z navedenimi dejavnostmi, na primer tako, da predlaga načrte in časovnice dejavnosti ali da predlaga začasne delovne skupine ob sodelovanju udeleženih organov.

(87) Glede na posebne izzive, ki se lahko pojavijo v zvezi z ocenjevanjem in zagotavljanjem skladnosti zelo velikih spletnih platform, ki se na primer nanašajo na obseg ali kompleksnost domnevne kršitve ali na potrebo po posebnem strokovnem znanju ali sposobnostih na ravni Unije, bi morali imeti koordinatorji digitalnih storitev možnost prostovoljno zahtevati posredovanje Komisije ter uporabo njenih pristojnosti za preiskovanje in izvrševanje, ki jih ima na podlagi te uredbe.

(88) Za zagotovitev dosledne uporabe te uredbe je treba vzpostaviti neodvisno svetovalno skupino na ravni Unije, ki bi bila v podporo Komisiji in bi ji pomagala pri usklajevanju ukrepov koordinatorjev digitalnih storitev. Navedeni Evropski odbor za digitalne storitve bi morali sestavljati koordinatorji digitalnih storitev brez poseganja v možnost, da na svoja srečanja povabijo ali imenujejo začasne delegate iz drugih pristojnih organov, ki so jim zaupane posebne naloge na podlagi te uredbe, če je to potrebno na podlagi nacionalne dodelitve nalog in pristojnosti. Če je več sodelujočih iz posamezne države članice, bi morale biti glasovalne pravice omejene na enega predstavnika na državo članico.

(89) Odbor bi moral prispevati k doseganju skupnega cilja Unije glede dosledne uporabe te uredbe ter k sodelovanju med pristojnimi organi, tudi s svetovanjem Komisiji in koordinatorjem digitalnih storitev o ustreznih ukrepih preiskovanja in izvrševanja, zlasti v zvezi z zelo velikimi spletnimi platformami. Odbor bi moral tudi prispevati k pripravi ustreznih osnutkov in kodeksov ravnanja ter proučevati nove splošne trende v razvoju digitalnih storitev v Uniji.

(90) V ta namen bi moralo biti odboru omogočeno sprejemati mnenja, zahteve in priporočila, naslovljena na koordinatorje digitalnih storitev ali druge pristojne nacionalne organe. Čeprav niso pravno zavezujoči, bi morala biti odločitev o njihovem neupoštevanju ustrezno pojasnjena in bi jo Komisija lahko upoštevala pri oceni zagotavljanja skladnosti zadevne države članice s to uredbo.

(91) Odbor bi moral združiti predstavnike koordinatorjev digitalnih storitev in potencialno tudi drugih pristojnih organov pod predsedovanjem Komisije, da se zagotovi povsem evropska ocena zadev, ki so mu predložene. Glede na morebitne medsektorske elemente, ki bi lahko bili pomembni za druge regulativne okvire na ravni Unije, bi moral imeti odbor možnost sodelovati z drugimi organi, uradi, agencijami in svetovalnimi skupinami Unije, ki imajo pristojnosti na področjih, kot so enakost, vključno z enakostjo med moškimi in ženskami, prepoved diskriminacije, varstvo podatkov, elektronske komunikacije, avdiovizualne storitve, zaznavanje in preiskovanje goljufij zoper proračun EU v zvezi s carinskimi dajatvami ali varstvo potrošnikov, kot je potrebno za izvajanje njegovih nalog.

(92) Komisija bi morala prek predsedujočega sodelovati v odboru, vendar brez glasovalnih pravic. Prav tako bi morala prek predsedujočega zagotoviti, da se dnevni red srečanj opredeli v skladu z zahtevami članov odbora, kakor je določeno v poslovniku, ter v skladu z obveznostmi odbora, kakor so navedene v tej uredbi.

(93) Da se zagotovi podpora dejavnostim odbora, bi moral imeti odbor dostop do strokovnega znanja in kadrovskih virov Komisije ter pristojnih nacionalnih organov. Specifična operativna ureditev internega delovanja odbora bi morala biti nadalje opredeljena v poslovniku odbora.

(94) Ob upoštevanju pomena zelo velikih spletnih platform zaradi njihovega dosega in vpliva lahko njihovo neizpolnjevanje posebnih obveznosti, ki se zanje uporabljajo, vpliva na znatno število prejemnikov storitev v več državah članicah ter lahko povzroči veliko družbeno škodo, tako neizpolnjevanje obveznosti pa je lahko tudi zelo težko zaznati in obravnavati.

(95) Za obravnavo navedenih pomislekov glede javne politike je torej treba zagotoviti skupni sistem okrepljenega nadzora in izvrševanja na ravni Unije. Ko je zaznana kršitev ene od določb, ki se nanašajo le na zelo velike spletne platforme, na primer v okviru posameznih ali skupnih preiskav, revizije ali pritožb, bi moral koordinator digitalnih storitev v državi sedeža na svojo pobudo ali po nasvetu odbora spremljati vse nadaljnje ukrepe, ki jih sprejme zadevna zelo velika spletna platforma, kot je določeno v njenem akcijskem načrtu. Koordinator digitalnih storitev bi moral imeti možnost zaprositi, če je ustrezno, za prostovoljno izvedbo dodatne, specifične revizije, s katero naj bi se ugotovilo, ali navedeni ukrepi zadoščajo za obravnavo kršitve. Ob koncu navedenega postopka bi moral odbor, Komisijo in zadevno platformo obvestiti o svojem mnenju o tem, ali je navedena platforma obravnavala kršitev, pri tem pa zlasti navesti zadevno ravnanje in svojo oceno vseh sprejetih ukrepov. Koordinator digitalnih storitev bi moral svojo vlogo v tem skupnem sistemu opravljati pravočasno ter v čim večji meri upoštevati vsa mnenja in druge nasvete odbora.

(96) Če platforma na podlagi akcijskega načrta ustrezno ne obravnava kršitve določbe, ki se uporablja le za zelo velike spletne platforme, se lahko le Komisija na svojo pobudo ali na podlagi nasveta odbora odloči za nadaljnjo preiskavo zadevne kršitve in ukrepov, ki jih je platforma naknadno sprejela, brez koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža. Po izvedbi potrebnih preiskav bi morala imeti Komisija možnost sprejeti odločitve, v katerih ugotovi kršitev in izreče sankcije zoper zelo velike spletne

platforme, kadar je to upravičeno. Prav tako bi morala imeti možnosti poseči v čezmejno zadevo, kadar koordinator digitalnih storitev v državi sedeža kljub zahtevi Komisije ni sprejel nobenih ukrepov ali kadar sam koordinator digitalnih storitev v državi sedeža zahteva, da Komisija poseže v zadevo, in sicer v vezi s kršitvijo katere koli druge določbe te uredbe, ki jo stori zelo velika spletna platforma.

(97) Komisija bi morala imeti možnost, da se svobodno odloči, ali želi poseči v katero od zadev, za katere je pooblaščena na podlagi te uredbe. Ko Komisija začne postopek, bi moralo biti zadevnemu koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža prepovedano izvrševati svoja preiskovalna in izvršilna pooblastila v zvezi z zadevnim ravnanjem zadevne zelo velike spletne platforme, da se preprečijo podvajanje, neskladnosti in tveganja, povezana z načelom *ne bis in idem.* Vendar pa zaradi učinkovitosti takim koordinatorjem digitalnih storitev ne bi smelo biti prepovedano izvrševati pooblastil v pomoč Komisiji, če ta tako zahteva pri izvajanju svojih nadzornih nalog ali v zvezi z drugim ravnanjem, vključno z ravnanjem iste zelo velike spletne platforme, za katero obstaja sum, da je storila novo kršitev. Navedeni koordinatorji digitalnih storitev ter odbor in drugi koordinatorji digitalnih storitev, če je ustrezno, bi morali Komisiji zagotoviti vse potrebne informacije in pomoč, da lahko učinkovito izvaja svoje naloge, Komisija pa bi morala tudi njih ustrezno obveščati o izvrševanju svojih pooblastil. V tem smislu bi morala Komisija, če je ustrezno, upoštevati vse zadevne ocene odbora ali zadevnih koordinatorjev digitalnih storitev ter vse upoštevne dokaze in informacije, ki jih ti zberejo, kar pa ne posega v pristojnosti Komisije in njeno odgovornost, da opravi dodatne potrebne preiskave.

(98) Glede na posebne izzive, ki lahko izhajajo iz zagotavljanja skladnosti zelo velikih spletnih platform, ter glede na pomen učinkovitega zagotavljanja skladnosti, ob upoštevanju velikosti in vpliva takih platform ter škode, ki jo lahko povzročijo, bi morala imeti Komisija trdna preiskovalna in izvršilna pooblastila, ki bi ji omogočala preiskovanje, izvrševanje in spremljanje nekaterih pravil iz te uredbe, ob polnem upoštevanju načela sorazmernosti ter pravic in interesov prizadetih strani.

(99) Komisija bi zlasti morala imeti dostop do vseh relevantnih dokumentov, podatkov in informacij, potrebnih za začetek in vodenje preiskave ter za spremljanje izpolnjevanja zadevnih obveznosti iz te uredbe, ne glede na to, kdo obravnava take dokumente, podatke ali informacije, in ne glede na njihovo obliko ali zapis, pomnilniški medij ali natančno lokacijo, kjer so shranjeni. Komisija bi morala imeti možnost neposredno zahtevati, da ji zadevna zelo velika spletna platforma ali zadevne tretje osebe ali posamezniki zagotovijo vse zadevne dokaze, podatke in informacije. Poleg tega bi morala imeti Komisija za namene te uredbe možnost zahtevati vse relevantne informacije od vsakega javnega organa, telesa ali agencije v državi članici ali od katere koli fizične ali pravne osebe. Komisija bi morala biti pristojna, da zahteva dostop do podatkovnih zbirk in algoritmov zadevnih oseb ter pojasnila v zvezi z njimi ter da opravi razgovore z vsemi osebami (ob njihovem soglasju), ki bi lahko imele uporabne informacije, in posname njihove izjave. Komisija bi morala biti prav tako pristojna, da izvede preiskave, potrebne za izvrševanje zadevnih določb te uredbe. Navedena preiskovalna pooblastila so namenjena dopolnjevanju možnosti, da lahko Komisija prosi za pomoč koordinatorje digitalnih storitev in druge organe držav članic, na primer pri zagotavljanju informacij ali pri izvrševanju navedenih pooblastil.

(100) Izpolnjevanje relevantnih obveznosti, uvedenih na podlagi te uredbe, bi moralo biti izvršljivo z globami in periodičnimi denarnimi kaznimi. V ta namen bi morala biti za neizpolnjevanje obveznosti in kršitev postopkovnih pravil določena tudi ustrezna višina glob in periodičnih denarnih kazni, ob upoštevanju ustreznih zastaralnih rokov.

(101) Zadevne zelo velike spletne platforme in druge osebe, nad katerimi Komisija izvršuje svoja pooblastila in katerih interesi bi lahko bili prizadeti z odločitvijo, bi morale imeti možnost predhodno predložiti svoja stališča, sprejete odločitve pa bi morale biti objavljene v različnih medijih. Ob zagotavljanju pravic zadevnih strani do obrambe, zlasti pravice do dostopa do spisa, je bistvenega pomena varstvo zaupnih informacij. Nadalje, ob upoštevanju zaupnosti informacij bi morala Komisija zagotoviti, da se vsaka informacija, na katero se sklicuje pri svoji odločitvi, razkrije v tolikšnem obsegu, da lahko naslovnik odločitve razume dejstva in pomisleke, na podlagi katerih je bila odločitev sprejeta.

(102) Komisija bi morala v interesu uspešnosti in učinkovitosti poleg splošnega vrednotenja uredbe, ki se opravi v petih letih od začetka veljavnosti, po začetni zagonski fazi ter na podlagi prvih treh let uporabe te uredbe opraviti tudi oceno dejavnosti odbora in njegove strukture.

(103) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[49].

(104) Za doseganje ciljev te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe v dopolnitev te uredbe. Delegirani akti bi se morali sprejemati v zvezi z merili za opredelitev zelo velikih spletnih platform in v zvezi s tehničnimi specifikacijami glede zahtev za dostop. Zlasti je pomembno, da se Komisija ustrezno posvetuje in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta zlasti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(105) Ta uredba upošteva temeljne pravice iz Listine in temeljne pravice, ki pomenijo splošna načela prava Unije. To uredbo bi bilo zato treba razlagati in uporabljati v skladu z navedenimi temeljnimi pravicami, vključno s svobodo izražanja in obveščanja ter s svobodo in pluralnostjo medijev. Pri izvrševanju pooblastil iz te uredbe bi morali vsi sodelujoči javni organi v primeru konfliktov v zvezi z zadevnimi temeljnimi pravicami v skladu z načelom sorazmernosti doseči pošteno ravnovesje med zadevnimi pravicami.

(106) Ker cilja te uredbe, tj. ustreznega delovanja notranjega trga ter zagotavljanja varnega, predvidljivega in zaupanja vrednega spletnega okolja, v katerem se ustrezno upoštevajo temeljne pravice iz Listine, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj same ne morejo doseči potrebne harmonizacije in sodelovanja, temveč se zaradi ozemeljskega in osebnega področja uporabe lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti, kot je določeno v navedenem členu, ta uredba ne presega tega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

[49] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I – Splošne določbe

Člen 1
Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa harmonizirana pravila o zagotavljanju posredniških storitev na notranjem trgu. V njej je zlasti določeno naslednje:

   (a) okvir za pogojno izjemo od odgovornosti ponudnikov posredniških storitev;

   (b) pravila o specifičnih obveznostih glede zagotavljanja potrebne skladnosti, prilagojena nekaterim specifičnim kategorijam ponudnikov posredniških storitev;

   (c) pravila o izvajanju in izvrševanju te uredbe, tudi glede sodelovanja pristojnih organov in usklajevanja med njimi.

2. Cilji te uredbe so:

   (a) prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga posredniških storitev;

   (b) določiti enotna pravila za varno, predvidljivo in zaupanja vredno spletno okolje, v katerem so učinkovito zaščitene temeljne pravice iz Listine.

3. Ta uredba se uporablja za posredniške storitve, ki se zagotavljajo prejemnikom storitve, ki imajo svoj sedež ali prebivališče v Uniji, ne glede na kraj sedeža ponudnikov navedenih storitev.

4. Ta uredba se ne uporablja za storitve, ki niso posredniške, ali za zahteve, uvedene v zvezi s takimi storitvami, ne glede na to, ali se take storitve zagotavljajo z uporabo posredniških storitev.

5. Ta uredba ne posega v pravila, določena v:

   (a) Direktivi 2000/31/ES;

   (b) Direktivi 2010/13/ES;

   (c) pravu Unije o avtorskih in sorodnih pravicah;

   (d) Uredbi (EU) …/… o preprečevanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin [TCO po sprejetju];

   (e) Uredbi (EU) …/… o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah ter Direktivi (EU) …/… o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih [elektronski dokazi po sprejetju];

   (f) Uredbi (EU) 2019/1148;

   (g) Uredbi (EU) 2019/1150;

   (h) pravu Unije o varstvu potrošnikov in varnosti proizvodov, vključno z Uredbo (EU) 2017/2394;

   (i) pravu Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti v Uredbi (EU) 2016/679 in Direktivi 2002/58/ES.

Člen 2
Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „storitve informacijske družbe“ pomeni storitve v smislu člena 1(1)(b) Direktive (EU) 2015/1535;

(b) „prejemnik storitve“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki uporablja zadevne posredniške storitve;

(c) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki deluje zunaj okvira svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;

(d) „ponujati storitve v Uniji“ pomeni omogočati pravnim ali fizičnim osebam v eni ali več državah članicah, da uporabljajo storitev ponudnika storitev informacijske družbe, ki je pomembno povezan z Unijo; domneva se, da taka pomembna povezava obstaja, če ima ponudnik sedež v Uniji; če takega sedeža nima, se ocena pomembne povezave opravi na podlagi specifičnih dejanskih meril, kot so:

– pomembno število uporabnikov v eni ali več državah članicah ali

– ciljno usmerjanje dejavnosti na eno ali več držav članic;

(e) „trgovec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v zasebni ali javni lasti, ki sama ali prek druge osebe, ki nastopa v njenem imenu ali po njenem naročilu, deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo;

(f) „posredniška storitev“ pomeni eno od naslednjih storitev:

– storitev „izključnega prenosa“, ki vključuje prenos informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju ali zagotavljanje dostopa do komunikacijskega omrežja;

– storitev „predpomnjenja“, ki vključuje prenos informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju ter vključuje samodejno, vmesno in začasno shranjevanje teh informacij, ki je namenjeno zgolj učinkovitejšemu nadaljnjemu prenosu informacij drugim prejemnikom na njihovo zahtevo;

– storitev „gostovanja“, ki vključuje shranjevanje informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve in ki se zagotovijo na njegovo zahtevo;

(g) „nezakonita vsebina“ pomeni vse informacije, ki same po sebi ali v zvezi z dejavnostjo, vključno s prodajo proizvodov ali zagotavljanjem storitev, niso skladne s pravom Unije ali pravom države članice, ne glede na natančen predmet urejanja ali naravo takega prava;

(h) „spletna platforma“ pomeni ponudnika storitev gostovanja, ki na zahtevo prejemnika storitve shranjuje in v javnosti razširja informacije, razen če je navedena dejavnost manjša in povsem pomožna funkcija druge storitve ter je iz objektivnih in tehničnih razlogov ni mogoče uporabljati brez navedene druge storitve, njena vključitev v drugo storitev pa ni namenjena izogibanju uporabi te uredbe;

(i) „razširjanje v javnost“ pomeni dajati informacije na voljo potencialno neomejenemu številu tretjih oseb na zahtevo prejemnika storitve, ki je take informacije zagotovil;

(j) „pogodba na daljavo“, pomeni pogodbo v smislu člena 2(7) Direktive 2011/83/EU;

(k) „spletni vmesnik“ pomeni vsako programsko opremo, vključno s spletnim mestom ali njegovim delom, in aplikacije, vključno z mobilnimi aplikacijami;

(l) „koordinator digitalnih storitev v državi sedeža“ pomeni koordinatorja digitalnih storitev države članice, v kateri ima ponudnik posredniških storitev sedež ali v kateri ima sedež oziroma prebivališče njegov pravni zastopnik;

(m) „koordinator digitalnih storitev v namembni državi“ pomeni koordinatorja digitalnih storitev države članice, v kateri se posredniška storitev zagotavlja;

(n) „oglas“ pomeni informacije, namenjene promociji sporočila pravne ali fizične osebe, ne glede na to, ali gre za tržne ali netržne namene, ki jih spletna platforma prikazuje na svojem spletnem vmesniku v zameno za plačilo, ki je namenjeno posebej promociji navedenih informacij;

(o) „priporočilni sistem“ pomeni v celoti ali delno avtomatiziran sistem, ki ga spletna platforma uporablja, da lahko v svojem spletnem vmesniku prejemnikom storitve predlaga specifične informacije, tudi na podlagi iskanja, ki ga izvede prejemnik, ali da na drug način opredeli vrstni red ali pomembnost prikazanih informacij;

(p) „moderiranje vsebine“ pomeni dejavnosti, ki jih izvajajo ponudniki posredniških storitev, katerih cilj je zaznavati, opredeliti in obravnavati nezakonito vsebino ali informacije, ki jih zagotavljajo prejemniki storitev in ki niso skladne z njihovimi pogoji poslovanja, vključno s sprejetimi ukrepi, ki vplivajo na razpoložljivost, prepoznavnost in dostopnost navedene nezakonite vsebine ali navedenih informacij, kot so razvrstitev na nižje mesto, onemogočanje dostopa ali odstranitev takih informacij, ali onemogočanje prejemniku zagotavljati take informacije, na primer z izbrisom prejemnikovega računa ali začasnim onemogočanjem njegove uporabe;

(q) „pogoji poslovanja“ pomeni vse pogoje poslovanja ali specifikacije ne glede na njihovo ime ali obliko, ki urejajo pogodbeno razmerje med ponudnikom posredniških storitev in prejemnikom teh storitev.

Poglavje II – Odgovornost ponudnikov posredniških storitev

Člen 3
„Izključni prenos“

1. Kadar se zagotavlja storitev informacijske družbe, ki vključuje prenos informacij, ki jih zagotavlja prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju ali zagotavljanje dostopa do komunikacijskega omrežja, ponudnik storitve ni odgovoren za prenesene informacije, če ponudnik:

   (a) ne sproži prenosa;

   (b) ne izbere prejemnika prenosa in

   (c) ne izbira ali spreminja informacij v prenosu.

2. Prenos in zagotovitev dostopa iz odstavka 1 vključujeta samodejno, vmesno in začasno shranjevanje prenesenih informacij, če je to namenjeno zgolj izvajanju prenosa v komunikacijskem omrežju in če se informacije ne shranijo za daljše obdobje, kot je upravičeno potrebno za tak prenos.

3. Ta člen ne posega v možnost, da sodišče ali upravni organ skladno s pravnimi sistemi držav članic od ponudnika storitve zahteva ustavitev ali preprečitev kršitve.

Člen 4
„Predpomnjenje“

1. Kadar se zagotavlja storitev informacijske družbe, ki vključuje prenos informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju, ponudnik storitve ni odgovoren za samodejno, vmesno in začasno shranjevanje navedenih informacij, ki je namenjeno zgolj učinkovitejšemu nadaljnjemu prenosu informacij drugim prejemnikom storitve na njihovo zahtevo, če tak ponudnik:

   (a) ne spreminja informacij;

   (b) izpolnjuje pogoje za dostop do informacij;

   (c) upošteva pravila o posodabljanju informacij, določena v splošno priznanih in uporabljenih industrijskih standardih;

   (d) za pridobivanje podatkov o rabi informacij ne posega v zakonito uporabo splošno priznane industrijske tehnologije ter

   (e) hitro ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do informacij, ki jih je shranil, takoj ko je dejansko obveščen, da so bile informacije na začetnem izhodnem mestu prenosa odstranjene iz omrežja ali da je bil dostop do njih onemogočen ali da je sodišče ali upravni organ odredil tako odstranitev ali onemogočanje.

2. Ta člen ne posega v možnost, da sodišče ali upravni organ skladno s pravnimi sistemi držav članic od ponudnika storitve zahteva ustavitev ali preprečitev kršitve.

Člen 5
Gostovanje

1. Kadar se zagotavlja storitev informacijske družbe, ki vključuje shranjevanje informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ponudnik storitve ni odgovoren za informacije, shranjene na zahtevo prejemnika storitve, če tak ponudnik:

   (a) dejansko ne ve za nezakonito dejavnost ali nezakonito vsebino in mu v zvezi z odškodninskimi zahtevki niso znana dejstva ali okoliščine, iz katerih je očitno, da gre za nezakonito dejavnost ali nezakonito vsebino, ali

   (b) takoj ko za to izve ali se tega zave, hitro ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do nezakonitih vsebin.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar prejemnik storitve ukrepa s pooblastilom ali pod nadzorom ponudnika.

3. Odstavek 1 se ne uporablja v zvezi z odgovornostjo spletnih platform na podlagi prava o varstvu potrošnikov, kadar te potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci, če taka spletna platforma prikazuje posamezno informacijo ali drugače omogoča izvedbo posameznega posla tako, da povprečen in razumno dobro obveščen potrošnik meni, da informacijo, ali proizvod oziroma storitev, ki je predmet posla, zagotavlja bodisi sama spletna platforma bodisi prejemnik storitve, ki deluje na podlagi njenega pooblastila ali pod njenim nadzorom.

4. Ta člen ne posega v možnost, da sodišče ali upravni organ skladno s pravnimi sistemi držav članic od ponudnika storitve zahteva ustavitev ali preprečitev kršitve.

Člen 6

Prostovoljne preiskave na lastno pobudo in zagotavljanje pravne skladnosti

Ne šteje se, da ponudniki posredniških storitev niso upravičeni do izjeme od odgovornosti iz členov 3, 4 in 5 zgolj zato, ker opravljajo prostovoljne preiskave na lastno pobudo ali druge dejavnosti, katerih namen je zaznavanje, opredelitev in odstranitev nezakonitih vsebin ali onemogočanje dostopa do njih, ali ker izvajajo potrebne ukrepe za zagotavljanje skladnosti z zahtevami prava Unije, vključno s tistimi iz te uredbe.

Člen 7

Brez splošne obveznosti nadzora ali obveznosti aktivnega iskanja dejstev

Za ponudnike posredniških storitev se ne uvaja nobena splošna obveznost spremljanja informacij, ki jih ti prenašajo ali shranjujejo, niti obveznost aktivnega iskanja dejstev ali okoliščin, ki kažejo na nezakonito dejavnost.

Člen 8

Odločbe o ukrepanju zoper nezakonito vsebino

1. Ponudniki posredniških storitev ob prejetju odločbe, da morajo ukrepati zoper specifično nezakonito vsebino, ki jo izda ustrezni nacionalni pravosodni ali upravni organ na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, ki se uporablja, v skladu s pravom Unije brez nepotrebnega odlašanja obvestijo organ, ki je odločbo izdal, o ukrepanju na podlagi odločbe ter navedejo sprejete ukrepe in trenutek, ko so bili sprejeti.

2. Države članice zagotovijo, da odločbe iz odstavka 1 izpolnjujejo naslednje pogoje:

   (a) odločba ima naslednje elemente:

   – obrazložitev, zakaj je informacija nezakonita vsebina, s sklicevanjem na specifično določbo prava Unije ali nacionalnega prava, ki jo informacija krši;

   – enega ali več natančnih enotnih naslovov vira in po potrebi dodatne informacije, ki omogočajo opredelitev zadevne nezakonite vsebine;

   – informacije o pravnih sredstvih, ki so na voljo ponudniku storitve in prejemniku storitve, ki je zagotovil vsebino;

   (b) ozemeljsko področje uporabe odločbe na podlagi pravil prava Unije ali nacionalnega prava, ki se uporabljajo, vključno z Listino, in, če je ustrezno, splošnih pravil mednarodnega prava ne presega tega, kar je nujno potrebno za doseganje njenega cilja;

   (c) odločba je napisana v jeziku, ki ga je navedel ponudnik, in se pošlje kontaktni točki, ki jo je imenoval ponudnik v skladu s členom 10.

3. Koordinator digitalnih storitev iz države članice, katere pravosodni ali upravni organ je izdal odločbo, brez nepotrebnega odlašanja pošlje kopijo odločb iz odstavka 1 vsem drugim koordinatorjem digitalnih storitev prek sistema, vzpostavljenega v skladu s členom 67.

4. Pogoji in zahteve iz tega člena ne posegajo v zahteve iz nacionalnega kazenskega procesnega prava, ki so v skladu s pravom Unije.

Člen 9
Odločbe o predložitvi informacij

1. Ponudnik posredniških storitev na podlagi prejete odločbe o predložitvi specifične informacije o enem ali več specifičnih posameznih prejemnikih storitve, ki jo izda zadevni nacionalni pravosodni ali upravni organ na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, ki se uporablja, v skladu s pravom Unije brez nepotrebnega odlašanja obvesti organ, ki je odločbo izdal, da jo je prejel, in navede svoje ukrepe na podlagi odločbe.

2. Države članice zagotovijo, da odločbe iz odstavka 1 izpolnjujejo naslednje pogoje:

   (a) odločba ima naslednje elemente:

   – obrazložitev ciljev, za katere se informacije zahtevajo, ter zakaj je predložitev informacij potrebna in sorazmerna, da se ugotovi, ali prejemniki posredniških storitev zagotavljajo skladnost s pravili Unije ali nacionalnimi pravili, ki se uporabljajo, razen če take izjave ni mogoče predložiti iz razlogov, ki se nanašajo na preprečevanje, preiskavo, zaznavanje in pregon kaznivih dejanj;

   – informacije o pravnih sredstvih, ki so na voljo zadevnemu ponudniku in prejemniku storitve;

   (b) odločba od ponudnika zahteva le, naj zagotovi informacije, ki jih je že zbral za namene zagotavljanja storitve in ki so pod njegovim nadzorom;

   (c) odločba je napisana v jeziku, ki ga je navedel ponudnik, in se pošlje kontaktni točki, ki jo je imenoval navedeni ponudnik v skladu s členom 10.

3. Koordinator digitalnih storitev iz države članice, katere nacionalni pravosodni ali upravni organ je izdal odločbo, brez nepotrebnega odlašanja pošlje kopijo odločbe iz odstavka 1 vsem drugim koordinatorjem digitalnih storitev prek sistema, vzpostavljenega v skladu s členom 67.

4. Pogoji in zahteve iz tega člena ne posegajo v zahteve iz nacionalnega prava o kazenskem postopku, ki so v skladu s pravom Unije.

Poglavje III
Obveznosti glede potrebne skrbnosti za pregledno in varno spletno okolje

ODDELEK 1
DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA VSE PONUDNIKE POSREDNIŠKIH STORITEV

Člen 10
Kontaktne točke

1. Ponudniki posredniških storitev vzpostavijo enotno kontaktno točko, ki omogoča neposredno elektronsko komunikacijo z organi držav članic, Komisijo in odborom iz člena 47 za uporabo te uredbe.

2. Ponudniki posredniških storitev javno objavijo informacije, potrebne za preprosto identifikacijo enotnih kontaktnih točk in komunikacijo z njimi.

3. Ponudniki posredniških storitev med informacijami iz odstavka 2 navedejo uradni jezik ali jezike Unije, ki se lahko uporabijo za komunikacijo s kontaktnimi točkami, ter pri tem vključijo vsaj en uradni jezik države članice, v kateri ima ponudnik posredniških storitev glavni sedež ali v kateri prebiva ali ima sedež pravni zastopnik ponudnika posredniških storitev.

Člen 11
Pravni zastopniki

1. Ponudniki posredniških storitev, ki nimajo sedeža v Uniji, vendar v njej ponujajo storitve, pisno določijo pravno ali fizično osebo za svojega pravnega zastopnika v eni od držav članic, v katerih ponujajo storitve.

2. Ponudniki posredniških storitev svoje pravne zastopnike pooblastijo, da lahko poleg ali namesto njih komunicirajo z organi držav članic, Komisijo in odborom v zvezi z vsemi vprašanji, potrebnimi za prejemanje sklepov, izdanih v zvezi s to uredbo, skladnost z njimi in njihovo izvrševanje. Ponudniki posredniških storitev svojim pravnim zastopnikom zagotovijo pooblastila in vire, potrebne za sodelovanje z organi držav članic, Komisijo in odborom ter izpolnjevanje navedenih sklepov.

3. Imenovani pravni zastopnik je lahko odgovoren za neizpolnjevanje obveznosti na podlagi te uredbe, in to brez poseganja v odgovornost in sodne postopke, ki se lahko uvedejo zoper ponudnika posredniških storitev.

4. Ponudniki posredniških storitev koordinatorju digitalnih storitev v državi članici, kjer njihov pravni zastopnik prebiva ali ima sedež, sporočijo ime, naslov, elektronski naslov in telefonsko številko navedenega pravnega zastopnika. Poleg tega zagotovijo, da so navedene informacije posodobljene.

5. Določitev pravnega zastopnika v Uniji v skladu z odstavkom 1 ne pomeni ustanovitve sedeža v Uniji.

Člen 12
Pogoji poslovanja

1. Ponudniki posredniških storitev v pogojih poslovanja navedejo informacije o morebitnih omejitvah, ki jih uvedejo glede uporabe svojih storitev in se nanašajo na informacije, ki jih zagotovijo prejemniki storitve. Navedene informacije vključujejo informacije o morebitnih politikah, postopkih, ukrepih in orodjih, uporabljenih za moderiranje vsebin, vključno z algoritemskim odločanjem in človeškim pregledom. Predstavljene so v jasnem in nedvoumnem jeziku ter so na voljo javnosti v preprosto dostopni obliki.

2. Ponudniki posredniških storitev pri uporabi in izvrševanju omejitev iz odstavka 1 ravnajo skrbno, objektivno in sorazmerno, pri čemer ustrezno upoštevajo pravice in zakonite interese vseh udeleženih strani, vključno z veljavnimi temeljnimi pravicami prejemnikov storitve, kot so določene v Listini.

Člen 13
Obveznosti poročanja o preglednosti za ponudnike posredniških storitev

1. Ponudniki posredniških storitev vsaj enkrat letno objavijo jasna, preprosto razumljiva in podrobna poročila o moderiranju vsebin, ki so ga izvajali v zadevnem obdobju. Navedena poročila po potrebi vsebujejo zlasti informacije o:

(a) številu prejetih odločb organov držav članic, razvrščenih glede na vrsto zadevne nezakonite vsebine, vključno z odločbami, izdanimi v skladu s členoma 8 in 9, ter o povprečnem času, potrebnem za sprejetje ukrepov iz navedenih odločb;

(b) številu prijav, predloženih v skladu s členom 14, ki so razvrščene glede na vrsto zadevne domnevne nezakonite vsebine, morebitnih ukrepih, sprejetih na podlagi prijav, pri čemer se upošteva, ali je bil ukrep sprejet na podlagi zakonodaje ali pogojev poslovanja ponudnika, ter o povprečnem času, potrebnem za sprejetje ukrepov;

(c) moderiranju vsebin na pobudo ponudnikov, vključno s številom in vrsto sprejetih ukrepov, ki vplivajo na razpoložljivost, prepoznavnost in dostopnost informacij, ki so jih zagotovili prejemniki storitve, ter zmožnost prejemnikov, da zagotavljajo informacije, pri čemer so navedeni ukrepi razvrščeni glede na vrsto razloga in podlago za njihovo sprejetje;

(d) številu pritožb, prejetih prek notranjega sistema za obravnavo pritožb iz člena 17, podlagi navedenih pritožb, odločitvah, sprejetih v zvezi z navedenimi pritožbami, povprečnem času, potrebnem za sprejetje navedenih odločitev, in številu primerov, ko so bile navedene odločitve razveljavljene.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za ponudnike posredniških storitev, ki se štejejo za mikro ali mala podjetja v smislu Priloge k Priporočilu 2003/361/ES.

ODDELEK 2
DODATNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA PONUDNIKE STORITEV GOSTOVANJA, VKLJUČNO S SPLETNIMI PLATFORMAMI

Člen 14
Mehanizmi prijave in ukrepanja

1. Ponudniki storitev gostovanja vzpostavijo mehanizme, s katerimi omogočijo, da jih lahko vsak posameznik ali subjekt obvesti, da njihova storitev vključuje posamezne informacije, za katere posameznik ali subjekt meni, da pomenijo nezakonito vsebino. Navedeni mehanizmi so zlahka dostopni, uporabniku prijazni in omogočajo izključno elektronsko predložitev prijav.

2. Mehanizmi iz odstavka 1 olajšujejo predložitev dovolj natančnih in ustrezno utemeljenih prijav, na podlagi katerih lahko skrben gospodarski subjekt ugotovi nezakonitost zadevne vsebine. V ta namen ponudniki sprejmejo potrebne ukrepe, da omogočijo in olajšajo predložitev prijav, ki vsebujejo vse naslednje elemente:

(a) pojasnilo razlogov, zakaj posameznik ali subjekt meni, da je zadevna informacija nezakonita vsebina;

(b) jasno navedbo elektronske lokacije navedene informacije, zlasti točen URL ali URL-je, po potrebi pa tudi dodatne informacije, na podlagi katerih je mogoče opredeliti nezakonito vsebino;

(c) ime in elektronski naslov posameznika ali subjekta, ki je predložil prijavo, razen v primeru informacij, za katere se šteje, da vključujejo eno od kaznivih dejanj iz členov 3 do 7 Direktive 2011/93/EU;

(d) izjavo, ki potrjuje, da je posameznik ali subjekt, ki je predložil prijavo, v dobri veri prepričan, da so informacije in navedbe v prijavi točne in popolne.

3. Šteje se, da na podlagi prijav, ki vključujejo elemente iz odstavka 2, nastane dejansko znanje o zadevni specifični informaciji ali seznanjenost z njo za namene člena 5.

4. Kadar prijava vsebuje ime in elektronski naslov posameznika ali subjekta, ki jo je predložil, ponudnik storitev gostovanja navedenemu posamezniku ali subjektu nemudoma pošlje potrdilo o prejemu prijave.

5. Poleg tega navedenega posameznika ali subjekt brez nepotrebnega odlašanja obvesti o svoji odločitvi v zvezi z informacijo, na katero se nanaša prijava, in sporoči informacije o možnih pravnih sredstvih v zvezi z navedeno odločitvijo.

6. Ponudniki storitev gostovanja pravočasno, skrbno in objektivno obravnavajo vsako prijavo, ki jo prejmejo na podlagi mehanizmov iz odstavka 1, ter sprejmejo odločitve v zvezi z informacijami, na katere se prijave nanašajo. Kadar za navedeno obravnavo ali odločanje uporabljajo avtomatizirana sredstva, navedejo informacije o tem v obvestilu iz odstavka 4.

Člen 15
Obrazložitev razlogov

1. Kadar se ponudnik storitev gostovanja odloči odstraniti specifične informacije, ki so jih zagotovili prejemniki storitve, ali onemogočiti dostop do njih, prejemnika najpozneje ob odstranitvi ali onemogočitvi dostopa obvesti o svoji odločitvi ter predloži jasno in specifično obrazložitev razlogov za svojo odločitev, in to ne glede na sredstva, ki jih je uporabil za odkrivanje, opredelitev ali odstranitev navedene informacije ali onemogočitev dostopa do nje, in razlog za svojo odločitev.

2. Obrazložitev razlogov iz odstavka 1 vsebuje vsaj naslednje informacije:

   (a) navedbo, ali odločitev vključuje odstranitev informacije ali onemogočitev dostopa do nje, po potrebi pa tudi ozemeljsko področje uporabe onemogočitve dostopa;

   (b) dejstva in okoliščine, upoštevane ob sprejetju odločitve, vključno z navedbo, ali je bila odločitev sprejeta na podlagi prijave, predložene v skladu s členom 14, kadar je to ustrezno;

   (c) po potrebi informacije o uporabi avtomatiziranih sredstev pri sprejemanju odločitve, tudi kadar je bila odločitev sprejeta v zvezi z vsebino, odkrito ali opredeljeno z uporabo avtomatiziranih sredstev;

   (d) kadar se odločitev nanaša na domnevno nezakonito vsebino, sklic na uporabljeno pravno podlago in pojasnilo, zakaj informacija glede na navedeno podlago velja za nezakonito vsebino;

   (e) kadar odločitev temelji na domnevni nezdružljivosti informacije s pogoji poslovanja ponudnika, sklic na uporabljeno pogodbeno podlago in pojasnilo, zakaj informacija velja za nezdružljivo z navedeno podlago;

   (f) informacije o možnih pravnih sredstvih, ki so na voljo prejemniku storitve v zvezi z odločitvijo, zlasti prek notranjega mehanizma za obravnavo pritožb, zunajsodnega reševanja sporov in sodnega varstva.

3. Informacije, ki jih ponudniki storitev gostovanja zagotovijo v skladu s tem členom, so jasne in zlahka razumljive ter kar najbolj točne in podrobne glede na zadevne

okoliščine. Navedene informacije prejemniku storitev zlasti zagotavljajo razumno možnost učinkovite uporabe možnih pravnih sredstev iz točke (f) odstavka 2.

4. Ponudniki storitev gostovanja objavijo odločitve in obrazložitve razlogov iz odstavka 1 v javni zbirki podatkov, ki jo upravlja Komisija. Navedene informacije ne vsebujejo osebnih podatkov.

ODDELEK 3
DODATNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA SPLETNE PLATFORME

Člen 16
Izključitev mikro in malih podjetij

Ta oddelek se ne uporablja za spletne platforme, ki se štejejo za mikro ali mala podjetja v smislu Priloge k Priporočilu 2003/361/ES.

Člen 17
Notranji sistem za obravnavo pritožb

1. Spletne platforme prejemnikom storitve vsaj šest mesecev po odločitvi iz tega odstavka omogočajo dostop do učinkovitega notranjega sistema za obravnavo pritožb, v katerem je mogoče elektronsko in brezplačno vložiti pritožbe zoper naslednje odločitve, ki jih spletna platforma sprejme, ker se informacije, ki so jih zagotovili prejemniki, štejejo za nezakonito vsebino ali nezdružljive s pogoji poslovanja spletne platforme:

   (a) odločitve o odstranitvi informacij ali onemogočitvi dostopa do njih;

   (b) odločitve o začasni prekinitvi ali prenehanju zagotavljanja celotne storitve ali njenega dela prejemnikom;

   (c) odločitve o začasni onemogočitvi ali ukinitvi računa prejemnikov.

2. Spletne platforme zagotovijo, da so njihovi notranji sistemi za obravnavo pritožb zlahka dostopni, uporabniku prijazni ter omogočajo in olajšujejo predložitev dovolj natančnih in ustrezno utemeljenih pritožb.

3. Spletne platforme pravočasno, skrbno in objektivno obravnavajo pritožbe, predložene prek notranjega sistema za obravnavo pritožb. Kadar pritožba vsebuje zadostne razloge za ugotovitev, da informacije, na katere se nanaša pritožba, niso nezakonite in nezdružljive s pogoji poslovanja spletne platforme, ali informacije, ki kažejo, da ravnanje pritožnika ne upravičuje začasne prekinitve ali prenehanja storitve ali začasne onemogočitve ali ukinitve računa, spletna platforma brez nepotrebnega odlašanja razveljavi svojo odločitev iz odstavka 1.

4. Spletne platforme pritožnike brez nepotrebnega odlašanja obvestijo o odločitvi, ki jo sprejmejo v zvezi z informacijami, na katere se nanaša pritožba, ter možnosti zunajsodnega reševanja sporov iz člena 18 in o drugih razpoložljivih pravnih sredstvih.

5. Spletne platforme zagotovijo, da se odločitve iz odstavka 4 ne sprejmejo izključno na podlagi avtomatiziranih sredstev.

Člen 18
Zunajsodno reševanje sporov

1. Prejemniki storitve, na katere so naslovljene odločitve iz člena 17(1), lahko izberejo kateri koli organ za zunajsodno reševanje sporov, certificiran v skladu z odstavkom 2, za reševanje sporov v zvezi z navedenimi odločitvami, vključno s pritožbami, ki jih ni bilo mogoče rešiti z uporabo notranjega sistema za obravnavo pritožb iz navedenega člena. Spletne platforme v dobri veri sodelujejo z izbranim organom za rešitev spora, odločitev organa pa je zanje zavezujoča.

   Prvi pododstavek ne posega v pravico zadevnega prejemnika do pravnih sredstev zoper odločitev pred sodiščem v skladu s pravom, ki se uporablja.

2. Koordinator digitalnih storitev države članice, v kateri ima organ za zunajsodno reševanje sporov sedež, na zahtevo navedenega organa certificira organ, kadar ta dokaže, da izpolnjuje vse naslednje pogoje:

   (a) je nepristranski in neodvisen od spletnih platform in prejemnikov storitve, ki jo zagotavljajo spletne platforme;

   (b) ima potrebno strokovno znanje v zvezi z vprašanji, ki se pojavljajo na enem ali več posebnih področjih nezakonitih vsebin, ali v zvezi z uporabo in izvrševanjem pogojev poslovanja ene ali več vrst spletnih platform, s katerim lahko učinkovito prispeva k reševanju spora;

   (c) reševanje sporov je zlahka dostopno prek tehnologije za elektronske komunikacije;

   (d) spore lahko rešuje hitro, učinkovito in stroškovno učinkovito ter v vsaj enem uradnem jeziku Unije;

   (e) reševanje sporov poteka v skladu z jasnim in poštenim poslovnikom.

   Koordinator digitalnih storitev po potrebi v certifikatu navede specifična vprašanja, na katera se nanaša strokovno znanje organa, in uradni jezik ali jezike Unije, ki jih lahko organ uporablja za reševanje sporov, kot je določeno v točki (b) oziroma (d) prvega pododstavka.

3. Če organ pri reševanju spora odloči v korist prejemnika storitve, spletna platforma prejemniku povrne vse pristojbine in druge razumne stroške, ki jih je prejemnik plačal ali jih mora plačati v zvezi z reševanjem spora. Če organ pri reševanju spora odloči v korist spletne platforme, prejemniku ni treba povrniti pristojbin ali drugih stroškov, ki jih je spletna platforma plačala ali jih mora plačati v zvezi z reševanjem spora.

   Pristojbine, ki jih organ zaračuna za reševanje spora, so razumne in v nobenem primeru ne presegajo stroškov reševanja spora.

   Certificirani organi za zunajsodno reševanje sporov zadevnega prejemnika storitev in spletno platformo seznanijo s pristojbinami ali mehanizmi za določanje pristojbin pred začetkom reševanja spora.

4. Države članice lahko ustanovijo organe za zunajsodno reševanje sporov za namene odstavka 1 ali podpirajo dejavnosti nekaterih ali vseh organov za zunajsodno reševanje sporov, ki so jih certificirale v skladu z odstavkom 2.

Države članice zagotovijo, da njihove dejavnosti, izvedene na podlagi prvega pododstavka, ne vplivajo na zmožnost njihovih koordinatorjev digitalnih storitev, da certificirajo zadevne organe v skladu z odstavkom 2.

5. Koordinatorji digitalnih storitev Komisiji priglasijo organe za zunajsodno reševanje sporov, ki so jih certificirali v skladu z odstavkom 2, vključno s specifikacijami iz drugega pododstavka navedenega odstavka, kadar je to ustrezno. Komisija objavi seznam navedenih organov, vključno z navedenimi specifikacijami, na namenskem spletnem mestu in ga posodablja.

6. Ta člen ne posega v Direktivo 2013/11/EU niti v postopke in organe za alternativno reševanje potrošniških sporov, določene na podlagi navedene direktive.

Člen 19
Zaupanja vredni prijavitelji

1. Spletne platforme sprejmejo tehnične in organizacijske ukrepe, potrebne za zagotovitev, da se prijave, ki jih zaupanja vredni prijavitelji predložijo prek mehanizmov iz člena 14, obravnavajo, odločitve o njih pa sprejemajo prednostno in brez odlašanja.

2. Status zaupanja vrednih prijaviteljev na podlagi te uredbe podeli koordinator digitalnih storitev države članice, v kateri ima prosilec sedež, na podlagi vloge katerega koli subjekta, če prosilec dokaže, da izpolnjuje vse naslednje pogoje:

   (a) ima posebno strokovno znanje in kompetence za potrebe odkrivanja in opredelitve nezakonitih vsebin ter obveščanja o njih;

   (b) zastopa kolektivne interese in je neodvisen od vseh spletnih platform;

   (c) dejavnosti za namene predložitve prijav opravlja pravočasno, skrbno in objektivno.

3. Koordinatorji digitalnih storitev Komisiji in odboru sporočijo imena, naslove in elektronske naslove subjektov, ki so jim podelili status zaupanja vrednega prijavitelja v skladu z odstavkom 2.

4. Komisija objavi informacije iz odstavka 3 v javni zbirki podatkov, ki jo posodablja.

5. Če ima spletna platforma informacije, ki kažejo, da je zaupanja vredni prijavitelj prek mehanizmov iz člena 14 predložil pomembno število nezadostno natančnih ali neustrezno utemeljenih prijav, vključno z informacijami, zbranimi v zvezi z obravnavo pritožb v okviru notranjih sistemov za obravnavo pritožb iz člena 17(3), navedene informacije sporoči koordinatorju digitalnih storitev, ki je zadevnemu subjektu podelil status zaupanja vrednega prijavitelja, ter priloži potrebna pojasnila in dokazila.

6. Koordinator digitalnih storitev, ki je subjektu podelil status zaupanja vrednega prijavitelja, navedeni status prekliče, če po preiskavi, opravljeni na lastno pobudo ali na podlagi informacij tretjih oseb, vključno z informacijami, ki jih je predložila spletna platforma v skladu z odstavkom 5, ugotovi, da subjekt ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 2. Pred preklicem navedenega statusa da subjektu možnost, da se odzove na ugotovitve preiskave in namero o preklicu statusa zaupanja vrednega prijavitelja, ki ga ima subjekt.

7. Komisija lahko po posvetovanju z odborom izda smernice za pomoč spletnim platformam in koordinatorjem digitalnih storitev pri uporabi odstavkov 5 in 6.

Člen 20
Ukrepi proti zlorabi in zaščita pred njo

1. Spletne platforme za razumno obdobje in po izdaji predhodnega opozorila začasno prekinejo zagotavljanje svojih storitev prejemnikom storitve, ki pogosto zagotavljajo očitno nezakonite vsebine.

2. Spletne platforme za razumno obdobje in po izdaji predhodnega opozorila začasno prekinejo obravnavo prijav in pritožb, ki jih prek mehanizmov prijave in ukrepanja ter notranjih sistemov za obravnavo pritožb iz člena 14 oziroma 17 predložijo posamezniki, subjekti ali pritožniki, ki pogosto predložijo očitno neutemeljene prijave ali pritožbe.

3. Spletne platforme za vsak primer posebej ter pravočasno, skrbno in objektivno proučijo, ali je prejemnik, posameznik, subjekt ali pritožnik storil dejanje zlorabe iz odstavkov 1 in 2, pri čemer upoštevajo vsa ustrezna dejstva in okoliščine, razvidne iz razpoložljivih informacij. Navedene okoliščine vključujejo vsaj naslednje:

   (a) absolutno število očitno nezakonitih vsebin ali očitno neutemeljenih prijav ali pritožb, predloženih v minulem letu;

   (b) relativni delež zgoraj navedenega glede na skupno število zagotovljenih informacij ali predloženih prijav v minulem letu;

   (c) resnost zlorab in njihove posledice;

   (d) namero prejemnika, posameznika, subjekta ali pritožnika.

4. Spletne platforme v svojih pogojih poslovanja jasno in podrobno določijo politiko v zvezi z zlorabo iz odstavkov 1 in 2, med drugim v zvezi z dejstvi in okoliščinami, ki jih upoštevajo pri presojanju, ali določeno ravnanje pomeni zlorabo, in trajanjem začasne prekinitve.

Člen 21
Uradno obveščanje o sumih kaznivih dejanj

1. Kadar se spletna platforma seznani s kakršnimi koli informacijami, zaradi katerih nastane sum, da je bilo storjeno hudo kaznivo dejanje, ki vključuje ogrožanje življenja ali varnosti ljudi, ali da se tako kaznivo dejanje izvaja ali je verjetno, da bo storjeno, o svojem sumu nemudoma obvesti organe pregona ali pravosodne organe zadevne države članice ali držav članic ter predloži vse ustrezne informacije, ki jih ima na voljo.

2. Kadar spletna platforma ne more z razumno gotovostjo ugotoviti zadevne države članice, obvesti organe pregona države članice, v kateri ima sedež, ali države članice svojega pravnega zastopnika ali Europol.

   Za namene tega člena zadevna država članica pomeni državo članico, v kateri naj bi bilo kaznivo dejanje storjeno ali se izvaja ali je verjetno, da bo storjeno, ali državo članico, v kateri prebiva ali se nahaja domnevni storilec kaznivega dejanja, ali državo članico, v kateri prebiva ali se nahaja žrtev domnevnega kaznivega dejanja.

Člen 22
Sledljivost trgovcev

1. Kadar spletna platforma potrošnikom dovoli, da s trgovci sklepajo pogodbe na daljavo, zagotovi, da lahko trgovci uporabljajo njene storitve za promoviranje

sporočil ali ponujanje proizvodov ali storitev potrošnikom v Uniji le, če pred uporabo storitev pridobi naslednje informacije:

(a) ime, naslov, telefonsko številko in elektronski naslov trgovca;

(b) izvod identifikacijskega dokumenta trgovca ali kakršne koli druge elektronske identifikacije, kot je opredeljena v členu 3 Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[50];

(c) podatke o bančnem računu trgovca, kadar je trgovec fizična oseba;

(d) ime, naslov, telefonsko številko in elektronski naslov gospodarskega subjekta v smislu člena 3(13) in člena 4 Uredbe (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta[51] ali katerega koli ustreznega akta prava Unije;

(e) kadar je trgovec vpisan v trgovski ali podoben javni register, trgovski register, v katerega je vpisan, in številko njegovega vpisa v register ali enakovredno identifikacijsko oznako v navedenem registru;

(f) izjavo o skladnosti trgovca, s katero se zaveže, da bo ponujal le proizvode ali storitve, ki so v skladu z veljavnimi pravili prava Unije.

2. Spletna platforma si po pridobitvi navedenih informacij razumno prizadeva presoditi, ali so informacije iz točk (a), (d) in (e) odstavka 1 zanesljive, pri čemer uporabi vsako prosto dostopno uradno spletno podatkovno zbirko ali spletni vmesnik, ki ga da na voljo država članica ali Unija, ali od trgovca zahteva predložitev dokazil iz zanesljivih virov.

3. Kadar spletna platforma ugotovi, da je katera koli informacija iz odstavka 1, ki jo je predložil zadevni trgovec, netočna ali nepopolna, od trgovca zahteva, naj nemudoma ali v roku, določenem v pravu Unije in nacionalnem pravu, popravi informacijo toliko, kolikor je potrebno za zagotovitev točnosti in popolnosti vseh informacij.

Če trgovec ne popravi ali dopolni navedene informacije, spletna platforma začasno prekine zagotavljanje svoje storitve trgovcu, dokler ta ne izpolni zahteve.

4. Spletna platforma varno shrani informacije, pridobljene v skladu z odstavkoma 1 in 2, za celotno trajanje pogodbenega razmerja z zadevnim trgovcem. Nato informacije izbriše.

5. Brez poseganja v odstavek 2 platforma razkrije informacije tretjim osebam le, kadar se to zahteva v skladu s pravom, ki se uporablja, vključno z odločbami iz člena 9 in morebitnimi odločbami, ki jih pristojni organi držav članic ali Komisija izdajo zaradi opravljanja nalog na podlagi te uredbe.

6. Spletna platforma da prejemnikom storitve na voljo informacije iz točk (a), (d), (e) in (f) odstavka 1 na jasen, zlahka dostopen in razumljiv način.

7. Spletna platforma oblikuje in organizira svoj spletni vmesnik tako, da lahko trgovci izpolnijo svoje obveznosti v zvezi s predpogodbenimi informacijami in informacijami o varnosti proizvodov na podlagi prava Unije, ki se uporablja.

[50] Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES.

[51] Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

Člen 23

Obveznosti poročanja o preglednosti za ponudnike spletnih platform

1. Spletne platforme v poročila iz člena 13 poleg informacij iz navedenega člena vključijo še informacije o naslednjem:

   (a) številu sporov, predloženih organom za zunajsodno reševanje sporov iz člena 18, izidih reševanja sporov in povprečnem času, potrebnem za končanje postopkov reševanja sporov;

   (b) številu začasnih prekinitev v skladu s členom 20, pri čemer upoštevajo razliko med začasnimi prekinitvami, uvedenimi zaradi zagotovitve očitno nezakonitih vsebin, predložitve očitno neutemeljenih prijav in predložitve očitno neutemeljenih pritožb;

   (c) vsaki uporabi avtomatiziranih sredstev za moderiranje vsebin, vključno z navedbo natančnih namenov, kazalniki točnosti avtomatiziranih sredstev pri izpolnjevanju teh namenov in vsemi uporabljenimi zaščitnimi ukrepi.

2. Spletne platforme najmanj enkrat na šest mesecev objavijo informacije o povprečnih mesečnih dejavnih prejemnikih storitve v vsaki državi članici, pri čemer izračunajo povprečje v preteklem šestmesečnem obdobju v skladu z metodologijo iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 25(2).

3. Spletne platforme koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža na njegovo zahtevo sporočijo najnovejše informacije iz odstavka 2. Koordinator digitalnih storitev lahko od spletne platforme zahteva predložitev dodatnih informacij v zvezi z izračunom iz navedenega odstavka, vključno s pojasnili in utemeljitvijo v zvezi z uporabljenimi podatki. Navedene informacije ne vključujejo osebnih podatkov.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte za določitev predlog v zvezi z obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi poročil na podlagi odstavka 1.

Člen 24

Preglednost spletnega oglaševanja

Spletne platforme, ki na svojih spletnih vmesnikih prikazujejo oglase, zagotovijo, da lahko prejemniki storitve za vsak posamezni oglas, prikazan vsakemu posameznemu prejemniku, jasno, nedvoumno in v realnem času ugotovijo:

(a) da prikazane informacije pomenijo oglas;

(b) fizično ali pravno osebo, v imenu katere je oglas prikazan;

(c) smiselne informacije o glavnih parametrih, uporabljenih za določitev prejemnika, ki mu je oglas prikazan.

ODDELEK 4

DODATNE OBVEZNOSTI ZA ZELO VELIKE SPLETNE PLATFORME ZA OBVLADOVANJE SISTEMSKIH TVEGANJ

Člen 25

Zelo velike spletne platforme

1. Ta oddelek se uporablja za spletne platforme, ki svoje storitve zagotavljajo 45 milijonom povprečnih mesečnih dejavnih prejemnikov storitve v Uniji ali več, pri

čemer se to število izračuna v skladu z metodologijo, določeno v delegiranih aktih iz odstavka 3.

2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 69 za prilagoditev števila povprečnih mesečnih prejemnikov storitve v Uniji iz odstavka 1, kadar se število prebivalstva Unije poveča ali zmanjša za najmanj 5 % glede na število prebivalstva leta 2020, po prilagoditvi z delegiranim aktom pa na število prebivalstva v letu, v katerem je bil sprejet najnovejši delegirani akt. V tem primeru prilagodi število tako, da ustreza 10 % prebivalstva Unije v letu, v katerem sprejme delegirani akt, in ga zaokroži navzgor ali navzdol tako, da je število mogoče izraziti v milijonih.

3. Komisija po posvetovanju z odborom sprejme delegirane akte v skladu s členom 69, da določi specifično metodologijo za izračun števila povprečnih mesečnih dejavnih prejemnikov storitve v Uniji za potrebe odstavka 1. Metodologija določa zlasti, kako določiti število prebivalstva Unije, in merila za določitev povprečnih mesečnih dejavnih prejemnikov storitve v Uniji ob upoštevanju različnih elementov dostopnosti.

4. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža vsaj vsakih šest mesecev preveri, ali je število povprečnih mesečnih dejavnih prejemnikov storitve v Uniji, ki jih zagotavljajo spletne platforme v njegovi pristojnosti, enako številu iz odstavka 1 ali večje. Na podlagi tega preverjanja sprejme odločitev o imenovanju spletne platforme kot zelo velike spletne platforme za namene te uredbe ali o preklicu tega imenovanja, svojo odločitev pa brez nepotrebnega odlašanja sporoči zadevni spletni platformi in Komisiji.

Komisija zagotovi, da se seznam imenovanih zelo velikih spletnih platform objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in posodablja. Obveznosti iz tega oddelka se začnejo ali prenehajo uporabljati za zadevne zelo velike spletne platforme štiri mesece po navedeni objavi.

Člen 26
Ocena tveganja

1. Zelo velike spletne platforme od datuma začetka uporabe iz drugega pododstavka člena 25(4) vsaj enkrat letno opredelijo, analizirajo in ocenijo vsa znatna sistemska tveganja, nastala zaradi delovanja in uporabe njihovih storitev v Uniji. Ta ocena tveganja je specifična za njihove storitve in vključuje naslednja sistemska tveganja:

   (a) razširjanje nezakonitih vsebin prek njihovih storitev;

   (b) kakršne koli negativne vplive na uresničevanje temeljnih pravic do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, svobode izražanja in obveščanja, nediskriminacije in pravic otroka, kot so določeni v členih 7, 11, 21 in 24 Listine;

   (c) namerno manipulacijo njihovih storitev, med drugim z neavtentično uporabo ali avtomatiziranim izkoriščanjem storitve, ki ima dejanski ali predvidljiv negativen učinek na varovanje javnega zdravja, mladoletnih otrok, družbenega diskurza ali dejanske ali predvidljive učinke v zvezi z volilnimi procesi in javno varnostjo.

2. Zelo velike spletne platforme pri izvajanju ocen tveganja upoštevajo zlasti to, kako njihovi sistemi za moderiranje vsebine, priporočilni sistemi ter sistemi za izbiro in prikazovanje oglasov vplivajo na sistemska tveganja iz odstavka 1, vključno s

potencialno hitrim in obsežnim razširjanjem nezakonitih vsebin in informacij, ki so nezdružljive z njihovimi pogoji poslovanja.

Člen 27
Zmanjševanje tveganj

1. Zelo velike spletne platforme uvedejo razumne, sorazmerne in učinkovite ukrepe za zmanjševanje tveganj, prilagojene specifičnim sistemskim tveganjem, opredeljenim v skladu s členom 26. Taki ukrepi lahko po potrebi vključujejo:

   (a) prilagoditev sistemov za moderiranje vsebine ali priporočilnih sistemov, postopkov odločanja, značilnosti ali delovanja storitev ali pogojev poslovanja;

   (b) ciljno usmerjene ukrepe za omejitev prikazovanja oglasov v zvezi s storitvijo, ki jo zagotavljajo;

   (c) okrepitev notranjih postopkov ali nadzora katerih koli dejavnosti, zlasti v zvezi z odkrivanjem sistemskih tveganj;

   (d) vzpostavitev ali prilagoditev sodelovanja z zaupanja vrednimi prijavitelji v skladu s členom 19;

   (e) vzpostavitev ali prilagoditev sodelovanja z drugimi spletnimi platformami na podlagi kodeksov ravnanja in kriznih protokolov iz člena 35 oziroma 37.

2. Odbor v sodelovanju s Komisijo letno objavi celovita poročila, ki vključujejo:

   (a) opredelitev in oceno najpomembnejših in ponavljajočih se sistemskih tveganj, ki jih sporočijo zelo velike spletne platforme ali se ugotovijo na podlagi drugih virov informacij, zlasti tistih, predloženih v skladu s členoma 31 in 33;

   (b) dobre prakse za zelo velike spletne platforme za zmanjšanje ugotovljenih sistemskih tveganj.

3. Komisija lahko v sodelovanju s koordinatorji digitalnih storitev izda splošne smernice o uporabi odstavka 1 v zvezi s specifičnimi tveganji, zlasti za predstavitev dobrih praks in priporočil možnih ukrepov ob ustreznem upoštevanju njihovih morebitnih posledic za temeljne pravice vseh udeleženih strani, določene v Listini. Komisija pri pripravi navedenih smernic organizira javna posvetovanja.

Člen 28
Neodvisna revizija

1. V zvezi z zelo velikimi spletnimi platformami se na njihove stroške vsaj enkrat letno opravi revizija, da se oceni skladnost z:

   (a) obveznostmi iz poglavja III;

   (b) morebitnimi zavezami, sprejetimi v skladu s kodeksi ravnanja iz členov 35 in 36 ter kriznimi protokoli iz člena 37.

2. Revizije iz odstavka 1 opravljajo organizacije, ki:

   (a) so neodvisne od zadevnih zelo velikih spletnih platform;

   (b) imajo dokazano strokovno znanje na področju obvladovanja tveganja, tehnično usposobljenost in zmogljivost;

   (c) so dokazano objektivne in upoštevajo poklicno etiko, ki temelji zlasti na spoštovanju kodeksov ravnanja ali ustreznih standardov.

3. Organizacije, ki opravljajo revizije, za vsako revizijo pripravijo revizijsko poročilo. Poročilo je pisno in vključuje vsaj:

   (a) ime, naslov in kontaktno točko zelo velike spletne platforme, v zvezi s katero je bila opravljena revizija, ter zajeto obdobje;

   (b) ime in naslov organizacije, ki je opravila revizijo;

   (c) opis posameznih elementov, zajetih z revizijo, in uporabljene metodologije;

   (d) opis glavnih ugotovitev revizije;

   (e) revizijsko mnenje o tem, ali je zelo velika spletna platforma, v zvezi s katero je bila opravljena revizija, izpolnila obveznosti in zaveze iz odstavka 1, ki je lahko pozitivno, pozitivno s pripombami ali negativno;

   (f) kadar revizijsko mnenje ni pozitivno, operativna priporočila glede specifičnih ukrepov za zagotovitev skladnosti.

4. Zelo velike spletne platforme, ki prejmejo revizijsko poročilo, ki ni pozitivno, ustrezno upoštevajo vsa operativna priporočila, naslovljena nanje, zaradi sprejetja potrebnih ukrepov za njihovo izvedbo. V enem mesecu od prejema priporočil sprejmejo poročilo o izvedbi revizijskih priporočil, v katerem določijo navedene ukrepe. Kadar ne izvedejo operativnih priporočil, v poročilu o izvedbi revizijskih priporočil navedejo razloge za to in določijo morebitne alternativne ukrepe, ki so jih sprejele za obravnavo ugotovljenih primerov neskladnosti.

Člen 29
Priporočilni sistemi

1. Zelo velike spletne platforme, ki uporabljajo priporočilne sisteme, v pogojih poslovanja jasno, dostopno in zlahka razumljivo določijo glavne parametre, ki jih uporabljajo v svojih priporočilnih sistemih, ter morebitne možnosti, ki jih zagotavljajo prejemnikom storitve, za spremembo navedenih glavnih parametrov ali vplivanje nanje, vključno z vsaj eno možnostjo, ki ne temelji na oblikovanju profilov v smislu člena 4(4) Uredbe (EU) 2016/679.

2. Kadar je na voljo več možnosti v skladu z odstavkom 1, zelo velike spletne platforme na svojem spletnem vmesniku zagotovijo preprosto dostopno funkcijo, ki prejemniku storitve omogoča, da kadar koli izbere in spremeni prednostno možnost za vsakega od priporočilnih sistemov, ki določa relativni vrstni red prikazanih informacij.

Člen 30
Dodatna preglednost spletnega oglaševanja

1. Zelo velike spletne platforme, ki na svojih spletnih vmesnikih prikazujejo oglase, za eno leto po zadnjem prikazu oglasa na njihovih spletnih vmesnikih pripravijo in prek svojih vmesnikov za aplikacijsko programiranje v odložišču javno objavijo informacije iz odstavka 2. Poleg tega zagotovijo, da odložišče ne vsebuje osebnih podatkov prejemnikov storitve, ki jim je bil ali bi jim lahko bil oglas prikazan.

2. Odložišče vsebuje vsaj naslednje informacije:

   (a) vsebino oglasa;

   (b) fizično ali pravno osebo, v imenu katere je oglas prikazan;

   (c) obdobje, v katerem je bil oglas prikazan;

(d) informacije o tem, ali je bil oglas predviden za prikaz eni ali več posebnim skupinam prejemnikov storitve, in če je bil, glavne parametre, uporabljene v ta namen;

(e) skupno število doseženih prejemnikov storitve, po potrebi pa tudi skupna števila za skupino ali skupine prejemnikov, na katere je bil oglas ciljno usmerjen.

Člen 31
Dostop do podatkov in nadzor nad njimi

1. Zelo velike spletne platforme koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisiji na obrazloženo zahtevo in v razumnem roku, določenem v zahtevi, zagotovijo dostop do podatkov, potrebnih za spremljanje in oceno skladnosti s to uredbo. Navedeni koordinator digitalnih storitev in Komisija uporabljata navedene podatke le za ta namen.

2. Zelo velike spletne platforme na obrazloženo zahtevo koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisije v razumnem roku, določenem v zahtevi, zagotovijo dostop do podatkov preverjenim raziskovalcem, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 4 tega člena, izključno za izvajanje raziskav, ki prispevajo k opredelitvi in razumevanju sistemskih tveganj, kot so opredeljena v členu 26(1).

3. Zelo velike spletne platforme zagotovijo dostop do podatkov v skladu z odstavkoma 1 in 2 prek spletnih podatkovnih zbirk ali vmesnikov za aplikacijsko programiranje, kakor je ustrezno.

4. Da bi raziskovalci veljali za preverjene, morajo biti povezani z akademskimi ustanovami, neodvisni od komercialnih interesov, imeti dokazano strokovno znanje na področjih v zvezi s tveganji, ki se preiskujejo, ali povezanimi raziskovalnimi metodologijami, se zavezati, da bodo upoštevali specifične zahteve glede varnosti in zaupnosti podatkov, ki ustrezajo posamezni zahtevi, ter jih biti sposobni upoštevati.

5. Komisija po posvetovanju z odborom sprejme delegirane akte za določitev tehničnih pogojev, pod katerimi si morajo zelo velike spletne platforme izmenjevati podatke v skladu z odstavkoma 1 in 2, ter namene, za katere se lahko podatki uporabljajo. Navedeni delegirani akti določajo specifične pogoje, pod katerimi se lahko podatki izmenjujejo s preverjenimi raziskovalci v skladu z Uredbo (EU) 2016/679, ob upoštevanju pravic in interesov zadevnih zelo velikih spletnih platform in prejemnikov storitve, vključno z varstvom zaupnih informacij, zlasti poslovnih skrivnosti, ter ohranjanjem varnosti storitve.

6. Zelo velika spletna platforma lahko v 15 dneh od prejema zahteve iz odstavkov 1 in 2 od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisije, kakor je ustrezno, zahteva, da spremeni zahtevo, če meni, da iz enega od naslednjih razlogov ne more zagotoviti dostopa do zahtevanih podatkov:

   (a) nima dostopa do podatkov;

   (b) zagotovitev dostopa do podatkov bo povzročila precejšnje ranljivosti glede varnosti njene storitve ali varstva zaupnih informacij, zlasti poslovnih skrivnosti.

7. Zahteve za spremembo v skladu s točko (b) odstavka 6 vsebujejo predloge enega ali več alternativnih načinov zagotovitve dostopa do zahtevanih podatkov ali drugih podatkov, ki so ustrezni in zadostni za namen zahteve.

Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisija v 15 dneh sprejme odločitev o zahtevi za spremembo ter jo sporoči zelo veliki spletni platformi, po potrebi skupaj s spremenjeno zahtevo in novim rokom za njeno izpolnitev.

Člen 32

Odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi

1. Zelo velike spletne platforme imenujejo eno ali več odgovornih oseb za zagotavljanje skladnosti s predpisi, ki so pristojne za spremljanje njihove skladnosti s to uredbo.

2. Zelo velike spletne platforme za odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi imenujejo le osebe, ki imajo poklicne kvalifikacije, znanje, izkušnje in sposobnosti, potrebne za izpolnjevanje nalog iz odstavka 3. Odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi so lahko člani osebja zadevne zelo velike spletne platforme ali izpolnjujejo navedene naloge na podlagi pogodbe, sklenjene z zadevno zelo veliko spletno platformo.

3. Odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi opravljajo naslednje naloge:

   (a) sodelujejo s koordinatorjem digitalnih storitev v državi sedeža ali Komisijo za potrebe te uredbe;

   (b) organizirajo in nadzorujejo dejavnosti zelo velike spletne platforme v zvezi z neodvisno revizijo na podlagi člena 28;

   (c) obveščajo vodstvo in zaposlene pri zelo veliki spletni platformi o ustreznih obveznostih na podlagi te uredbe ter jim svetujejo o teh obveznostih;

   (d) spremljajo skladnost zelo velike spletne platforme z obveznostmi, ki jih ima na podlagi te uredbe.

4. Zelo velike spletne platforme sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da lahko odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi neodvisno opravljajo svoje naloge.

5. Zelo velike spletne platforme koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in Komisiji sporočijo ime in kontaktne podatke odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi.

6. Zelo velike spletne platforme podpirajo odgovorno osebo za zagotavljanje skladnosti s predpisi pri opravljanju njenih nalog in ji zagotovijo vire, ki jih potrebuje za ustrezno opravljanje nalog. Odgovorna oseba za zagotavljanje skladnosti s predpisi neposredno poroča najvišji upravni ravni platforme.

Člen 33

Obveznosti poročanja o preglednosti za zelo velike spletne platforme

1. Zelo velike spletne platforme objavijo poročila iz člena 13 v šestih mesecih od datuma začetka uporabe iz člena 25(4), nato pa vsakih šest mesecev.

2. Zelo velike spletne platforme poleg poročil iz člena 13 vsaj enkrat letno in v 30 dneh od sprejetja poročila o izvedbi revizijskih priporočil iz člena 28(4) javno objavijo, koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in Komisiji pa pošljejo:

   (a) poročilo o rezultatih ocene tveganja v skladu s členom 26;

   (b) povezane ukrepe za zmanjšanje tveganja, opredeljene in izvedene v skladu s členom 27;

(c) revizijsko poročilo iz člena 28(3);

(d) poročilo o izvedbi revizijskih priporočil iz člena 28(4).

3. Kadar zelo velika spletna platforma meni, da lahko objava informacij v skladu z odstavkom 2 povzroči razkritje zaupnih informacij navedene platforme ali prejemnikov storitve ali precejšnje ranljivosti za varnost storitve platforme, ogrozi javno varnost ali škoduje prejemnikom, lahko take informacije odstrani iz poročil. V tem primeru koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža in Komisiji pošlje popolna poročila in priloži obrazložitev razlogov za odstranitev informacij iz javnih poročil.

ODDELEK 5
DRUGE DOLOČBE V ZVEZI Z OBVEZNOSTMI GLEDE POTREBNE SKRBNOSTI

Člen 34
Standardi

1. Komisija podpira in spodbuja razvoj in izvedbo prostovoljnih industrijskih standardov, ki jih ustrezni evropski in mednarodni organi za standardizacijo določijo vsaj za:

(a) elektronsko predložitev prijav na podlagi člena 14;

(b) elektronsko predložitev prijav zaupanja vrednih prijaviteljev na podlagi člena 19, tudi prek vmesnikov za aplikacijsko programiranje;

(c) specifične vmesnike, vključno z vmesniki za aplikacijsko programiranje, za olajšanje izpolnjevanja obveznosti iz členov 30 in 31;

(d) revizijo zelo velikih spletnih platform v skladu s členom 28;

(e) interoperabilnost odložišč oglasov iz člena 30(2);

(f) prenos podatkov med posredniki oglaševanja v podporo obveznostim glede preglednosti v skladu s točkama (b) in (c) člena 24.

2. Komisija podpira posodobitev standardov glede na tehnološki razvoj in ravnanje zadevnih prejemnikov storitve.

Člen 35
Kodeksi ravnanja

1. Komisija in odbor spodbujata in olajšujeta pripravo kodeksov ravnanja na ravni Unije v podporo ustrezni uporabi te uredbe, predvsem ob upoštevanju specifičnih izzivov pri spopadanju z različnimi vrstami nezakonitih vsebin in sistemskih tveganj ter v skladu s pravom Unije, zlasti o konkurenci in varstvu osebnih podatkov.

2. Kadar se pojavi znatno sistemsko tveganje v smislu člena 26(1), ki se nanaša na več zelo velikih spletnih platform, lahko Komisija povabi zadevne zelo velike spletne platforme, druge zelo velike spletne platforme, druge spletne platforme in druge ponudnike posredniških storitev, kakor je ustrezno, pa tudi organizacije civilne družbe in druge zainteresirane strani k sodelovanju pri pripravi kodeksov ravnanja, med drugim z določitvijo zavez za sprejemanje specifičnih ukrepov za zmanjšanje tveganja ter okvira za redno poročanje o vseh sprejetih ukrepih in njihovih rezultatih.

3. Komisija in odbor si pri izvajanju odstavkov 1 in 2 prizadevata zagotoviti, da se v kodeksih ravnanja jasno določijo njihovi cilji, navedejo ključni kazalniki uspešnosti

za merjenje izpolnjevanja navedenih ciljev ter ustrezno upoštevajo potrebe in interesi vseh zainteresiranih strani na ravni Unije, vključno z državljani. Poleg tega si prizadevata zagotoviti, da udeleženci redno poročajo Komisiji in zadevnim koordinatorjem digitalnih storitev v državi sedeža o vseh sprejetih ukrepih in njihovih rezultatih, izmerjenih na podlagi navedenih ključnih kazalnikov uspešnosti.

4. Komisija in odbor ocenita, ali kodeksi ravnanja izpolnjujejo namene iz odstavkov 1 in 3, ter redno spremljata in ovrednotita izpolnjevanje njihovih ciljev. Svoje sklepne ugotovitve objavita.

5. Odbor redno spremlja in ovrednoti izpolnjevanje ciljev kodeksov ravnanja ob upoštevanju ključnih kazalnikov uspešnosti, navedenih v kodeksih.

Člen 36
Kodeksi ravnanja za spletno oglaševanje

1. Komisija spodbuja in olajšuje pripravo kodeksov ravnanja na ravni Unije med spletnimi platformami in drugimi ustreznimi ponudniki storitev, kot so ponudniki storitev posredovanja spletnega oglaševanja ali organizacije, ki zastopajo prejemnike storitve, in organizacijami civilne družbe ali ustreznimi organi za podporo dodatni preglednosti pri spletnem oglaševanju, ki presega zahteve členov 24 in 30.

2. Komisija si prizadeva zagotoviti, da so kodeksi ravnanja namenjeni učinkovitemu prenosu informacij ob polnem upoštevanju pravic in interesov vseh udeleženih strani ter konkurenčnemu, preglednemu in pravičnemu okolju spletnega oglaševanja v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, zlasti o konkurenci in varstvu osebnih podatkov. Komisija si prizadeva zagotoviti, da se s kodeksi ravnanja obravnavata vsaj:

   (a) prenos informacij, ki jih hranijo ponudniki posredovanja spletnega oglaševanja, prejemnikom storitve v zvezi z zahtevami iz točk (b) in (c) člena 24;

   (b) prenos informacij, ki jih hranijo ponudniki posredovanja spletnega oglaševanja, v odložišča v skladu s členom 30.

3. Komisija spodbuja razvoj kodeksov ravnanja v enem letu po datumu začetka uporabe te uredbe in začetek njihove uporabe najpozneje šest mesecev za tem.

Člen 37
Krizni protokoli

1. Odbor lahko Komisiji priporoči, naj v skladu z odstavki 2, 3 in 4 začne pripravo kriznih protokolov za obravnavo kriz, strogo omejenih na izredne okoliščine, ki vplivajo na javno varnost ali javno zdravje.

2. Komisija spodbuja in olajšuje sodelovanje zelo velikih spletnih platform, po potrebi pa tudi drugih spletnih platform pri pripravi, preskušanju in uporabi navedenih kriznih protokolov, ki vključujejo enega ali več naslednjih ukrepov:

   (a) prikazovanje pomembnih informacij o krizi, ki jih zagotovijo organi držav članic ali se zagotovijo na ravni Unije;

   (b) zagotavljanje, da je kontaktna točka iz člena 10 pristojna za krizno upravljanje;

   (c) prilagoditev virov, namenjenih izpolnjevanju obveznosti iz členov 14, 17, 19, 20 in 27, potrebam, nastalim zaradi krize, kadar je potrebno.

3. Po potrebi lahko Komisija v pripravo in preskušanje kriznih protokolov ter nadzor nad njihovo uporabo vključi organe držav članic ter organe, urade in agencije Unije. Kadar je potrebno in ustrezno, lahko Komisija v pripravo kriznih protokolov vključi tudi organizacije civilne družbe ali druge ustrezne organizacije.

4. Komisija si prizadeva zagotoviti, da krizni protokoli jasno določajo vse od naslednjega:

   (a) specifične parametre za opredelitev specifične izredne okoliščine, ki naj bi se obravnavala s kriznim protokolom, in njegove cilje;

   (b) vlogo vsakega udeleženca in ukrepe, ki jih mora vzpostaviti pri pripravah in ob začetku izvajanja kriznega protokola;

   (c) jasen postopek za določitev, kdaj je treba začeti izvajati krizni protokol;

   (d) jasen postopek za določitev obdobja, v katerem je treba sprejeti ukrepe, potrebne ob začetku izvajanja kriznega protokola, ki je strogo omejeno na to, kar je potrebno za obravnavo zadevnih izrednih okoliščin;

   (e) zaščitne ukrepe za obravnavo morebitnih negativnih vplivov na uresničevanje temeljnih pravic iz Listine, zlasti svobode izražanja in obveščanja ter pravice do nediskriminacije;

   (f) postopek za javno poročanje o vseh sprejetih ukrepih, njihovem trajanju in rezultatih po koncu krize.

5. Če Komisija meni, da krizni protokol ne zagotavlja učinkovite obravnave krize ali varovanja uresničevanja temeljnih pravic iz točke (e) odstavka 4, lahko od udeležencev zahteva, naj revidirajo krizni protokol, tudi s sprejetjem dodatnih ukrepov.

Poglavje IV
Izvajanje, sodelovanje, sankcije in izvrševanje

ODDELEK 1
PRISTOJNI ORGANI IN NACIONALNI KOORDINATORJI DIGITALNIH STORITEV

Člen 38
Pristojni organi in koordinatorji digitalnih storitev

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov, ki so odgovorni za uporabo in izvrševanje te uredbe (v nadaljnjem besedilu: pristojni organi).

2. Države članice enega od pristojnih organov imenujejo za svojega koordinatorja digitalnih storitev. Koordinator digitalnih storitev je pristojen za vse zadeve v zvezi z uporabo in izvrševanjem te uredbe v državi članici, razen če ni zadevna država članica nekaterih specifičnih nalog ali sektorjev dodelila drugim pristojnim organom. Vsekakor je koordinator digitalnih storitev pristojen za zagotavljanje usklajevanja na nacionalni ravni v zvezi z navedenimi zadevami ter za prispevanje k učinkoviti in dosledni uporabi in izvrševanju te uredbe po vsej Uniji.

   V ta namen koordinatorji digitalnih storitev sodelujejo med sabo, z drugimi nacionalnimi pristojnimi organi, odborom in Komisijo, in to brez poseganja v možnost držav članic, da določijo redne izmenjave stališč z drugimi organi, kadar je

to ustrezno za opravljanje nalog navedenih drugih organov in koordinatorja digitalnih storitev.

Kadar država članica poleg koordinatorja digitalnih storitev imenuje več pristojnih organov, zagotovi, da so naloge navedenih organov in koordinatorja digitalnih storitev jasno opredeljene ter da pri njihovem opravljanju tesno in učinkovito sodelujejo. Zadevna država članica Komisiji in odboru sporoči imena drugih pristojnih organov in njihove naloge.

3. Države članice imenujejo koordinatorje digitalnih storitev v dveh mesecih od datuma začetka veljavnosti te uredbe.

Države članice javno objavijo, Komisiji in odboru pa sporočijo ime svojega pristojnega organa, imenovanega za koordinatorja digitalnih storitev, ter informacije o tem, kako je mogoče vzpostaviti stik z njim.

4. Zahteve iz členov 39, 40 in 41, ki se uporabljajo za koordinatorje digitalnih storitev, se uporabljajo tudi za vse druge pristojne organe, ki jih države članice imenujejo v skladu z odstavkom 1.

Člen 39
Zahteve za koordinatorje digitalnih storitev

1. Države članice zagotovijo, da njihovi koordinatorji digitalnih storitev nepristransko, pregledno in pravočasno opravljajo naloge na podlagi te uredbe. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi koordinatorji digitalnih storitev ustrezne tehnične, finančne in človeške vire za opravljanje svojih nalog.

2. Koordinatorji digitalnih storitev pri opravljanju svojih nalog in izvajanju pooblastil v skladu s to uredbo ravnajo popolnoma neodvisno. Niso izpostavljeni neposrednemu ali posrednemu zunanjemu vplivu niti ne zahtevajo ali sprejemajo navodil drugih javnih organov ali zasebnih subjektov.

3. Odstavek 2 ne vpliva na naloge koordinatorjev digitalnih storitev v sistemu nadzora in izvrševanja, določenem v tej uredbi, ter na sodelovanje z drugimi pristojnimi organi v skladu s členom 38(2). Odstavek 2 ne preprečuje nadzora zadevnih organov v skladu z nacionalnim ustavnim pravom.

Člen 40
Pristojnost

1. Za namene poglavij III in IV te uredbe je pristojna država članica, v kateri je glavni sedež ponudnika posredniških storitev.

2. Za namene poglavij III in IV se šteje, da je za ponudnika posredniških storitev, ki nima sedeža v Uniji, vendar ponuja storitve v njej, pristojna država članica, v kateri prebiva ali ima sedež njegov pravni zastopnik.

3. Kadar ponudnik posredniških storitev ne imenuje pravnega zastopnika v skladu s členom 11, so za namene poglavij III in IV pristojne vse države članice. Kadar se država članica odloči izvajati svojo pristojnost na podlagi tega odstavka, o tem obvesti vse druge države članice in zagotovi spoštovanje načela *ne bis in idem*.

4. Odstavki 1, 2 in 3 ne vplivajo na drugi pododstavek člena 50(4) in drugi pododstavek člena 51(2) ter naloge in pooblastila Komisije na podlagi oddelka 3.

Člen 41
Pooblastila koordinatorjev digitalnih storitev

1. Kadar je to potrebno za opravljanje njihovih nalog, imajo koordinatorji digitalnih storitev vsaj naslednja pooblastila za preiskovanje v zvezi z ravnanjem ponudnikov posredniških storitev v pristojnosti zadevne države članice:

   (a) pooblastilo, da od navedenih ponudnikov in vseh drugih oseb, ki delujejo za namene, povezane z njihovo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo ter za katere se lahko razumno domneva, da so seznanjene z informacijami v zvezi z domnevno kršitvijo te uredbe, vključno z organizacijami, ki izvajajo revizije iz člena 28 in člena 50(3), zahtevajo, da v razumnem obdobju predložijo take informacije;

   (b) pooblastilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, in sicer v vseh prostorih, ki jih navedeni ponudniki ali osebe uporabljajo za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo, ali pooblastilo, da to zahtevajo od drugih javnih organov, za proučitev, zaseg, odvzem ali pridobitev izvodov informacij v zvezi z domnevno kršitvijo v kakršni koli obliki, in to ne glede na pomnilniški medij;

   (c) pooblastilo, da od katerega koli člana osebja ali predstavnika navedenih ponudnikov ali oseb zahtevajo pojasnila glede kakršnih koli informacij v zvezi z domnevno kršitvijo in zabeležijo odgovore.

2. Kadar je to potrebno za opravljanje njihovih nalog, imajo koordinatorji digitalnih storitev vsaj naslednja izvršilna pooblastila v zvezi s ponudniki posredniških storitev v pristojnosti zadevne države članice:

   (a) pooblastilo, da sprejmejo zaveze navedenih ponudnikov v zvezi z njihovo skladnostjo s to uredbo in da take zaveze določijo za zavezujoče;

   (b) pooblastilo, da odredijo prenehanje kršitev in po potrebi naložijo popravne ukrepe, sorazmerne s kršitvijo in potrebne za učinkovito ustavitev kršitve;

   (c) pooblastilo, da v skladu s členom 42 naložijo globe za neskladnost s to uredbo, vključno z neizpolnitvijo morebitnih odločb, izdanih v skladu z odstavkom 1;

   (d) pooblastilo, da v skladu s členom 42 naložijo periodično denarno kazen za zagotovitev ustavitve kršitve v skladu z odločbo, izdano na podlagi točke (b) tega odstavka, ali za neizpolnitev morebitnih odločb, izdanih v skladu z odstavkom 1;

   (e) pooblastilo za sprejetje začasnih ukrepov za preprečitev nevarnosti resne škode.

   Kar zadeva točki (c) in (d) prvega pododstavka, imajo koordinatorji digitalnih storitev izvršilna pooblastila iz navedenih točk tudi v zvezi z drugimi osebami iz odstavka 1 v primeru neizpolnjevanja odločb, ki so bile tem osebam izdane v skladu z navedenim odstavkom. Ta izvršilna pooblastila izvajajo šele po tem, ko navedenim drugim osebam pravočasno predložijo vse ustrezne informacije v zvezi s takimi odločbami, vključno z veljavnim rokom, globami ali periodičnimi plačili, ki se lahko naložijo za neizpolnitev, ter možnimi pravnimi sredstvi.

3. Kadar je to potrebno za opravljanje njihovih nalog, imajo koordinatorji digitalnih storitev tudi pooblastilo za sprejemanje naslednjih ukrepov v zvezi s ponudniki posredniških storitev v pristojnosti zadevne države članice, če so bila vsa druga

pooblastila za zagotovitev prenehanja kršitve na podlagi tega člena izčrpana, vendar kršitev ni bila odpravljena in povzroča resno škodo, ki je ni mogoče preprečiti z izvajanjem drugih pooblastil na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava:

(a) zahtevajo lahko, da organ vodenja ponudnikov v razumnem obdobju prouči razmere, sprejme in predloži akcijski načrt, ki določa ukrepe, potrebne za ustavitev kršitve, zagotovi, da ponudnik sprejme navedene ukrepe, ter poroča o sprejetih ukrepih;

(b) kadar koordinator digitalnih storitev meni, da ponudnik ni ustrezno izpolnil zahtev iz prve točke, da kršitev ni bila odpravljena in povzroča resno škodo ter vključuje hudo kaznivo dejanje z ogrožanjem življenja ali varnosti oseb, od pristojnega pravosodnega organa navedene države članice zahteva, naj odredi začasno omejitev dostopa prejemnikov storitve, na katere se nanaša kršitev, če to ni tehnično izvedljivo, pa do spletnega vmesnika ponudnika posredniških storitev, na katerem je prišlo do kršitve.

Če koordinator digitalnih storitev ne ravna na zahtevo Komisije iz člena 65, pred predložitvijo zahteve iz točke (b) prvega pododstavka povabi zainteresirane strani, da v roku, ki ni krajši od dveh tednov, predložijo pisne pripombe, pri čemer opiše ukrepe, ki jih namerava zahtevati, in opredeli predvidenega naslovnika ali naslovnike ukrepov. Ponudnik, predvideni naslovnik ali naslovniki in vse druge tretje osebe, ki dokažejo zakoniti interes, imajo pravico sodelovati v postopku pred pristojnim pravosodnim organom. Vsak odrejeni ukrep je sorazmeren glede na naravo, resnost, ponavljanje in trajanje kršitve ter ne povzroča neupravičenega omejevanja dostopa zadevnih prejemnikov storitve do zakonitih informacij.

Omejitev velja štiri tedne, pri čemer lahko pristojni pravosodni organ s svojo odločbo koordinatorju digitalnih storitev dovoli, da to obdobje podaljša za enaka obdobja, in določi največje število podaljšanj. Koordinator digitalnih storitev podaljša obdobje le, kadar ob upoštevanju pravic in interesov vseh strani, na katere vpliva omejitev, ter vseh ustreznih okoliščin, vključno z vsemi morebitnimi informacijami, ki mu jih zagotovijo ponudnik, naslovnik ali naslovniki in vse druge tretje osebe, ki so dokazale zakoniti interes, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) ponudnik ni sprejel ukrepov, potrebnih za ustavitev kršitve;

(b) glede na število prizadetih prejemnikov ter morebitni obstoj ustreznih in preprosto dostopnih alternativ začasna omejitev ne povzroča neupravičenega omejevanja dostopa prejemnikov storitve do zakonitih informacij.

Kadar koordinator digitalnih storitev meni, da sta navedena pogoja izpolnjena, obdobja pa v skladu s tretjim pododstavkom ne more dodatno podaljšati, pristojnemu pravosodnemu organu predloži novo zahtevo iz točke (b) prvega pododstavka.

4. Pooblastila iz odstavkov 1, 2 in 3 ne posegajo v oddelek 3.

5. Ukrepi, ki jih koordinatorji digitalnih storitev sprejmejo pri izvajanju svojih pooblastil iz odstavkov 1, 2 in 3, so učinkoviti, odvračilni in sorazmerni, pri njih pa se upoštevajo zlasti narava, resnost, ponavljanje in trajanje kršitve ali domnevne kršitve, na katero se nanašajo, po potrebi pa tudi ekonomska, tehnična in operativna zmogljivost zadevnega ponudnika posredniških storitev.

6. Države članice zagotovijo, da za vsako izvajanje pooblastil na podlagi odstavkov 1, 2 in 3 veljajo ustrezni zaščitni ukrepi, določeni v nacionalnem pravu, ki se uporablja, v skladu z Listino in splošnimi načeli prava Unije. Zlasti se navedeni ukrepi sprejmejo

le v skladu s pravico do spoštovanja zasebnega življenja in pravico do obrambe, vključno s pravico do izjave in dostopa do spisa, ter ob upoštevanju pravice vseh prizadetih strani do učinkovitega pravnega sredstva.

Člen 42
Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe s strani ponudnikov posredniških storitev v njihovi pristojnosti, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo v skladu s členom 41.

2. Kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh pravilih in ukrepih ter jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

3. Države članice zagotovijo, da najvišji znesek kazni, naloženih za neizpolnjevanje obveznosti iz te uredbe, ne presega 6 % letnih prihodkov ali prometa zadevnega ponudnika posredniških storitev. Kazni za predložitev nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij ali opustitev odgovora ali popravka nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij ter zavrnitev privolitve v inšpekcijski pregled na kraju samem ne presegajo 1 % letnih prihodkov ali prometa zadevnega ponudnika.

4. Države članice zagotovijo, da najvišji znesek periodične denarne kazni ne presega 5 % povprečnega dnevnega prometa zadevnega ponudnika posredniških storitev v predhodnem poslovnem letu na dan in se izračunajo od datuma, navedenega v zadevnem sklepu.

Člen 43
Pravica do vložitve pritožbe

Prejemniki storitve imajo pravico, da pri koordinatorju digitalnih storitev države članice prebivališča ali sedeža prejemnika vložijo pritožbo zaradi domnevne kršitve te uredbe zoper ponudnike posredniških storitev. Koordinator digitalnih storitev oceni pritožbo in jo po potrebi pošlje koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža. Kadar je za pritožbo pristojen drug pristojni organ v državi članici, koordinator digitalnih storitev, ki je prejel pritožbo, pošlje pritožbo navedenemu organu.

Člen 44
Poročila o dejavnostih

1. Koordinatorji digitalnih storitev pripravijo letno poročilo o svojih dejavnostih na podlagi te uredbe. Letna poročila javno objavijo ter predložijo Komisiji in odboru.

2. Letno poročilo vključuje vsaj naslednje informacije:

   (a) število in predmet odločb za ukrepanje zoper nezakonito vsebino in odločb za zagotovitev informacij, ki jih v skladu s členoma 8 in 9 izda kateri koli nacionalni pravosodni ali upravni organ države članice zadevnega koordinatorja digitalnih storitev;

   (b) učinke navedenih odločb, kot se sporočijo koordinatorju digitalnih storitev v skladu s členoma 8 in 9.

3. Kadar je država članica v skladu s členom 38 imenovala več pristojnih organov, zagotovi, da koordinator digitalnih storitev pripravi enotno poročilo, ki zajema

dejavnosti vseh pristojnih organov, ter da mu drugi zadevni pristojni organi zagotovijo vse ustrezne informacije in potrebno podporo.

Člen 45
Čezmejno sodelovanje med koordinatorji digitalnih storitev

1. Kadar koordinator digitalnih storitev utemeljeno sumi, da je ponudnik posredniških storitev, ki ni v pristojnosti zadevne države članice, kršil to uredbo, od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža zahteva, naj oceni zadevo ter sprejme preiskovalne in izvršilne ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti s to uredbo.

   Kadar odbor utemeljeno sumi, da je ponudnik posredniških storitev kršil to uredbo tako, da so vključene vsaj tri države članice, lahko priporoči, naj koordinator digitalnih storitev v državi sedeža oceni zadevo ter sprejme preiskovalne in izvršilne ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnost s to uredbo.

2. Zahteva ali priporočilo na podlagi odstavka 1 vključuje vsaj:

   (a) kontaktno točko zadevnega ponudnika posredniških storitev, kot je določena v členu 10;

   (b) opis ustreznih dejstev, zadevnih določb te uredbe in razlogov, zakaj je koordinator digitalnih storitev poslal zahtevo oziroma zakaj odbor sumi, da je ponudnik kršil to uredbo;

   (c) vse druge informacije, za katere koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, ali odbor meni, da so pomembne, po potrebi tudi informacije, zbrane na lastno pobudo, ali predloge specifičnih preiskovalnih ali izvršilnih ukrepov, ki bi jih bilo treba sprejeti, vključno z začasnimi ukrepi.

3. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža v največji možni meri upošteva zahtevo ali priporočilo na podlagi odstavka 1. Kadar meni, da nima zadostnih informacij za ukrepanje na podlagi zahteve ali priporočila, in utemeljeno meni, da bi lahko koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, ali odbor zagotovil dodatne informacij, jih lahko zahteva. Rok iz odstavka 4 se prekine do predložitve navedenih dodatnih informacij.

4. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa najpozneje v dveh mesecih od prejema zahteve ali priporočila koordinatorju digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, ali odboru sporoči svojo oceno domnevne kršitve ali oceno morebitnega drugega pristojnega organa v skladu z nacionalnim pravom, kadar je to ustrezno, ter pojasnilo vseh povezanih preiskovalnih ali izvršilnih ukrepov, sprejetih ali načrtovanih za zagotovitev skladnosti s to uredbo.

5. Kadar koordinator digitalnih storitev, ki je poslal zahtevo, ali, če je ustrezno, odbor ne prejme odgovora v roku iz odstavka 4 ali se ne strinja z oceno koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža, lahko zadevo predloži Komisiji skupaj z vsemi ustreznimi informacijami. Navedene informacije vključujejo vsaj zahtevo ali priporočilo, poslano koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža, vse dodatne informacije, zagotovljene v skladu z odstavkom 3, in sporočilo iz odstavka 4.

6. Komisija oceni zadevo v treh mesecih od njene predložitve v skladu z odstavkom 5 ter po posvetovanju s koordinatorjem digitalnih storitev v državi sedeža in odborom, razen če ta ni sam predložil zadeve.

7. Kadar Komisija v skladu z odstavkom 6 ugotovi, da so ocena ali preiskovalni ali izvršilni ukrepi, sprejeti ali načrtovani v skladu z odstavkom 4, nezdružljivi s to uredbo, od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža zahteva, naj dodatno oceni zadevo in sprejme potrebne preiskovalne ali izvršilne ukrepe za zagotovitev skladnosti s to uredbo ter jo obvesti o sprejetih ukrepih v dveh mesecih od navedene zahteve.

Člen 46
Skupne preiskave in zahteve za posredovanje Komisije

1. Koordinatorji digitalnih storitev lahko sodelujejo pri skupnih preiskavah, ki se lahko usklajujejo ob podpori odbora, v zvezi z zadevami, zajetimi s to uredbo in povezanimi s ponudniki posredniških storitev, ki opravljajo dejavnosti v več državah članicah.

   Take skupne preiskave ne posegajo v naloge in pooblastila sodelujočih koordinatorjev digitalnih storitev niti v zahteve, ki se uporabljajo za izvajanje navedenih nalog in pooblastil iz te uredbe. Sodelujoči koordinatorji digitalnih storitev dajo rezultate skupnih preiskav na voljo drugim koordinatorjem digitalnih storitev, Komisiji in odboru prek sistema iz člena 67 za izpolnjevanje njihovih nalog na podlagi te uredbe.

2. Kadar koordinator digitalnih storitev v državi sedeža utemeljeno sumi, da je zelo velika spletna platforma kršila to uredbo, lahko od Komisije zahteva, da v skladu z oddelkom 3 sprejme preiskovalne in izvršilne ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti s to uredbo. Taka zahteva vsebuje vse informacije iz člena 45(2) in razloge za zahtevo po posredovanju Komisije.

ODDELEK 2
EVROPSKI ODBOR ZA DIGITALNE STORITVE

Člen 47
Evropski odbor za digitalne storitve

1. Ustanovi se neodvisna svetovalna skupina koordinatorjev digitalnih storitev za nadzor nad ponudniki posredniških storitev, imenovana Evropski odbor za digitalne storitve (v nadaljnjem besedilu: odbor).

2. Odbor svetuje koordinatorjem digitalnih storitev in Komisiji v skladu s to uredbo za izpolnjevanje naslednjih ciljev:

   (a) prispevati k dosledni uporabi te uredbe ter učinkovitemu sodelovanju koordinatorjev digitalnih storitev in Komisije v zvezi z zadevami, zajetimi s to uredbo;

   (b) usklajevati smernice in analize, ki jih pripravijo Komisija, koordinatorji digitalnih storitev in drugi pristojni organi v zvezi z vprašanji, ki se pojavijo na celotnem notranjem trgu v zvezi z zadevami, zajetimi s to uredbo, ter prispevati k navedenim smernicam in analizam;

   (c) podpirati koordinatorje digitalnih storitev in Komisijo pri nadzorovanju zelo velikih spletnih platform.

Člen 48
Struktura odbora

1. Odbor sestavljajo koordinatorji digitalnih storitev, ki jih zastopajo uradniki na visoki ravni. Kadar to določa nacionalno pravo, v odboru poleg koordinatorjev digitalnih storitev sodelujejo še drugi pristojni organi s specifičnimi operativnimi odgovornostmi za uporabo in izvrševanje te uredbe. Na sestanke se lahko povabijo drugi nacionalni organi, kadar so vprašanja, o katerih se razpravlja, pomembna zanje.

2. Vsaka država članica ima en glas. Komisija nima glasovalnih pravic.

   Odbor sprejme akte z navadno večino.

3. Odboru predseduje Komisija. Komisija skliče sestanke in pripravi dnevni red v skladu z nalogami odbora na podlagi te uredbe in v skladu s poslovnikom.

4. Komisija zagotavlja upravno in analitično podporo dejavnostim odbora v skladu s to uredbo.

5. Odbor lahko na sestanke povabi strokovnjake in opazovalce ter sodeluje z drugimi organi, uradi, agencijami in svetovalnimi skupinami Unije, po potrebi pa tudi z zunanjimi strokovnjaki. Odbor javno objavi rezultate tega sodelovanja.

6. Odbor sprejme svoj poslovnik po soglasju Komisije.

Člen 49
Naloge odbora

1. Kadar je potrebno za izpolnjevanje ciljev iz člena 47(2), odbor zlasti:

   (a) podpira usklajevanje skupnih preiskav;

   (b) podpira pristojne organe pri analizi poročil in rezultatov revizij zelo velikih spletnih platform, ki jih je treba poslati v skladu s to uredbo;

   (c) izda mnenja, priporočila ali nasvete koordinatorjem digitalnih storitev v skladu s to uredbo;

   (d) svetuje Komisiji, naj sprejme ukrepe iz člena 51, in na zahtevo Komisije sprejme mnenja o osnutkih ukrepov Komisije v zvezi z zelo velikimi spletnimi platformami v skladu s to uredbo;

   (e) podpira in spodbuja razvoj in izvajanje evropskih standardov, smernic, poročil, predlog in kodeksov ravnanja iz te uredbe ter opredelitev nastajajočih vprašanj v zvezi z zadevami, zajetimi s to uredbo.

2. Koordinatorji digitalnih storitev in drugi nacionalni pristojni organi, ki ne upoštevajo mnenj, zahtev ali priporočil, ki so naslovljeni nanje in jih je sprejel odbor, pri poročanju v skladu s to uredbo ali ob sprejetju ustreznih sklepov, kakor je ustrezno, navedejo razloge za svojo odločitev.

ODDELEK 3
NADZOR, PREISKAVE, IZVRŠEVANJE IN SPREMLJANJE V ZVEZI Z ZELO VELIKIMI SPLETNIMI PLATFORMAMI

Člen 50
Okrepljeni nadzor za zelo velike spletne platforme

1. Kadar koordinator digitalnih storitev v državi sedeža sprejme sklep, v katerem ugotovi, da je zelo velika spletna platforma kršila katero koli od določb iz oddelka 4 poglavja III, uporabi sistem okrepljenega nadzora iz tega člena. V največji možni meri upošteva vsako mnenje in priporočilo Komisije in odbora v skladu s tem členom.

   V primeru utemeljenega suma, da je zelo velika spletna platforma kršila katero koli od navedenih določb, lahko Komisija na lastno pobudo ali odbor na lastno pobudo ali na zahtevo vsaj treh koordinatorjev digitalnih storitev v namembni državi koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža priporoči, naj opravi preiskavo domnevne kršitve, da bi v razumnem obdobju sprejel tak sklep.

2. Kadar koordinator digitalnih storitev v državi sedeža zadevno zelo veliko spletno platformo obvesti o sklepu iz prvega pododstavka odstavka 1, od platforme zahteva, naj v enem mesecu od navedenega sklepa pripravi ter navedenemu koordinatorju, Komisiji in odboru sporoči akcijski načrt, v katerem navede, kako namerava ustaviti ali odpraviti kršitev. Ukrepi iz akcijskega načrta lahko po potrebi vključujejo sodelovanje pri kodeksu ravnanja iz člena 35.

3. Odbor v enem mesecu od prejema akcijskega načrta koordinatorju digitalnih storitev v državi sedeža sporoči svoje mnenje o načrtu. Koordinator digitalnih storitev v enem mesecu od prejema navedenega mnenja sprejme odločitev o tem, ali je akcijski načrt ustrezen za ustavitev ali odpravo kršitve.

   Kadar ima koordinator digitalnih storitev v državi sedeža pomisleke o tem, ali je mogoče z ukrepi ustaviti ali odpraviti kršitev, lahko od zadevne zelo velike spletne platforme zahteva, da privoli v dodatno neodvisno revizijo za oceno učinkovitosti navedenih ukrepov pri ustavljanju ali odpravljanju kršitve. V tem primeru platforma v štirih mesecih po sklepu iz prvega pododstavka pošlje revizijsko poročilo navedenemu koordinatorju digitalnih storitev, Komisiji in odboru. Kadar koordinator digitalnih storitev zahteva tako dodatno revizijo, lahko navede specifično organizacijo za izvedbo revizije na stroške zadevne platforme, ki jo izbere na podlagi meril iz člena 28(2).

4. Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža Komisiji, odboru in zadevni zelo veliki spletni platformi sporoči svoje mnenje o tem, ali je zelo velika spletna platforma ustavila ali odpravila kršitev, in razloge zanj. To stori v naslednjih rokih, kot je ustrezno:

   (a) v enem mesecu od prejema revizijskega poročila iz drugega pododstavka odstavka 3, če je bila izvedena taka revizija;

   (b) v treh mesecih od odločitve o akcijskem načrtu iz prvega pododstavka odstavka 3, če taka revizija ni bila izvedena;

   (c) takoj po izteku roka iz odstavka 2, če platforma ni sporočila akcijskega načrta v navedenem roku.

Koordinator digitalnih storitev v državi sedeža po navedenem sporočilu ni več upravičen do sprejemanja preiskovalnih ali izvršilnih ukrepov v zvezi z ustreznim ravnanjem zadevne zelo velike spletne platforme, in to brez poseganja v člen 66 ali druge morebitne ukrepe, ki jih sprejme na zahtevo Komisije.

Člen 51
Posredovanje Komisije in začetek postopka

1. Komisija lahko na priporočilo odbora ali na lastno pobudo po posvetovanju z odborom začne postopek za morebitno sprejetje sklepov v skladu s členoma 58 in 59 v zvezi z zadevnim ravnanjem zelo velike spletne platforme, za katero:

   (a) obstaja sum, da je kršila določbe te uredbe, koordinator digitalnih storitev v državi sedeža pa ni sprejel nobenih preiskovalnih ali izvršilnih ukrepov v skladu z zahtevo Komisije iz člena 45(7), in sicer po izteku roka iz navedene zahteve;

   (b) obstaja sum, da je kršila določbe te uredbe, koordinator digitalnih storitev v državi sedeža pa je zahteval posredovanje Komisije v skladu s členom 46(2), in sicer ob prejemu navedene zahteve;

   (c) je bilo ugotovljeno, da je kršila določbe oddelka 4 poglavja III, in sicer po izteku ustreznega roka za sporočilo iz člena 50(4).

2. Kadar se Komisija odloči začeti postopek v skladu z odstavkom 1, o tem obvesti vse koordinatorje digitalnih storitev, odbor in zadevno zelo veliko spletno platformo.

   Kar zadeva točki (a) in (b) odstavka 1, zadevni koordinator digitalnih storitev v državi sedeža v skladu z navedenim obvestilom ni več upravičen do sprejemanja preiskovalnih ali izvršilnih ukrepov v zvezi z ustreznim ravnanjem zadevne zelo velike spletne platforme, in to brez poseganja v člen 66 ali druge morebitne ukrepe, ki jih sprejme na zahtevo Komisije.

3. Koordinator digitalnih storitev iz člena 45(7), člena 46(2) ali člena 50(1), kakor je ustrezno, po prejemu obvestila brez nepotrebnega odlašanja pošlje Komisiji:

   (a) vse informacije v zvezi s kršitvijo ali domnevno kršitvijo, kakor je ustrezno, ki si jih je izmenjal z odborom in zadevno zelo veliko spletno platformo;

   (b) svoj spis v zadevi v zvezi s kršitvijo ali domnevno kršitvijo, kakor je ustrezno;

   (c) vse druge informacije, ki jih ima in so lahko pomembne za postopek, ki ga je začela Komisija.

4. Odbor in koordinatorji digitalnih storitev, ki predložijo zahtevo iz člena 45(1), po prejemu obvestila brez nepotrebnega odlašanja pošljejo Komisiji vse informacije, ki jih imajo in so lahko pomembne za postopek, ki ga je začela Komisija.

Člen 52
Zahteve za informacije

1. Da bi lahko Komisija opravljala naloge, ki jih ima na podlagi tega oddelka, lahko s preprosto zahtevo ali sklepom od zadevnih zelo velikih spletnih platform ter vseh drugih oseb, ki delujejo za namene trgovanja, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti ter za katere se lahko razumno domneva, da so seznanjene z informacijami v zvezi z domnevno kršitvijo ali kršitvijo, kakor je ustrezno, vključno

z organizacijami, ki izvajajo revizije iz člena 28 in člena 50(3), zahteva, da v razumnem obdobju predložijo take informacije.

2. Komisija pri pošiljanju preproste zahteve za informacije zadevni zelo veliki spletni platformi ali drugi osebi iz člena 52(1) navede pravno podlago in namen zahteve ter določi zahtevane informacije, rok, v katerem jih je treba zagotoviti, in kazni za predložitev nepravilnih ali zavajajočih informacij, določene v členu 59.

3. Kadar Komisija s sklepom zahteva, naj zadevna zelo velika spletna platforma ali druga oseba iz člena 52(1) zagotovi informacije, navede pravno podlago in namen zahteve ter določi zahtevane informacije in rok, v katerem jih je treba zagotoviti. Poleg tega navede kazni, določene v členu 59, in navede ali naloži periodične denarne kazni, določene v členu 60. Opozori tudi na pravico, da sklep pregleda Sodišče Evropske unije.

4. Lastniki zadevne zelo velike spletne platforme ali druge osebe iz člena 52(1) ali njihovi zastopniki, v primeru pravnih oseb pa tudi podjetja ali družbe, v primeru neobstoja pravne osebnosti pa osebe, ki so po zakonu ali ustavi pooblaščene, da jih zastopajo, predložijo zahtevane informacije v imenu zadevne zelo velike spletne platforme ali druge osebe iz člena 52(1). Pooblaščeni odvetniki lahko predložijo informacije v imenu svojih strank. Stranke so kljub temu v celoti odgovorne, če so predložene informacije nepopolne, nepravilne ali zavajajoče.

5. Na zahtevo Komisije koordinatorji digitalnih storitev in drugi pristojni organi Komisiji zagotovijo vse potrebne informacije za izvajanje nalog, ki jih ima na podlagi tega oddelka.

Člen 53

Pooblastilo za opravljanje razgovorov in pridobivanje izjav

Da bi lahko Komisija opravljala naloge, ki jih ima na podlagi tega oddelka, lahko opravi razgovore z vsemi fizičnimi ali pravnimi osebami, ki soglašajo s tem, za zbiranje informacij glede predmeta preiskave v zvezi z domnevno kršitvijo ali kršitvijo, kakor je ustrezno.

Člen 54

Pooblastilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem

1. Da bi lahko Komisija opravljala naloge, ki jih ima na podlagi tega oddelka, lahko izvaja inšpekcijske preglede na kraju samem v prostorih zadevne zelo velike spletne platforme ali druge osebe iz člena 52(1).

2. Inšpekcijski pregledi na kraju samem se lahko izvajajo tudi s pomočjo revizorjev ali strokovnjakov, ki jih imenuje Komisija v skladu s členom 57(2).

3. Komisija in revizorji ali strokovnjaki, ki jih imenuje, lahko med inšpekcijskimi pregledi na kraju samem zahtevajo, da zadevna zelo velika spletna platforma ali druga oseba iz člena 52(1) predloži pojasnila o svoji organizaciji, delovanju, informacijskem sistemu, algoritmih, ravnanju s podatki in poslovanju. Komisija in revizorji ali strokovnjaki, ki jih imenuje, lahko naslovijo vprašanja na ključno osebje zadevne zelo velike spletne platforme ali druge osebe iz člena 52(1).

4. Zadevna zelo velika spletna platforma ali druga oseba iz člena 52(1) mora privoliti v inšpekcijski pregled na kraju samem, ki ga s sklepom odredi Komisija. V sklepu so navedeni predmet in namen obiska, datum začetka in kazni, določene v členih 59 in 60, ter pravica, da sklep pregleda Sodišče Evropske unije.

Člen 55
Začasni ukrepi

1. Kadar je nujno zaradi tveganja resne škode za prejemnike storitve, lahko Komisija v okviru postopka, na podlagi katerega se lahko sprejme sklep o neskladnosti v skladu s členom 58(1), na podlagi *prima facie* ugotovitve kršitve s sklepom odredi začasne ukrepe zoper zadevno zelo veliko spletno platformo.

2. Sklep iz odstavka 1 se uporablja v določenem obdobju in ga je mogoče podaljšati, kolikor je to potrebno in primerno.

Člen 56
Zaveze

1. Če se zadevna zelo velika spletna platforma med postopkom na podlagi tega oddelka zaveže, da bo zagotovila skladnost z ustreznimi določbami te uredbe, lahko Komisija s sklepom določi, da so navedene zaveze zavezujoče za zadevno zelo veliko spletno platformo, in izjavi, da dodatnih razlogov za ukrepanje ni.

2. Komisija lahko na zahtevo ali na lastno pobudo znova začne postopke:

   (a) v primeru bistvene spremembe katerega koli od dejstev, na katerih je temeljil sklep;

   (b) kadar zadevna zelo velika spletna platforma ravna v nasprotju s svojimi zavezami ali

   (c) kadar je sklep temeljil na nepopolnih, nepravilnih ali zavajajočih informacijah, ki jih je predložila zadevna zelo velika spletna platforma ali druga oseba iz člena 52(1).

3. Kadar Komisija meni, da z zavezami zadevne zelo velike spletne platforme ni mogoče zagotoviti dejanske skladnosti z ustreznimi določbami te uredbe, ob zaključku postopka zavrne zaveze z utemeljenim sklepom.

Člen 57
Ukrepi spremljanja

1. Komisija lahko za opravljanje nalog, ki jih ima na podlagi tega oddelka, sprejme ukrepe, potrebne za spremljanje učinkovitega izvajanja te uredbe in skladnosti z njo s strani zadevne zelo velike spletne platforme. Komisija lahko tudi odredi, da mora navedena platforma zagotoviti dostop do svojih zbirk podatkov in algoritmov ter pojasnila v zvezi z njimi.

2. Ukrepi na podlagi odstavka 1 lahko vključujejo imenovanje neodvisnih zunanjih strokovnjakov in revizorjev za pomoč Komisiji pri spremljanju skladnosti z ustreznimi določbami te uredbe in zagotovitev specifičnega strokovnega znanja Komisiji.

Člen 58
Neskladnost

1. Komisija sprejme sklep o neskladnosti, kadar ugotovi neskladnost zadevne zelo velike spletne platforme z enim od naslednjega:

   (a) ustreznimi določbami te uredbe;

(b) začasnimi ukrepi, odrejenimi v skladu s členom 55;

(c) zavezami, določenimi za zavezujoče v skladu s členom 56.

2. Komisija pred sprejetjem sklepa v skladu z odstavkom 1 sporoči svoje predhodne ugotovitve zadevni zelo veliki spletni platformi. Komisija v predhodnih ugotovitvah pojasni ukrepe, ki jih namerava sprejeti ali za katere meni, da bi jih morala sprejeti zadevna zelo velika spletna platforma za učinkovito obravnavanje predhodnih ugotovitev.

3. Komisija v sklepu, sprejetem v skladu z odstavkom 1, odredi, da mora zadevna zelo velika spletna platforma v razumnem obdobju sprejeti ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti s sklepom iz odstavka 1, in zagotoviti informacije o ukrepih, ki jih navedena platforma namerava sprejeti za skladnost s sklepom.

4. Zadevna zelo velika spletna platforma Komisiji predloži opis ukrepov, ki jih je sprejela za zagotovitev skladnosti s sklepom iz odstavka 1, po njihovi izvedbi.

5. Kadar Komisija ugotovi, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, s sklepom konča preiskavo.

Člen 59
Globe

1. Komisija lahko v sklepu iz člena 58 zadevni zelo veliki spletni platformi naloži globe, ki ne presegajo 6 % skupnega prometa platforme v predhodnem poslovnem letu, kadar ugotovi, da navedena platforma namerno ali iz malomarnosti:

(a) krši ustrezne določbe te uredbe;

(b) ne izpolnjuje sklepa, s katerim so odrejeni začasni ukrepi v skladu s členom 55, ali

(c) ne izvede prostovoljnega ukrepa, ki je bil s sklepom v skladu s členom 56 določen za zavezujočega.

2. Komisija lahko zadevni zelo veliki spletni platformi ali drugi osebi iz člena 52(1) s sklepom naloži globe, ki ne presegajo 1 % skupnega prometa v predhodnem poslovnem letu, kadar namerno ali iz malomarnosti:

(a) v odziv na zahtevo v skladu s členom 52 predloži nepravilne, nepopolne ali zavajajoče informacije ali v primeru sklepa, s katerim se zahtevajo informacije, ne odgovori na zahtevo v določenem roku;

(b) v roku, ki ga določi Komisija, ne popravi nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij, ki jih je predložil član osebja, ali ne predloži ali zavrne predložitev popolnih informacij;

(c) ne privoli v inšpekcijski pregled na kraju samem v skladu s členom 54.

3. Komisija pred sprejetjem sklepa v skladu z odstavkom 2 sporoči svoje predhodne ugotovitve zadevni zelo veliki spletni platformi ali drugi osebi iz člena 52(1).

4. Komisija pri določitvi zneska globe upošteva naravo, resnost, trajanje in ponavljanje kršitve, za globe, naložene v skladu z odstavkom 2, pa tudi nastalo zamudo v postopku.

Člen 60
Periodične denarne kazni

1. Komisija lahko zadevni zelo veliki spletni platformi ali drugi osebi iz člena 52(1), kakor je ustrezno, s sklepom naloži periodične denarne kazni, ki ne presegajo 5 % povprečnega dnevnega prometa v predhodnem poslovnem letu na dan in so izračunane od dneva, določenega s sklepom, da navedeno platformo ali osebo prisili k:

   (a) predložitvi pravilnih in popolnih informacij v odziv na sklep, s katerim se zahtevajo informacije, v skladu s členom 52;

   (b) privolitvi v inšpekcijski pregled na kraju samem, ki ga je Komisija odredila s sklepom v skladu s členom 54;

   (c) upoštevanju sklepa iz člena 55(1), s katerim so odrejeni začasni ukrepi;

   (d) izpolnitvi zavez, določenih za zavezujoče s sklepom v skladu s členom 56(1);

   (e) upoštevanju sklepa iz člena 58(1).

2. Kadar zadevna zelo velika spletna platforma ali druga oseba iz člena 52(1) izpolni obveznost, za izvršitev katere je bila določena periodična denarna kazen, lahko Komisija določi nižji končni znesek periodične denarne kazni, kot bi bil v skladu s prvotnim sklepom.

Člen 61
Zastaralni roki za naložitev kazni

1. Za pooblastila, prenesena na Komisijo v skladu s členoma 59 in 60, se uporablja petletni zastaralni rok.

2. Rok začne teči na dan, ko je storjena kršitev. V primeru trajajočih ali ponavljajočih se kršitev pa rok začne teči na dan prenehanja kršitve.

3. Z vsakim ukrepom, ki ga sprejme Komisija ali koordinator digitalnih storitev zaradi preiskave ali postopka v zvezi s kršitvijo, se zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni pretrga. Ukrepi, zaradi katerih se zastaralni rok pretrga, vključujejo zlasti:

   (a) zahteve Komisije ali koordinatorja digitalnih storitev za informacije;

   (b) inšpekcijski pregled na kraju samem;

   (c) začetek postopka s strani Komisije v skladu s členom 51(2).

4. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok teči znova. Vendar zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni preteče najpozneje na dan, ko se izteče obdobje, enako dvakratnemu obdobju zastaranega roka, ne da bi Komisija naložila globo ali periodično denarno kazen. Ta rok se podaljša za čas, za katerega je bil zastaralni rok prekinjen v skladu z odstavkom 5.

5. Zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni se prekine, dokler o sklepu Komisije tečejo postopki pred Sodiščem Evropske unije.

Člen 62
Zastaralni roki za izvrševanje kazni

1. Za pooblastilo Komisije za izvrševanje sklepov, sprejetih v skladu s členoma 59 in 60, se uporablja petletni zastaralni rok.

2. Rok začne teči na dan, ko sklep postane pravnomočen.

3. Zastaralni rok za izvrševanje kazni se pretrga:

   (a) z uradnim obvestilom o sklepu, s katerim se spremeni prvotni znesek globe ali periodične denarne kazni ali zavrne vloga za spremembo;

   (b) z vsakim ukrepom, ki ga sprejme Komisija ali država članica na zahtevo Komisije zaradi izvršitve plačila globe ali periodične denarne kazni.

4. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok teči znova.

5. Zastaralni rok za izvrševanje kazni se prekine za toliko časa, kolikor:

   (a) traja plačilni rok;

   (b) je začasno ustavljena izvršitev plačila v skladu z odločbo Sodišča Evropske unije.

Člen 63
Pravica do izjave in dostop do spisa

1. Komisija pred sprejetjem sklepa v skladu s členom 58(1), členom 59 ali členom 60 zadevni zelo veliki spletni platformi ali drugi osebi iz člena 52(1) zagotovi priložnost za izjavo v zvezi s:

   (a) predhodnimi ugotovitvami Komisije, vključno z vsemi zadevami, proti katerim Komisija ugovarja, in

   (b) ukrepi, ki bi jih Komisija lahko nameravala sprejeti zaradi predhodnih ugotovitev iz točke (a).

2. Zadevna zelo velika spletna platforma ali druga oseba iz člena 52(1) lahko predloži svoje pripombe k predhodnim ugotovitvam Komisije v razumnem roku, ki ga Komisija določi v predhodnih ugotovitvah in ne sme biti krajši kot 14 dni.

3. Sklepi Komisije temeljijo samo na nasprotovanjih, v zvezi s katerimi so imele zadevne strani možnost dati pripombe.

4. Pravica do obrambe zadevnih strani se v postopkih v celoti spoštuje. Zadevne strani imajo pravico do dostopa do spisa Komisije pod pogoji izpogajanega razkritja in ob upoštevanju zakonitega interesa zadevne zelo velike spletne platforme ali druge osebe iz člena 52(1) za varovanje poslovnih skrivnosti. Pravica do dostopa do spisa se ne uporablja za zaupne informacije in notranje dokumente Komisije ali organov držav članic. Zlasti se ne uporablja za korespondenco med Komisijo in navedenimi organi. Nič v tem odstavku ne preprečuje Komisiji, da razkrije in uporabi informacije, ki so potrebne za dokazovanje kršitve.

5. Informacije, zbrane v skladu s členi 52, 53 in 54, se uporabijo samo za namene te uredbe.

6. Brez poseganja v izmenjavo in uporabo informacij iz člena 51(3) in člena 52(5) Komisija, odbor, organi držav članic ter njihovi uradniki, uslužbenci in druge osebe, ki delujejo pod njihovim nadzorom, ter vse druge vključene fizične ali pravne osebe,

vključno z revizorji in strokovnjaki, imenovanimi v skladu s členom 57(2), ne razkrijejo informacij, ki so jih pridobili ali si jih izmenjali v skladu s tem oddelkom ter za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

Člen 64
Objava sklepov

1. Komisija objavi sklepe, ki jih sprejme v skladu s členom 55(1), členom 56(1) ter členi 58, 59 in 60. V taki objavi so navedena imena strani in glavna vsebina sklepa, vključno z vsemi naloženimi kaznimi.

2. Pri objavi se upoštevajo pravice in zakoniti interesi zadevne zelo velike spletne platforme, vseh drugih oseb iz člena 52(1) in vseh tretjih oseb za varovanje njihovih zaupnih informacij.

Člen 65
Zahteve za omejitve dostopa in sodelovanje z nacionalnimi sodišči

1. Kadar so bila vsa pooblastila za zagotovitev prenehanja kršitve te uredbe na podlagi tega člena izčrpana, vendar kršitev ni bila odpravljena in povzroča resno škodo, ki je ni mogoče preprečiti z izvajanjem drugih pooblastil na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, lahko Komisija od koordinatorja digitalnih storitev v državi sedeža zadevne zelo velike spletne platforme zahteva, naj ukrepa v skladu s členom 41(3).

   Komisija pred predložitvijo take zahteve koordinatorju digitalnih storitev povabi zainteresirane strani, da v roku, ki ni krajši od dveh tednov, predložijo pisne pripombe, pri čemer opiše ukrepe, ki jih namerava zahtevati, in opredeli predvidenega naslovnika ali naslovnike ukrepov.

2. Kadar je potrebno zaradi usklajene uporabe te uredbe, lahko Komisija pristojnemu pravosodnemu organu iz člena 41(3) na lastno pobudo predloži pisne pripombe. Ob soglasju zadevnega pravosodnega organa lahko predloži tudi ustne pripombe.

   Komisija lahko samo za namene priprave svojih pripomb od navedenega pravosodnega organa zahteva, naj ji pošlje ali zagotovi pošiljanje vseh dokumentov, potrebnih za oceno zadeve.

Člen 66
Izvedbeni akti v zvezi s posredovanjem Komisije

1. V zvezi s posredovanjem Komisije, zajetim s tem oddelkom, lahko Komisija sprejme izvedbene akte glede praktičnih ureditev za:

   (c) postopke v skladu s členoma 54 in 57;

   (a) zaslišanja iz člena 63;

   (b) izpogajano razkritje informacij iz člena 63.

2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 70. Pred sprejemanjem kakršnih koli ukrepov v skladu z odstavkom 1 Komisija objavi njihove osnutke in povabi vse zainteresirane strani, naj predložijo svoje pripombe v roku, ki ga določi v osnutku in ni krajši od enega meseca.

ODDELEK 4
SKUPNE DOLOČBE O IZVRŠEVANJU

Člen 67
Sistem za izmenjavo informacij

1. Komisija vzpostavi in vzdržuje zanesljiv in varen sistem za izmenjavo informacij, ki podpira komunikacijo med koordinatorji digitalnih storitev, Komisijo in odborom.

2. Koordinatorji digitalnih storitev, Komisija in odbor uporabljajo sistem za izmenjavo informacij za vso komunikacijo v skladu s to uredbo.

3. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev praktičnih in operativnih ureditev za delovanje sistema za izmenjavo informacij in njegovo interoperabilnost z drugimi ustreznimi sistemi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 70.

Člen 68
Zastopanje

Brez poseganja v Direktivo 2020/XX/EU Evropskega parlamenta in Sveta[52] imajo prejemniki posredniških storitev pravico, da pooblastijo organ, organizacijo ali združenje za izvajanje pravic iz členov 17, 18 in 19 v njihovem imenu, če organ, organizacija ali združenje izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) deluje neprofitno;

(b) je pravilno ustanovljen/-a/-o v skladu s pravom države članice;

(c) statutarno določeni cilji organa, organizacije ali združenja vključujejo zakoniti interes za zagotovitev skladnosti s to uredbo.

ODDELEK 5
DELEGIRANI AKTI

Člen 69
Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastila iz členov 23, 25 in 31 se prenesejo na Komisijo za nedoločen čas od [datum predvidenega sprejetja Uredbe].

3. Prenos pooblastila iz členov 23, 25 in 31 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

[52] [Sklic]

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 23, 25 in 31, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 70
Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za digitalne storitve. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta člen se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Poglavje V
Končne določbe

Člen 71
Črtanje nekaterih določb Direktive 2000/31/ES

1. Členi 12 do 15 Direktive 2000/31/ES se črtajo.
2. Sklici na člene 12 do 15 Direktive 2000/31/ES se razlagajo kot sklici na člen 3, 4, 5 oziroma 7 te uredbe.

Člen 72
Spremembe Direktive 2020/XX/ES o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov

3. V Prilogi I se doda naslednje:

„(X) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES.“.

Člen 73
Vrednotenje

1. Komisija najpozneje v petih letih po začetku veljavnosti te uredbe, nato pa vsakih pet let ovrednoti to uredbo ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.
2. Za potrebe odstavka 1 države članice in odbor pošljejo informacije na zahtevo Komisije.
3. Komisija pri izvajanju vrednotenj iz odstavka 1 upošteva stališča in ugotovitve Evropskega parlamenta, Sveta ter drugih ustreznih organov ali virov.
4. Komisija najpozneje v treh letih od datuma začetka uporabe te uredbe po posvetovanju z odborom oceni delovanje odbora, pri čemer upošteva prva leta uporabe Uredbe, ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. Na podlagi ugotovitev in mnenja odbora, ki se upošteva v največji možni meri, se navedenemu poročilu po potrebi priloži predlog spremembe te uredbe v zvezi s strukturo odbora.

Člen 74
Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od [datum – trije meseci po začetku njene veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

1.2. Zadevna področja

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

1.4. Utemeljitev predloga/pobude

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2,3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in predlagane nove odhodkovne proračunske vrstice

3,2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

3.2.2. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za upravne zadeve

3.2.3. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB[53]

Področje: komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologija; notranji trg, industrija, podjetništvo ter mala in srednja podjetja.

Proračunske posledice se nanašajo na nove naloge, zaupane Komisiji, vključno z neposrednimi nadzornimi nalogami in podporo odboru.

Dejavnost: oblikovanje digitalne prihodnosti Evrope.

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

☑ **Nov ukrep**

☐ **Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa[54]**

☐ **Podaljšanje obstoječega ukrepa**

☐ **Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep**

1.4. Utemeljitev predloga/pobude

1.4.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

Uredba bi se morala neposredno uporabljati po [3 mesecih] od njenega sprejetja, do takrat pa bi moralo upravljanje EU omogočiti učinkovit čezmejni nadzor nad digitalnimi storitvami. Zato države članice do takrat imenujejo obstoječe organe in/ali ustanovijo nove organe za opravljanje nalog koordinatorjev digitalnih storitev. Hkrati bi bilo treba ustanoviti *ad hoc* neodvisno svetovalno skupino (odbor), ki bi morala do takrat delovati, da bi lahko načrtovala svoje ukrepe, začela prejemati in obdelovati informacije koordinatorjev digitalnih storitev in Komisije ter zagotavljala nasvete, mnenja in priporočila za zagotovitev dosledne uporabe Uredbe. Poleg tega bo Komisija pooblaščena za neposredni nadzor, ki ga bo sčasoma izvajala nad nekaterimi platformami v skladu s postopki in merili iz delegiranih aktov. Do takrat bi morala v celoti delovati evropska platforma za podporo izmenjavi informacij.

V začetni fazi in do prvega kratkoročnega pregleda Uredbe bi morala podporne dejavnosti za odbor ter infrastrukturo za informacijsko tehnologijo in notranje aplikacije zagotavljati Komisija, po možnosti ob podpori/sodelovanju osebja nacionalnih koordinatorjev digitalnih storitev.

1.4.2. Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz

[53] ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

[54] Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno): za zagotovitev pravilnega delovanja enotnega trga ukrep med drugim določa ustrezen nadzor digitalnih storitev in sodelovanje med organi na ravni EU, s čimer podpira zaupanje, inovacije in rast na enotnem trgu. To je potrebno za zagotovitev najboljših pogojev za razvoj inovativnih čezmejnih digitalnih storitev na vseh nacionalnih ozemljih EU in sočasno ohranitev varnega spletnega okolja za vse državljane EU, ta cilja pa je mogoče doseči le na evropski ravni. Poleg tega je v zvezi z *zelo velikimi platformami* potrebna tudi okrepljena evropska raven nadzora za usklajevanje in dopolnjevanje nacionalnih regulatorjev zaradi vseevropskega dosega in vplivov urejanja in nadzora, ki ju ti akterji izvajajo.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno): v oceni učinka, ki je priloga tega predloga, je opredeljena edina dodana vrednost posredovanja Unije, ki se nanaša na tveganje pravne razdrobljenosti zaradi različnih regulativnih in nadzornih pristopov (brez upoštevanja večje varnosti in zaupanja v digitalne storitve), ob možnem povečanju čezmejnega digitalnega trgovanja za 1–1,8 %, kar ustreza povečanju čezmejno ustvarjenega prometa v višini od 8,6 do 15,5 milijarde EUR.

Glede dodane vrednosti pri izvrševanju ukrepov pobuda pomembno izboljšuje učinkovitost sodelovanja med državami članicami ter omogoča združevanje nekaterih virov za tehnično pomoč na ravni EU pri preverjanju sistemov za moderiranje vsebine, priporočilnih sistemov in spletnega oglaševanja na zelo velikih spletnih platformah. S tem se bo posledično povečala učinkovitost izvršilnih in nadzornih ukrepov, saj se sedanji sistem v veliki meri zanaša na omejene zmožnosti za nadzor v manjšem številu držav članic.

1.4.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Direktiva o elektronskem poslovanju (Direktiva 2000/31/ES) določa osnovni okvir za delovanje enotnega trga in nadzor digitalnih storitev ter vzpostavlja osnovno strukturo za splošni mehanizem sodelovanja med državami članicami, pri čemer načeloma zajema vse zahteve, ki se uporabljajo za digitalne storitve. Pri vrednotenju Direktive so bile ugotovljene pomanjkljivosti glede več vidikov tega mehanizma sodelovanja, vključno s pomembnimi postopkovnimi vidiki, kot je neobstoj jasnih časovnih okvirov za odziv držav članic skupaj s splošno neodzivnostjo na zahteve njihovih partnerjev. Z leti je to povzročilo nezaupanje med državami članicami pri obravnavanju pomislekov glede ponudnikov čezmejnih digitalnih storitev, zlasti v zvezi s spletnimi platformami. Namesto tega so države članice neodvisno urejale področje, zlasti z uvajanjem različnih pravil glede obveznosti za spletne platforme in druge spletne posrednike v zvezi z nezakonitimi vsebinami, blagom ali storitvami, ki jih zagotavljajo njihovi uporabniki. Ta pravna razdrobljenost ima resne posledice za sposobnost evropskih ponudnikov storitev, da se širijo na enotnem trgu, ter za zaščito in varstvo državljanov EU na spletu. Pri vrednotenju Direktive in oceni učinka je bila ugotovljena potreba po opredelitvi diferenciranega nabora pravil in zahtev na evropski ravni, vključno s specifičnimi obveznostmi za zelo velike platforme, v skladu s katerimi bi se na evropski ravni zahtevala ustrezna in usklajena orodja in mehanizmi za nadzor. Zato bi bila za izvajanje specifičnih obveznosti iz te uredbe potrebna specifičen mehanizem sodelovanja na ravni EU s strukturo upravljanja, ki zagotavlja usklajevanje posameznih pristojnih organov na ravni EU, ter okrepljen in prožen nadzor zelo velikih spletnih platform na ravni EU.

1.4.4. Skladnost in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Akt o digitalnih storitvah opredeljuje nov skupni okvir zahtev za nekatere storitve informacijske družbe (posrednike), ki precej presega osnovni okvir iz Direktive o elektronskem poslovanju. Zato je treba s tem predlogom vzpostaviti novo nacionalno in evropsko regulativno in nadzorniško funkcijo.

Kar zadeva morebitne sinergije s sedanjim modelom sodelovanja na podlagi Direktive o elektronskem poslovanju, bi jih lahko ta uredba zagotovila zlasti na nacionalni ravni, pri čemer bi lahko bili tudi koordinatorji digitalnih storitev zadolženi za obravnavanje uradnih obvestil v skladu s členom 3 Direktive o elektronskem poslovanju, čeprav uredba tega ne zahteva.

1.5. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ **Časovno omejeno**

– ☐ od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,

– ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☑ **Časovno neomejeno**

– izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2023 in 2026,

– ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.6. Načrtovani načini upravljanja[55]

☑ **Neposredno upravljanje** – Komisija:

– ☑ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,

– ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.

☐ **Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

– ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,

– ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),

– ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,

– ☐ organom iz členov 208 in 209 finančne uredbe,

– ☐ subjektom javnega prava,

– ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

– ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščeni za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

– ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

– *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

[55] Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Ta uredba se bo pregledovala in vrednotila v rednih presledkih, in sicer v petih letih od začetka njene veljavnosti, nato pa vsakih pet let. Poleg tega bi morala Komisija izvesti več dejavnosti spremljanja, po možnosti po nasvetu odbora, pri stalnem vrednotenju uspešnosti in učinkovitosti ukrepov v okviru njihove uporabe, vključno z nadzorom nad nastajajočimi vprašanji in njihovo analizo.

Komisija bi morala opraviti tudi kratkoročno vrednotenje za oceno uspešnosti odbora v zvezi z njegovimi cilji, pooblastili in nalogami. Zlasti se bodo pri tem vrednotenju obravnavale morebitna potreba po ustanovitvi avtonomne agencije in finančne posledice vsake take spremembe. Komisija mora o ugotovitvah vrednotenja poročati Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

Uredba določa novo politiko v zvezi s harmoniziranimi pravili za zagotavljanje storitev informacijske družbe na notranjem trgu, ob tem pa zagotavlja varnost in zanesljivost spletnih storitev in temeljnih pravic na spletu. V skladu s temi novimi pravili se zahtevajo tudi mehanizem za doslednost čezmejne uporabe obveznosti na podlagi te uredbe, nova svetovalna skupina za usklajevanje dejavnosti nacionalnih organov in Komisije, pooblastila za neposredno izvrševanje za Komisijo in vzpostavitev informacijskega sistema za olajšanje pretokov informacij med koordinatorji digitalnih storitev.

Za izpolnjevanje teh novih nalog je treba službam Komisije zagotoviti ustrezna sredstva. Po ocenah je za izvrševanje nove uredbe potrebnih 50 EPDČ (15 EPDČ za upravljanje novih nalog neposrednega nadzora in sklepov ter 35 EPDČ za podporo dejavnostim odbora pri preiskavah Komisije ali skupnih preiskavah koordinatorjev digitalnih storitev).

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Za zagotovitev, da odbor izpolnjuje svoj mandat, kot je določen v tej uredbi, je predvideno, da predsednika odbora zagotovi Komisija, ki bo lahko pripravila agendo za sklep članov v skladu z nalogami iz te uredbe.

Poleg tega je določeno, da bi morala odboru pomagati upravna struktura Komisije, da bi lahko člani odbora sprejemali informirane odločitve na podlagi dejanskih elementov in analize ozadja.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Obstoječi ukrepi za preprečevanje goljufij, ki se uporabljajo za Komisijo, bodo zajemali dodatne odobritve, potrebne za to uredbo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelek večletnega finančnega okvira in predlagane nove odhodkovne proračunske vrstice

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka razdelek 1	dif./nedif.[56]	držav Efte[57]	držav kandidatk[58]	tretjih držav	po členu [21(2)(b)] finančne uredbe
1	**02 04 05 01** **Program za digitalno Evropo (DEP)** – Uvedba, najboljša uporaba digitalnih zmogljivosti in interoperabilnost **03 02 01 01** **Program za enotni trg (SMP)** – Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev	dif.	DA	NE	NE	NE
1	**03 01 01 01** **Odhodki za podporo programu za enotni trg (vključno z MSP)**	nedif.	DA	NE	NE	NE

[56] Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.
[57] Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.
[58] Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

Proračunske posledice predloga se bodo v celoti krile z odobritvami, predvidenimi v večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027 v okviru finančnih sredstev programov za digitalno Evropo in enotni trg. V okviru sedanjega večletnega finančnega okvira odhodki niso predvideni.

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

Razdelek večletnega finančnega okvira	1	Razdelek 1

Odobritve za poslovanje			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	*Po letu 2027* [59]	2023–2027 SKUPAJ	VSE SKUPAJ
02 04 05 01 Program za digitalno Evropo (DEP) – Uvedba, najboljša uporaba digitalnih zmogljivosti in interoperabilnost	obveznosti	(1)			4,526	6,076	9,802	9,802	9,802	*9,802*	40,008	49,810
	plačila	(2)			2,525	4,526	5,075	8,800	9,000	*19,584*	30,226	49,810
03 02 01 01 Program za enotni trg (SMP) – Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev	obveznosti	(3)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
	plačila	(4)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
03 01 01 01 Odhodki za podporo programu za enotni trg	obveznosti = plačila	(5)			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220		0,915	0,915

[59] Vsi podatki v tem stolpcu so okvirni ter odvisni od nadaljevanja programov in razpoložljivosti odobritev.

Odobritve za sredstva programa SKUPAJ	obveznosti	(1) + (3) + (5)			4,551	8,906	15,422	15,422	15,422	*15,202*	59,723	74,925
	plačila	(2) + (4) + (5)			2,550	7,356	10,695	14,420	14,920	*24,984*	49,941	74,925

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po letu 2027*[60]**	**SKUPAJ (2023–2027)**
Človeški viri				0,750	3,750	6,295	6,295	6,295	*6,295*	**23,385**
Drugi upravni odhodki				0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	*0,325*	**1,290**
Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	***6,620***	**24,675**

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po letu 2027***	**SKUPAJ (2023–2027)**
Odobritve iz vseh RAZDELKOV večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	obveznosti			5,441	12,906	21,992	22,017	22,042	***21,822***	**84,398**
	plačila			3,440	11,356	17,265	21,015	21,540	***31,640***	**74,616**

60 Vsi podatki v tem stolpcu so okvirni ter odvisni od nadaljevanja programov in razpoložljivosti odobritev.

3.2.2. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za upravne zadeve

– ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

– ☑ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Leto	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri			0,75	3,75	6,295	6,295	6,295	**23,385**
Drugi upravni odhodki			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	**24,675**

Odobritve zunaj RAZDELKA 7[61] večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**

SKUPAJ			0,915	4,230	6,790	6,815	6,840	25,590

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve[62].

61 Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

62 Ker je pobuda horizontalne narave in vključuje različna področja pristojnosti Komisije, kot so pristojnosti v zvezi z notranjim trgom, digitalnimi storitvami, varstvom potrošnikov, varstvom temeljnih svoboščin na spletu, se načrtuje združitev virov iz vseh GD Komisije, če se bodo zadevni GD in GD HR strinjali (o tem se bo še razpravljalo).

3.2.2.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

– ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

– ☑ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

Leto		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)								
Sedež in predstavništva Komisije				6	19	32	32	32
Delegacije								
Raziskave								
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ) – PU, LU, NNS, ZU in MSD[63] Razdelek 7								
Financirano iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira	– na sedežu				11	18	18	18
	– na delegacijah							
Financirano iz sredstev programa [64]	– na sedežu							
	– na delegacijah							
Raziskave								
Drugo (navedite)								
SKUPAJ				**6**	**30**	**50**	**50**	**50**

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Nadzor nad pravilnim izvajanjem obveznosti, določenih v Uredbi za zasebna podjetja in države članice. Priprava in izdelava osnutkov izvedbenih in delegiranih aktov v skladu s to uredbo. Izvajanje preiskav, revizij in drugih analiz, vključno s podatkovno analitiko. Upravljanje javnih in ciljno usmerjenih posvetovanj. Naročanje in upravljanje zunanjih študij v zvezi z analizo algoritemskih sistemov, sistemov umetne inteligence in sistemov za upravljanje podatkov. Upravna podpora odboru ter organizacija sestankov, priprava mnenj in druga podpora odboru.
Zunanji sodelavci	Izvajanje preiskav, revizij in drugih analiz. Upravljanje javnih in ciljno usmerjenih posvetovanj. Upravna podpora odboru ter organizacija sestankov, priprava mnenj in druga podpora odboru.

63 PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

64 Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.3. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

– ☑ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;

– ☐ je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

– ☑ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.

– ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

  – ☐ za lastna sredstva,

  – ☐ za razne prihodke.

navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice☐

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Posledice predloga/pobude[65]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
Člen …….							

PRILOGA

k OCENI FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

Naslov predloga/pobude:

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o enotnem trgu digitalnih storitev

(1) ŠTEVILO IN STROŠKI PREDVIDENIH POTREBNIH ČLOVEŠKIH VIROV

(2) STROŠKI DRUGIH UPRAVNIH ODHODKOV

(3) METODE IZRAČUNA ZA OCENO STROŠKOV

(a) Človeški viri

(b) Drugi upravni odhodki

[65] Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.

(1) Stroški predvidenih potrebnih človeških virov

☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

☑ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira		**2021**		**2022**		**2023**		**2024**		**2025**		**2026**		**2027**		**SKUPAJ**	
		EPDČ	odobritve	EPDČ	odobritve	EPDČ	odobritve	EPDČ	odobritve	EPDČ	odobritve	EPDČ	odobritve	EPDČ	odobritve	EPDČ	odobritve
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)																	
Sedež in predstavništva Komisije	AD					5	0,60	16	2,4	27	4,05	27	4,05	27	4,05		
	AST					1	0,15	3	0,45	5	0,75	5	0,75	5	0,75		
Na delegacijah Unije	AD																
	AST																
• Zunanji sodelavci[66]																	
Splošna sredstva	PU							7	0,56	7	0,56	7	0,56	7	0,56		
	NNS							4	0,34	11	0,935	11	0,935	11	0,935		

66 PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

	ZU																
Druge proračunske vrstice (*navedite*)																	
Seštevek – RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira						6	0,75	30	3,75	50	6,295	50	6,295	50	6,295		

(2) Stroški drugih upravnih odhodkov

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
☑ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Skupaj**
Na sedežu:								
Stroški za službena potovanja in reprezentančni stroški				0,05	0,075	0,1	0,125	**0,35**
Stroški za konference in sestanke			0,1	0,14	0,14	0,14	0,14	**0,66**
Stroški za poslovanje v zvezi z realizacijami (glej metode izračuna)			0,04	0,06	0,06	0,06	0,06	**0,28**
Druge proračunske vrstice (*po potrebi navedite*)								
Na delegacijah Unije:								
Stroški za službena potovanja in konference ter reprezentančni stroški								
Nadaljnje usposabljanje osebja								
Nakup ali najem stavb in s tem povezani odhodki								
Oprema, pohištvo, dobave in storitve								
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Skupaj**
Odhodki za tehnično in upravno pomoč (brez zunanjih sodelavcev) iz odobritev za poslovanje (nekdanje vrstice BA)								
– na sedežu								
– na delegacijah Unije								
Drugi odhodki za upravljanje v raziskovalni dejavnosti								
Druge proračunske vrstice (*po potrebi navedite*)								
Dejavnosti za komuniciranje/posvetovanje			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Seštevek – odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ RAZDELEK 7 in zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira			0,165	0,480	0,495	0,520	0,545	**2,205**

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

(3) Metode izračuna za oceno stroškov

(a) Človeški viri

Ta del določa metodo izračuna, ki se uporablja za ocenjevanje človeških virov, ki se štejejo za potrebne (predpostavke o količini dela, vključno s posebnimi delovnimi mesti (delovni profili v skladu s Sysper 2), kategorije osebja in ustrezni povprečni stroški).

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira
Opomba: povprečni stroški vsake kategorije uslužbencev na sedežu so dostopni na BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.
• Uradniki in začasni uslužbenci Ob predpostavki, da bo Uredba sprejeta in se bo začela uporabljati v letu 2023, bo morala Komisija postopoma notranje prerazporediti vire, potrebne za zagotovitev izpolnjevanja njenih novih nalog do datuma začetka uporabe Uredbe, vključno s sprejetjem izvedbenih in delegiranih aktov, ki jih zahteva Uredba. Poleg tega bo morala Komisija ustanoviti delovno skupino za nadzor nad uporabo Uredbe za zelo velike platforme in podporo dejavnostim odbora. V organizacijski shemi bo treba zagotoviti 15 EPDČ (13 AD + 2 AST) za izvajanje dodatnih funkcij Komisije v zvezi z aktom o digitalnih storitvah (reševanje sporov, neposredni nadzor, izvedbeni akti). Poleg tega bo treba v Komisiji notranje prerazporediti skupno 35 EPDČ (14 AD/ZU, 3 AST, 7 PU in 11 NNS) za zagotovitev podpore odboru ob upoštevanju, da bi bilo treba dejavno spremljati približno 20/25 zelo velikih platform (vključno s pregledovanjem vseh regulativnih dokumentov) in sodelovati v mehanizmu za doslednost/dvostranskem mehanizmu (za primerjavo, v informacijskem sistemu za notranji trg je bilo v skladu s členom 3 Direktive o elektronskem poslovanju letno vloženih 10 uradnih obvestil in ni izključeno, da bo podobno ali celo večje število uradnih obvestil vključevalo nove obveznosti iz akta o digitalnih storitvah glede na vse storitve informacijske družbe, ki se izvajajo v EU). Ker je pobuda horizontalne narave in zajema različna področja pristojnosti Komisije, kot so pristojnosti v zvezi z notranjim trgom, digitalnimi storitvami, varstvom potrošnikov, varstvom temeljnih svoboščin na spletu, se načrtuje združitev virov iz vseh GD Komisije, če se bodo zadevni GD in GD HR strinjali (o tem se bo še razpravljalo).
• Zunanji sodelavci

Odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira
• Samo delovna mesta, ki se financirajo iz proračuna za raziskave
• Zunanji sodelavci

(b) Drugi upravni odhodki

Podrobno navedite metodo izračuna, uporabljeno za vsako proračunsko vrstico,

zlasti z njo povezane predpostavke (npr. število letnih sestankov, povprečni stroški itd.).

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira

Stroški za službena potovanja in reprezentančni stroški

- Za preiskave zelo velikih platform na kraju samem: takih inšpekcijskih pregledov v prvem letu (2023) predvidoma ne bo, po začetku veljavnosti pa bodo čedalje bolj potrebni: po ocenah jih bo leta 2025 potrebnih 15, leta 2026 20 in leta 2027 25, saj se bodo dejavnosti izvrševanja stopnjevale. Povprečni stroški za posamezno preiskavo, ki traja 5 dni in pri kateri na kraju samem sodelujeta največ 2 uslužbenca, po ocenah znašajo 0,005 milijona EUR.

Stroški za konference in sestanke

- Mesečni sestanki odbora ob podpori Komisije, pri čemer stroški posameznega sestanka po ocenah znašajo 0,01 milijona EUR. Po ocenah bo leta 2023 sklicanih le 8 sestankov.
- Sestanki drugih strokovnjakov: po konservativnih ocenah bodo letno organizirani največ 4 sestanki vodilnih strokovnjakov za zbiranje prispevkov in nasvetov o tehničnih, pravnih in družbenih vprašanjih.

Stroški za poslovanje v zvezi z realizacijami

- Priprava in predložitev mnenja odbora: po ocenah bo potrebno in izvedljivo eno tako mnenje na sestanek odbora. Po ocenah bi eno mnenje od dveh vključevalo podporo *ad hoc* tehnične študije, katere stroški znašajo 0,1 milijona EUR.

Odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira (odhodki za podporo in poslovanje)

Odhodki za podporo

- Komisija in odbor se bosta morala obsežno posvetovati o večini doseženih osnovnih rezultatov. Povprečni stroški posvetovanja po ocenah znašajo 0,005 milijona EUR, kar zajema ciljno usmerjena posvetovanja in fizične sestanke, predvidoma pa bo večina posvetovanj potekala spletno. Posvetovanja so osredotočena na: okvire za oceno tveganja (dva leta 2024 oziroma 2025 in en leta 2026), osnutke smernic (dva letno v obdobju 2023–2025; za tem se bo to število predvidoma povečalo na tri), posvetovanja pred sprejetjem izvedbenih in delegiranih aktov (tri leta 2023 in dve leta 2024).
- Predviden proračun za stalno podporo komuniciranju, ki po ocenah znaša 0,2 milijona EUR na leto, bo prispeval k sodelovanju deležnikov v vseh fazah posvetovanja in se bo začel uporabljati leta 2024.

Odhodki za poslovanje

Študije in posvetovanja

Komisija bo morala biti pri dejavnostih v podporo odboru in svojih nalogah neposrednega izvrševanja sposobna izvajati poglobljene analize algoritemskih sistemov, sistemov za upravljanje podatkov in sistemov umetne inteligence, ki podpirajo storitve zelo velikih platform (približno 20/25 po vsej EU). Za to bo treba pridobiti visoko specializirano strokovno znanje na podlagi *ad hoc* študij in/ali svetovalcev, ki podpirajo analizo, zlasti:

- zahtev za dostop do podatkov za oceno tveganja: odhodki v zvezi z obdelavo podatkov in zunanjo tehnično podporo, ki po ocenah v povprečju znašajo 0,025 milijona EUR na zahtevo. Število zahtev se bo predvidoma povečalo in ustalilo pri dveh zahtevah na leto za vsakega zelo velikega ponudnika storitev, ki se nadzoruje (predvidoma 20 ponudnikov storitev), tj. 40 takih zahtev letno od leta 2026, pri čemer bo takih zahtev leta 2023 pet, leta 2025 pa 20.
- Odhodki za študije in strokovnjake za analizo podatkov bodo potrebni za določitev metodološkega okvira in zagotovitev baze znanja, ki bosta potrebna za opredelitev tveganj in gradnjo zmogljivosti javnega izvrševalca za zaščito evropskih državljanov in podjetij pred neskladnostjo z Uredbo, ter za določitev standardov in metodologij za odpravljanje neskladnosti. Šteje se, da bo treba s študijami redno zagotavljati zanesljive metodologije in okvire za revizijo najrazličnejših razvijajočih se algoritemskih sistemov, oceno tveganja in analizo najpomembnejših tveganj na podlagi pregleda sektorja (ne strogo v zvezi s posameznimi platformami/izvršilnimi ukrepi, ampak tudi s sistemi, ki lahko oblikujejo specifične trge, in/ali z razširjanjem informacij vsem uporabnikom v Uniji). Po ocenah bo opravljenih največ 22 ocen tveganja, tehničnih študij in študij izvedljivosti, katerih stopnja kompleksnosti se giblje med nizko (50 000 EUR) in visoko pri študijah okvira (1 milijon EUR). Obveznosti za te študije naj bi bile odplačane po njihovem zaključku, v povprečju torej v proračunskem letu po podpisu pogodbe.
- Kar zadeva posamezne tehnične inšpekcijske preglede in regulativne revizije algoritemskih sistemov in sistemov

umetne inteligence zelo velikih ponudnikov: predvidoma bodo zelo kompleksne (inšpekcijski pregled približno osmih algoritemskih sistemov) ali srednje kompleksne (inšpekcijski pregled približno petih algoritemskih sistemov). Ocenjeni stroški znašajo 0,5 milijona EUR za zelo kompleksno revizijo in 0,3 milijona EUR za revizijo nizke stopnje kompleksnosti, pri čemer povprečni stroški inšpekcijskega pregleda posameznega tehničnega sistema znašajo 0,075 milijona EUR (kot je bilo ocenjeno za zunanje tehnične revizije v okviru razpisa SMART 2018/0037), za splošno analizo pa so potrebna še dodatna sredstva. Stroški vključujejo uporabo znanstvenikov s področja podatkov in zunanjih pogodbenih izvajalcev ter pridobitev zunanje podpore. Po predvidevanjih v letu 2023 ne bo opravljen noben inšpekcijski pregled, leta 2025 pa se bo povečala zmogljivost, opraviti pa naj bi bilo treba 16 inšpekcijskih pregledov (tri zelo kompleksne in 13 srednje kompleksnih). Inšpekcijske preglede je treba končati v krajšem obdobju kot študije, plačila zanje pa običajno izvesti v letu prevzema obveznosti.

Informacijski in upravljavski sistemi (IT)

- Temeljni sestavni del podpore uporabi Uredbe je digitalna platforma, ki olajšuje izmenjave informacij med državami članicami, odborom in Komisijo ter zagotavlja funkcije in interoperabilnost z drugimi funkcijami, določenimi v Uredbi. Stroški razvoja po ocenah znašajo 4,5 milijona EUR v štirih letih (2 milijona EUR leta 2023 za vzpostavitev, po 1 milijon EUR v letih 2024 in 2025 za popolni razvoj in interoperabilnost, nato pa 0,03 milijona EUR za posodabljanje in ohranjanje interoperabilnosti). Stroški vzdrževanja in podpore uporabnikom po ocenah znašajo 0,001 milijona EUR v prvih dveh letih, za tem pa se ustalijo pri 0,002 milijona EUR na leto. Plačila za dodatne posodobitve in razvoj se ocenijo v proračunskem letu po izvedbi/zagotovitvi platforme.

Glede na navedeno bi bili odhodki za poslovanje zunaj razdelka 7 relevantni za programe Komisije, navedene v nadaljevanju.

– Program za digitalno Evropo: v zvezi z dejavnostmi, povezanimi s splošnimi študijami in analizo podatkov za povečanje zmogljivosti javnih izvrševalcev za analizo, opredelitev in obravnavanje tveganj v zvezi s sistemskimi okvarami zelo velikih platform v skupnem okviru po vsej Uniji ter predložitev zahtev za dostop do podatkov in upravljanje dostopa do podatkov ter izdelavo in vzpostavitev potrebne informacijske platforme za izmenjavo informacij med pristojnimi organi in Komisijo ter interoperabilnost zbirk podatkov in funkcij, predvidenih v Uredbi, z naslednjimi predvidenimi odhodki (v milijonih EUR):

2023	2024	2025	2026	2027
4,526	6,076	9,802	9,802	9,802

– **Program za enotni trg:** v zvezi s specifičnimi izvršilnimi dejavnostmi, ki jih je treba izvajati v zvezi z zelo velikimi platformami, kot so individualni tehnični inšpekcijski pregledi in revizije, ter povezanim javnim posvetovanjem.

2023	2024	2025	2026	2027
0,025	2,830	5,620	5,620	5,620

Dodatek: podroben pregled odhodkov za poslovanje in upravnih odhodkov

Dodatek: podroben pregled odhodkov za poslovanje in človeške vire

				2023			**2024**			**2025**			**2026**			**2027**	**Skupaj**
		količina	stroški na enoto	skupaj	količina	stroški na enoto	skupaj	količina	stroški na enoto	skupaj	količina	stroški na enoto	skupaj	količina	stroški na enoto	skupaj	
Stroški za službena potovanja in reprezentančni stroški	Stroški za službena potovanja in reprezentančni stroški (za inšpekcijske preglede)			0	10	0,005	0,05	15	0,005	0,075	20	0,005	0,1	25	0,005	0,125	
	SEŠTEVEK			**0**			**0,05**			**0,075**			**0,1**			**0,125**	**0,35**
Stroški za konference in sestanke	Sestanki odbora	8	0,01	0,08	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	
	Sestanki drugih strokovnjakov	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	
	SEŠTEVEK			**0,1**			**0,14**			**0,14**			**0,14**			**0,14**	**0,66**
Stroški za poslovanje v zvezi z realizacijami	Mnenja	8	0,005	0,04	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	
	SEŠTEVEK			**0,04**			**0,06**			**0,06**			**0,06**			**0,06**	**0,28**
Študije in posvetovanja	Študije okvira za oceno tveganja	1	1	1	2	1	2	3	1	3	3	1	3	3	1	3	
	Tehnične študije in okviri za algoritemsko	3	0,3	0,9	6	0,3	1,8	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	

	revizijo																
	Študije izvedljivosti za tehnične standarde	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	
	Zahteve za dostop do podatkov in obdelava podatkov za ocene tveganja	5	0,025	0,125	15	0,025	0,375	20	0,025	0,5	40	0,025	1	40	0,025	1	
	Letna študija pomembnih tveganj	1	0,4	0,4	2	0,4	0,8	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	
	Tehnični inšpekcijski pregledi in revizije (visoka stopnja kompleksnosti)		0,5	0	1	0,5	0,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	
	Tehnični inšpekcijski pregledi in revizije (srednja stopnja kompleksnosti)		0,3	0	7	0,3	2,1	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	
	Posvetovanja o smernicah	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	3	0,005	0,015	3	0,005	0,015	
	Posvetovanja o okvirih za oceno tveganja		0,005	0	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	1	0,005	0,005	1	0,005	0,005	
	Posvetovanja o izvedbenih in delegiranih aktih	3	0,005	0,015	2	0,005	0,01		0,005	0		0,005	0		0,005	0	
	Podpora komuniciranju in vključevanju deležnikov		0,2	0	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	
	SEŠTEVEK			**2,55**			**7,905**			**14,42**			**14,92**			**14,92**	**54,715**

Informacijski in upravljavski sistemi	Razvoj platform digitalnih klirinških hiš	1	2	2		1	1		1	1		0,5	0,5		0,5	0,5	
	Vzdrževanje		0,001	0,001		0,001	0,001		0,002	0,002		0,002	0,002		0,002	0,002	
	SEŠTEVEK			**2,001**			**1,001**			**1,002**			**0,502**			**0,502**	**5,008**
SEŠTEVEK odhodkov				**4,691**			**9,156**			**15,697**			**15,722**			**15,747**	**61,013**
Proračun za človeške vire				0,750			3,750			6,295			6,295			6,295	**23,385**
VSE SKUPAJ				**5,441**			**12,906**			**21,992**			**22,017**			**22,042**	**84,398**

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.